

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เข้าพบนายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อติดตามการทำงานของตำรวจภูธรภาค ๗ โดยเฉพาะพื้นที่ จว.กาญจนบุรี กรณีการปราบปรามยาเสพติด ไฟป่า การแก้ปัญหาหนี้นอกระบบ และการลักลอบขนของเถื่อนบริเวณชายแดน โดยกำชับให้เข้มงวดมากขึ้น พร้อมให้บูรณาการการทำงานเพื่อแก้ปัญหาซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนหมดไปโดยเร็ว

วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๗ พล.ต.อ.กิตติรัฐ พันธุ์เพ็ชร รอง ผบ.ตร. รรท. ผบ.ตร. พร้อมด้วย พล.ต.ท.อัศวเดช ิมลศรี ผู้ช่วย ผบ.ตร. และ พล.ต.ท.ศักดิ์ศิรา เมื่อกอ้า ผบช.ทท. เดินทางไปตรวจเยี่ยมให้กำลังใจ และมอบนโยบายการปฏิบัติราชการแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.โนนสูง จว.นครราชสีมา และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส.ทท.๒ กก.๑ บก.ทท.๒ โดยมี พล.ต.อ.สิทธิพล ทิมสูงเนิน ผกก.สภ.โนนสูง พล.ต.ท.เทพพิทักษ์ ขจรเกียรติอาษา สวญ.ส.ทท.๒ กก.๑ บก.ทท.๒ และข้าราชการตำรวจในสังกัดให้การต้อนรับ และ พล.ต.อ.กิตติรัฐฯ ได้กล่าวเน้นย้ำและกำชับการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗ เวลา ๑๖.๓๐ น. พล.ต.อ.กิตติรัฐ พันธุ์เพ็ชร รอง ผบ.ตร.รรท.ผบ.ตร. เป็นประธานในพิธีถวายราชสักการะ พิธีเจริญพุทธมนต์ สมโภชนาคร และพิธีมอบบัตรและผ้าไตรในโครงการอุปสมบทหมู่เฉลิมพระเกียรติ เพื่อน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ โดยมีข้าราชการตำรวจเข้าร่วมโครงการอุปสมบทหมู่ จำนวน ๗๐ นาย ณ มณฑลพิธีลานพระศรีมหาโพธิ์ พิธีบรรพชาและอุปสมบท ณ พระอุโบสถวัดเทพศิรินทราวาสราชวรวิหาร หลังจากบรรพชาและอุปสมบทแล้ว จะได้ศึกษาพระปริยัติธรรมและปฏิบัติธรรม ณ ศาลาปฏิบัติธรรมเดชะอิทธิพร วัดโบสถ์ อ.สามโคก จว.ปทุมธานี ระหว่างวันที่ ๒ - ๑๓ เมษายน ๒๕๖๗

วารสาร ปีที่ ๖๐ ฉบับที่ ๔๗๘ เดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗

ตำรวจ

ISSN 1685-2672

วารสารตำรวจ

ปีที่ ๖๐ ฉบับที่ ๔๗๘ เดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗

ภารกิจผู้บังคับบัญชาาระดับสูง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภารกิจผู้บังคับบัญชาระดับสูง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วัตถุประสงค์

- ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ส่งเสริมสื่อสัมพันธ์ระหว่างส่วนราชการทั่วไป และส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เผยแพร่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และนโยบายต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเป็นกลางทางการเมือง
- ส่งเสริมข้าราชการตำรวจและบุคคลทั่วไป ได้ใช้เป็น “เวทีโลกทัศน์” แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์
- เผยแพร่วิชาการ สารคดี ข่าวสาร และเหตุการณ์สำคัญในปัจจุบัน

เกณฑ์การพิจารณาบทความและสารคดี

- เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เป็นเรื่องที่มีแนวคิด สร้างสรรค์ เหมาะกับกาลสมัย
- ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน
- มุ่งให้ความรู้ หรือความบันเทิง ไม่มุ่งโจมตีบุคคลหรือสถาบันใดโดยเฉพาะ
- ใช้ภาษาและสำนวนโวหารดี

กติกากองบรรณาธิการ

- ส่งต้นฉบับพร้อมแจ้งนาม และที่อยู่ของผู้เขียนให้ชัดเจน
- เป็นสิทธิของกองบรรณาธิการที่จะพิจารณานำลงพิมพ์หรือไม่ เมื่อใด
- กองบรรณาธิการถือสิทธิในการแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดทอน
- กองบรรณาธิการจะไม่ส่งต้นฉบับคืน ไม่ว่ากรณีใดๆ

บทความ ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอที่ปรากฏในวารสารตำรวจเป็นงานประพันธ์หรือวรรณกรรมของผู้ประพันธ์หรือผู้เขียนโดยเฉพาะ กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

สารบัญ CONTENT

หน้า

บรรณาธิการแถลง _____ ๓

แนะนำตำรวจดีเด่น

- พ.ต.ท.เนตร เกื้อนั้ง สว.(สอบสวน) สภ.หนองมะโมง บก.ภ.จ.ชัยนาท บข.ภ.๑ _____ ๔
- พ.ต.ต.หญิง ศิริภรณ์ ไทยนิยม สว.(สอบสวน) สน.ดุสิต บก.น.๑ บข.น. _____ ๗

บทความพิเศษ

- เรื่อง “ยกเว้น” การขาดคุณสมบัติเป็นข้าราชการตำรวจ...มติดอกเอกฉันท์! _____ ๑๒
- เรื่อง การฝังเข็มแบบแห้ง (Dry needling) ช่วยลดปวดได้อย่างไร _____ ๑๕
- เรื่อง การสอบสวนผู้ต้องหาเป็นพยาน _____ ๒๒
- เรื่อง วิวัฒนาการสถานีตำรวจไทยกับความเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย _____ ๓๐

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง

- พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗ _____ ๓๗
- พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๗ _____ ๕๐
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ _____ ๕๓
ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๐
บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๖๗
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๔ (พ.ศ. ๒๕๖๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ _____ ๕๕
การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒
- กฎกระทรวงกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ที่ให้นิยามว่า _____ ๖๒
มีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ พ.ศ. ๒๕๖๗
- กฎ ก.พ.ค.ตร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินัยจัญญูทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๗ _____ ๖๕
- ระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีวินัย _____ ๗๖
และป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัย พ.ศ. ๒๕๖๗
- ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสาร _____ ๗๘
ของราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗
- ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดให้ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ _____ ๗๙
ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒
และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๗
- ข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยกระบวนการรักษายาจริยธรรมของข้าราชการตำรวจ _____ ๘๑
พ.ศ. ๒๕๖๖
- ข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่ง _____ ๘๕
ที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗

สารบัญ CONTENT

หน้า

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

- ที่ สค ๒๔๓/๒๕๖๖ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากรในทะเบียนประวัติอาชญากร _____ ๘๙ ของกอง A สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คำพิพากษาศาลฎีกาย่อ

- ๑ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๐๙/๒๕๖๕ เรื่อง พยายามฆ่า _____ ๙๕
- ๒ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๗๘๙/๒๕๖๕ เรื่อง เจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ _____ ๙๙

คำชี้ขาดความเห็นแย้ง

- เรื่อง ฐานความผิด เป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ _____ ๑๐๒ ร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยไม่ได้รับอนุญาต และสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน

ผลงานวิจัย

- ๑ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจ _____ ๑๐๘ ในยุคสังคมพลิกผัน
โดย พ.ต.ท.หญิง ดลศิริ ไชยพรรณมา พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล รพ.ตร.
- ๒ เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนัก _____ ๑๑๒ ของผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในโรงพยาบาลตำรวจ
โดย พ.ต.ท.หญิง ปุณณภักดิ์ สุขสงวน พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล รพ.ตร.
- ๓ เรื่อง ผลของโปรแกรมการสนับสนุนและให้ความรู้ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเอง _____ ๑๑๕ ในผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด
โดย พ.ต.ท.หญิง ณัฐนิชา พิพิช พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล รพ.ตร.

เกร็ดความรู้

- ๑ กัวยร้ายหลายรูปแบบใกล้ตัวกว่าที่คิด _____ ๑๑๙
- ๒ เรียนรู้ เข้าใจ (ผู้สู่วัย) ... และใส่ใจในสัญญา _____ ๑๒๐

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

พล.ต.ท.อภิชาติ สุริบุญญา
พล.ต.ต.อุกฤษฏ์ ศรีเสือขาม

บรรณาธิการ

พล.ต.ต.สรรเพชญ์ สุขภิมนตรี

บรรณาธิการผู้ช่วย

พ.ต.อ.คนู กล้าสุ่ม
พ.ต.อ.หญิง บุญกร สุนทรสถิตพิมล
พ.ต.อ.อารมภ์ จันทนา
พ.ต.อ.ไกรสิทธิ์ สุวรรณงาม
พ.ต.อ.พิสุทธิรัชช พลดนะ

ประจำกองบรรณาธิการ

พ.ต.อ.กมล เอื้อจารุพร
พ.ต.อ.หญิง คณิง คลังสิน
พ.ต.อ.หญิง ประพร เต็มเกาะ
พ.ต.อ.นพดล ดวงมาตย์พล
ว่าที่ พ.ต.อ.เศรษฐพงษ์ จิตต์โกมุต
ว่าที่ พ.ต.อ.จิรภัทร์ ชุมศรี
ว่าที่ พ.ต.อ.สมเด็จ สถาบันกล้วย
ว่าที่ พ.ต.อ.วงศกร สุภาพ
พ.ต.ท.หญิง ศิริรินทร์ กาญจนภิรมย์
พ.ต.ท.หญิง สุนันทา เกษมสันต์ ณ อยุรยา
ว่าที่ พ.ต.ท.หญิง รุจิรา สิทธิขะ

คณะผู้จัดทำ

ว่าที่ พ.ต.ต.หญิง จิตาพร นาคพ่อง
ส.ต.ต.หญิง ฌักภัทร ศรีดาญา
ส.ต.ต.หญิง สุรัชต์ อินทแสง

กองบรรณาธิการวารสารตำรวจ

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาคาร ๑ ชั้น ๑๖
ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑
<http://www.tsd.police.go.th>

ออกแบบรูปเล่มและจัดพิมพ์ที่
โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
โทร. ๐-๒๖๖๘-๒๘๑๑-๓

บรรณาธิการแถลง

สวัสดีครับท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่าน วารสารตำรวจฉบับนี้มีบทความที่น่าสนใจคือเรื่อง “ยกเว้น” การขาดคุณสมบัติเป็นข้าราชการตำรวจ ... มติต้องเอกฉันท์ ! กรณีข้าราชการตำรวจ ได้ถูกลงโทษทางวินัยปลดออกจากราชการ ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ต่อมาเมื่อพ้นโทษแล้วจึงขอกลับเข้ารับราชการ ซึ่งจากมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งนี้ ไม่เป็นเอกฉันท์ จึงมีมติไม่ยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้กับข้าราชการตำรวจผู้นี้ และเรื่องความเปลี่ยนแปลงของสถานีตำรวจในอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งได้มีการปรับปรุงพัฒนา เพื่อให้เพียงพอต่อการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ในส่วนของกฎหมายได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗ ใหม่ พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ข้าราชการตำรวจ กฎกระทรวงกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ กฎ ก.พ.ค.ตร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีวินัยและป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจ กระทำผิดวินัย ข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสถาบัน ตำรวจแห่งชาติ คำพิพากษาฎีกาย่อยพยายามฆ่า และเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ คำชี้ขาดความเห็นแย้ง ความผิดฐานเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานองค์การหรือหน่วยงาน ของรัฐร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยไม่ได้รับอนุญาต ส่วนเกร็ดความรู้เรื่องภัยร้ายหลายรูปแบบใกล้ตัวกว่าที่คิด เป็นข้อแนะนำ เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อพวกมิจฉาชีพจากการใช้งานแอปพลิเคชันต่าง ๆ และการเรียนรู้ เข้าใจ (ผู้สูงวัย)... และใส่ใจในสัญญา ซึ่งประเทศไทยมีประชากรผู้สูงอายุกันมาก ดังนั้น ครอบครัวจึงต้องดูแลเอาใจใส่ ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

พลตำรวจตรี **สิริเพชญ์**
(สรรเพชญ์ สุขภิมนตรี)
ผู้บังคับการกองกฎหมาย
บรรณาธิการ

จัดทำโดย

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาคาร ๑ ชั้น ๑๖ ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐ โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑ <http://www.tsd.police.go.th>

แนะนำตำราวจิตเด่น

พ.ต.ท.เนตร เกื่อนผึ้ง

สารวัตร (สอบสวน)

สถานีตำรวจภูธรหนองมะโมง

กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชัยนาท

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑

ยศ ชื่อตัว - ชื่อสกุล พ.ต.ท.เนตร เกื่อนผึ้ง

ตำแหน่ง สารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจภูธรหนองมะโมง กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชัยนาท
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑

วัน เดือน ปี เกิด ๑๓/ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒

อายุราชการ ๒๖ ปี

อายุราชการชั้นสัญญาบัตร ๑๔ ปี

โทรศัพท์ที่ทำงาน ๐-๕๖๔๖-๖๘๙๙

โทรศัพท์มือถือ ๐๖-๑๓๓๒-๓๐๘๗

คุณวุฒิการศึกษา

- พ.ศ.๒๕๔๗ ปริญญาตรีรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
- พ.ศ.๒๕๔๘ ปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ประวัติการรับราชการ

- พ.ศ.๒๕๕๔ พนักงานสอบสวน สบ(๑) สภ.หันคา จว.ชัยนาท
- พ.ศ.๒๕๕๖ พนักงานสอบสวน สบ(๑) สภ.วัดสิงห์ จว.ชัยนาท
- พ.ศ.๒๕๖๒ สว.(สอบสวน) สภ.หนองมะโมง จว.ชัยนาท
- พ.ศ.๒๕๖๓, ๒๕๖๕ ทำหน้าที่รักษาการหัวหน้างานสอบสวน สภ.หนองมะโมง

อบรมหลักสูตร

- พ.ศ.๒๕๕๒ หลักสูตร กอน.รุ่น ๑๘ จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
- พ.ศ.๒๕๕๔ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสอบสวน
- พ.ศ.๒๕๕๙ หลักสูตร พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ (ผนท.รุ่น ๓๕)
- พ.ศ.๒๕๖๓ หลักสูตร Local CAT
- พ.ศ.๒๕๖๖ หลักสูตร ฝึกอบรมผู้ทำหน้าที่หัวหน้างานสอบสวน ระดับ สว.- รอง ผกก.

รางวัลความดีความชอบพิเศษ

- พนักงานสอบสวนดีเด่น ของตำรวจภูธรภาค ๑
- พนักงานสอบสวนดีเด่น ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๖

คติประจำตัว

ชื่อสัตย์ สุจริต ยึดมั่นในหลักกฎหมาย หลักคุณธรรม ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยยึดการบริการประชาชนที่มาแจ้งความประจักษ์ชัด

วิสัยทัศน์

การเป็นตำรวจด้านงานสอบสวนนั้นต้องยึดมั่นในหลักกฎหมายควบคู่กับหลักคุณธรรม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และยุติธรรมแก่ประชาชน โดยพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลาและต้องกล้าใช้ความรู้ความสามารถของตนในทางที่ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายโดยยึดหลักธรรมและอุดมคติของตำรวจ ๙ ประการ เป็นหลักประจำใจ

ผลงานดีเด่นด้านงานสอบสวน

การปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนนั้น นอกจากการปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนคดีอาญาและคดีจราจรแล้วยังได้รับการมอบหมายภารกิจอื่นเพิ่มเติมจากผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นคณะทำงานการสอบสวนคดีต่างด้าวของจังหวัดชัยนาท และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินคดียาเสพติดรายสำคัญ (ยาบ้าจำนวน ๖๖,๐๐๐ เม็ด), และขยายผลทำคดีสมคบที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และคดี ปปท.

ได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่น

สาเหตุที่ได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่น

ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เคารพในสิทธิหน้าที่ของปวงชน ตามรัฐธรรมนูญโดยยึดหลักกฎหมาย ความถูกต้องเป็นธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลสัมฤทธิ์ อย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชน

ความภาคภูมิใจที่ได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่น

จากความตั้งใจ มุ่งมั่น ท่วมเท ใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้านสอบสวน ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โดยยึดมั่นในหลักกฎหมาย และหลักคุณธรรม ซึ่งเป็นที่พึงของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนและความเสียหายที่เกิดจากอาชญากรรมทางอาญา หรือความเสียหาย โดยยึดหลักว่า เราคือตัวแทนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชน อันเป็นภารกิจหลักที่สำคัญของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและถือเป็นหน้าที่ของข้าราชการตำรวจทุกนาย และเมื่อได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่นในครั้งนี้ มีความรู้สึกภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณสำหรับรางวัลอันทรงเกียรติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาทุกท่านที่ได้เคยมอบโอกาส ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตลอดจนมองเห็นความสำคัญงานด้านสอบสวน ซึ่งถือเป็นขวัญและกำลังใจสำคัญสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการงานด้านสอบสวน พร้อมทั้งจะดำรงกระบวนงานด้านความยุติธรรมทางกฎหมาย เพื่อประโยชน์ขององค์กรและประชาชนอย่างแท้จริง

แนะนำตำรวจติเด่น

พ.ต.ต.หญิง ศิริภรณ์ ไทยนิยม

สารวัตร (สอบสวน)

สถานีตำรวจนครบาลดุสิต

กองบังคับการตำรวจนครบาล ๑

กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ยศ ชื่อตัว – ชื่อสกุล พ.ต.ต.หญิง ศิริภรณ์ ไทยนิยม

ตำแหน่ง สารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลดุสิต กองบังคับการตำรวจนครบาล ๑
กองบัญชาการตำรวจนครบาล

วัน เดือน ปี เกิด ๒๘ มกราคม ๒๕๒๙ อายุ ๓๗ ปี

อายุราชการ ๑๔ ปี ๒ เดือน อายุราชการสัญญาบัตร ๑๑ ปี ๗ เดือน

คุณวุฒิการศึกษา

- ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ นครศรีธรรมราช
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เกียรตินิยมอันดับ ๒
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้สอบผ่านหลักสูตรวิชาว่าความของสำนักฝึกอบรมวิชาว่าความแห่งสหภาพนายความ รุ่นที่ ๓๑
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตไทย สมัยที่ ๖๒ จากสำนักฝึกอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ สาขากฎหมายธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการรับราชการ

- ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒ ดำรงตำแหน่ง ผบ.หมู่ กลุ่มงานตรวจสอบสำนวน ๓ คต. กองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี
- ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ดำรงตำแหน่ง พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก
- ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ดำรงตำแหน่ง รองสารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก
- ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ดำรงตำแหน่ง สารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลบางชัน
- ๓ เมษายน ๒๕๖๖ ดำรงตำแหน่ง สารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลดุสิต

อบรมหลักสูตร

- ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรฝึกอบรมบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กลุ่มสายงานอำนวยการและสนับสนุน
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สำเร็จหลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร สายสอบสวนและนิติกร
- สำเร็จการฝึกอบรมตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสืบสวนสอบสวนคดีอาญา จากสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน สำนักงานกฎหมายและคดีอาญา รุ่นที่ ๑๔

- ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สำเร็จการอบรมหลักสูตรสารวัตร รุ่น ๑๙๑
- ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมเมื่อได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอบสวน ระดับสารวัตร รุ่นที่ ๘

หน้าที่หลักของพนักงานสอบสวนหญิง

หน้าที่หลักของพนักงานสอบสวนหญิงคือ เจตนาารมณ์ในตอนแรกที่มีพนักงานสอบสวนหญิง คือ สอบสวนคดีเกี่ยวกับเพศ เด็ก เยาวชน สตรี คดีค้ำมนุษย์ และคดีเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว เพราะเป็นคดีที่มีความละเอียดอ่อน หากใช้พนักงานสอบสวนผู้หญิงจะมีความอ่อนโยน เข้าอกเข้าใจ และมักได้รับความร่วมมือมากกว่าการให้พนักงานสอบสวนผู้ชายทำคดี นอกจากนี้ก็มีอำนาจหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ที่มีโทษทางอาญา มีอำนาจสอบสวนทั้งคดีอาญาและคดีจราจรเหมือนพนักงานสอบสวนผู้ชายแต่บาง สน. พนักงานสอบสวนขาดแคลนก็ให้เข้าเวรรับคดีทุกคดีเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนผู้ชาย นอกจากนี้ยังรับผิดชอบงานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย เช่น มอบหมายคดีที่มีความสำคัญต้องใช้ความรู้ความสามารถในการคดีวิเคราะห์ข้อกฎหมาย, คดีที่ส่งเรื่องร้องทุกข์มาจากหน่วยงานอื่น, มอบหมายให้ไปอบรมสัมมนา หากมีงานอบรมสัมมนา ทั้งหน่วยงานเดียวกันและนอกหน่วยงาน ช่วยงานห้องคดี ช่วยประสานสำนวนค้างของพนักงานสอบสวนผู้ชาย เป็นคณะทำงานคดีสำคัญต่าง ๆ ซึ่งส่วนตัวแรก ๆ ตั้งแต่บรรจุถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จะรับทำเฉพาะคดีสอบสวนคดีเกี่ยวกับ เพศ เด็ก เยาวชน สตรี คดีค้ำมนุษย์ และคดีเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว และช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้น เนื่องจากพนักงานสอบสวนขาดแคลนก็ให้เข้าเวรรับคดีทุกคดีเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนผู้ชาย

เหตุจูงใจในการเป็นพนักงานสอบสวน

เป็นความใฝ่ฝันมาตั้งแต่เด็ก ๆ ว่าอยากรับราชการเป็นตำรวจ อยากช่วยชาวบ้านที่เดือดร้อน และคิดอยู่เสมอว่าต้นทุนชีวิตของคนเราไม่เท่ากันบางคนเกิดมาจน บางคนก็เกิดมารวย และบางคนก็เกิดมารูปร่างหน้าตาดี ลำพังตัวเองเกิดมาในครอบครัวที่ค่อนข้างลำบาก รูปร่างหน้าตาก็ไม่ได้น่าดึงดูดความสนใจ เลยคิดเสมอว่าสิ่งที่ทำให้คุณค่าของคนต่างกัน และสามารถดึงดูดความสนใจจากบุคคลที่พบเจอได้ คือสามารถช่วยคนหรือสามารถทำประโยชน์เพื่อคนอื่นได้มากน้อยเพียงใด เพราะสิ่งที่ทำให้ชีวิตมีคุณค่าและน่าสนใจคือการได้ทำประโยชน์ทำเพื่อคนอื่น เลยมุ่งมั่นตั้งใจเรียนหาช่องทางเข้ารับราชการเป็นตำรวจให้ได้ ซึ่งมีคนแนะนำว่าถ้าอยากเป็นตำรวจให้เรียนสายกฎหมาย จึงตั้งใจเรียนนิติศาสตร์ เมื่อเรียนจบก็ศึกษาต่อเนติบัณฑิตไทย และเรียนต่อปริญญาโทนิติศาสตร์ หลัก ๆ เหตุจูงใจในการเป็น

พนักงานสอบสวนคิดว่าได้บุญจากการได้ช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อนที่หวังมาพึ่งพา อีกทั้งเป็นการสร้างค่าให้กับตัวเราเองเนื่องจากตระหนักเสมอว่าชีวิตมีค่าถ้าได้ทำเพื่อคนอื่น, การช่วยคนเป็นการสร้างบุญสร้างกุศล ผลบุญยิ่งกว่าการสร้างเจดีย์เจ็ดชั้น และคิดอยู่เสมอว่าการเป็นตำรวจที่แท้จริงต้องสามารถช่วยคนได้มากที่สุด การมาเป็นพนักงานสอบสวนได้ช่วยคนจริง ๆ และได้ช่วยคนทุกชนชั้น คนอื่นอีกหลายคนไม่ได้มีโอกาสเหมือนเรา อีกทั้งได้ทำงานในอาชีพที่ใฝ่ฝัน เพราะเรียนกฎหมายมาเพื่ออยากเป็นพนักงานสอบสวนช่วยเหลือผู้คน มีบุญวาสนาได้เป็นแล้วก็ต้องทำหน้าที่ให้ดีที่สุดไม่ว่าใครหากมีโอกาสได้เป็นพนักงานสอบสวนก็สามารถทำงานช่วยเหลือประชาชนได้เช่นเดียวกัน

ปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้อง และความประทับใจในการทำหน้าที่พนักงานสอบสวนหญิง

ปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องในการทำหน้าที่พนักงานสอบสวนหญิง ในช่วงแรกที่เข้ารับหน้าที่จะถูกมองจากพนักงานสอบสวนผู้ชายว่าจะสามารถทำงานได้ปฏิบัติหน้าที่ได้เท่าพนักงานสอบสวนผู้ชายหรือไม่ ถูกมองว่าน่าจะอ่อนแอ ไม่เข้มแข็งเท่าพนักงานสอบสวนผู้ชาย รวมทั้งคดีจราจรเมื่อประชาชนเห็นเป็นพนักงานสอบสวนผู้หญิงเมื่อตัดสินคดีในช่วงแรกก็ไม่เชื่อถือ แต่เมื่อได้ปฏิบัติหน้าที่จริงก็สามารถทำให้เป็นที่ประจักษ์ว่าพนักงานสอบสวนผู้หญิงก็สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เฉกเช่นพนักงานสอบสวนผู้ชาย ทั้งในบางเรื่องก็มีความละเอียดอ่อน นุ่มนวล และสามารถแก้ปัญหาที่มีความละเอียดรอบคอบและประชาชนไว้วางใจและอุ่นใจเมื่อมาใช้บริการ

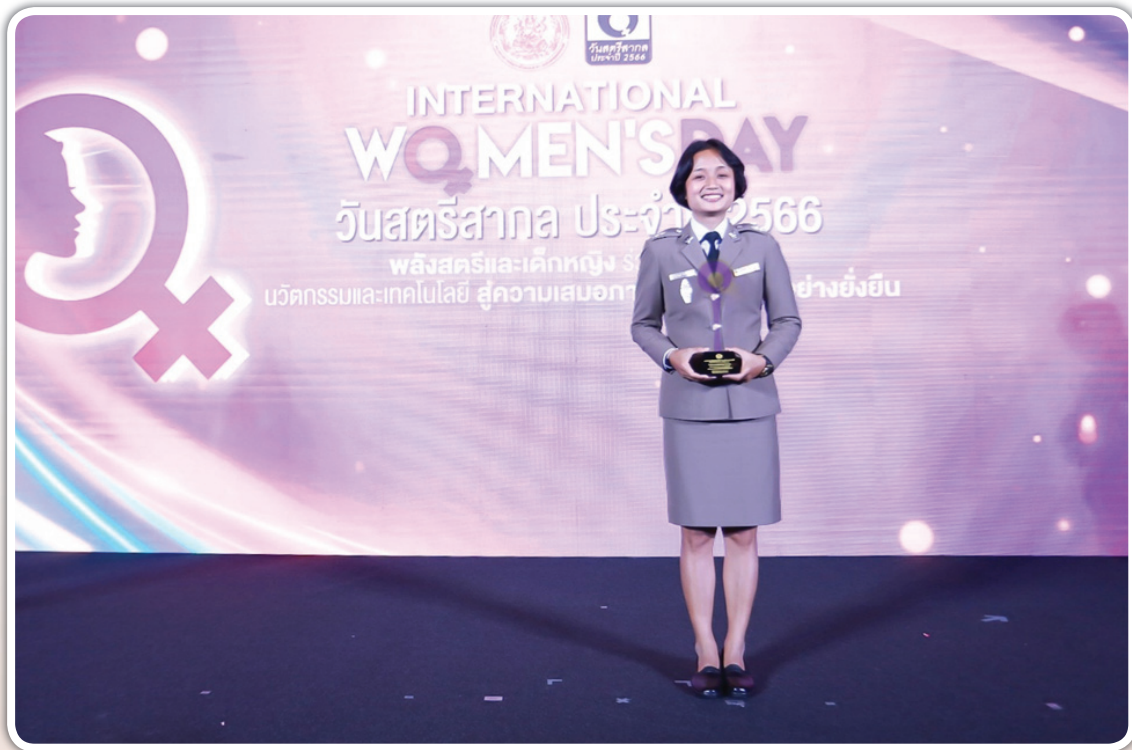
ความประทับใจในการทำหน้าที่พนักงานสอบสวนหญิง

ประทับใจที่ได้ยินเสียงตอบรับจากประชาชนทั่วไป มักจะได้ยินคำพูดว่าโชคดีที่มาเจอเราเป็นพนักงานสอบสวนทำคดีให้ มีคำชื่นชมมาทั้งด้วยวาจาและลายลักษณ์อักษร โดยเคยได้รับการชื่นชมการปฏิบัติหน้าที่จากประชาชนที่มาใช้บริการ โดยเขียนชื่นชมเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านทาง ผอ.๑ (งานรับเรื่องราวร้องทุกข์) บก.อก.บชน. และการทำงานเป็นที่ยอมรับของผู้บังคับบัญชา

หน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากการเป็นพนักงานสอบสวนหญิง

หน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากการเป็นพนักงานสอบสวนหญิงได้รับมอบหมายให้ทำคดีที่มีความสำคัญต้องใช้ความรู้ความสามารถในการคดีวิเคราะห์ข้อกฎหมาย, คดีที่ส่งเรื่องร้องทุกข์มาจากหน่วยงานอื่น, มอบหมายให้ไปอบรมสัมมนา หากมีงานอบรมสัมมนา ทั้งหน่วยงานเดียวกันและนอกหน่วยงาน ช่วยงานห้องคดี ช่วยประสานสำนวนค้างของพนักงานสอบสวนผู้ชาย เป็นคณะทำงานคดีสำคัญต่าง ๆ

ความรู้สึกที่ได้รับรางวัลพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๖

รู้สึกภาคภูมิใจมาก ๆ เป็นเกียรติประวัติให้กับครอบครัว ทำให้เป็นที่ยอมรับในการทำงาน รวมทั้งเพิ่มขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนต่อไป และการที่ได้รับรางวัลพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๖ ส่งผลให้ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาแต่งตั้งให้ได้รับตำแหน่งที่สูงขึ้น โดยให้ดำรงตำแหน่ง ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ดำรงตำแหน่ง สารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลบางชัน และเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๖ ดำรงตำแหน่ง สารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลดุสิต โดยทราบภายหลังว่า ผู้บังคับบัญชาเห็นถึงความรู้ความสามารถ ต้องการนำมาให้ช่วยสะสางคดีค้างคั่งค้างที่มีปัญหาที่ สน.ดุสิต และให้มาช่วยทำคดีที่ต่อมาก ผบช.น.ได้มอบอำนาจมาแจ้งความร้องทุกข์ไว้ที่ สน.ดุสิต จำนวนหลายคดี ซึ่งได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมา และปัจจุบันอยู่ระหว่างการสอบสวนการได้รับรางวัลพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๖ จึงสร้างความรู้สึกภาคภูมิใจให้กับตัวเองมาก ๆ

ประสบการณ์การทำงานและสิ่งที่คิดว่าทำให้ได้รับรางวัลรางวัลพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น

ประสบการณ์การทำงานครั้งแรกที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งพนักงานสอบสวนหญิงคือ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก ซึ่งสมัยนั้นมีการให้เลือกตำแหน่งก่อนการฝึกงาน ซึ่งเมื่อฝึกงานก็ได้มี พ.ต.ต.ประยูร ทองนุ่น เป็นพี่เลี้ยง ซึ่งถือว่าเป็นความโชคดีที่ได้ครูพี่เลี้ยงที่เก่ง ชยัน และมีมนุษยธรรม โดยสอนและจำได้จนถึงทุกวันนี้และนำไปสอนน้อง ๆ ฝึกงาน คือ การเป็นพนักงานสอบสวนไม่มีอะไรยาก สิ่งที่สำคัญให้ชยัน เวรพักก็ให้ชยันเข้ามา สน.เพราะหากเข้า สน.ก็ได้มีเวลาสะสางคดีที่รับไว้ขณะเข้าเวร เพราะเมื่อเข้าเวรก็รับคดีใหม่เพิ่มเรื่อย ๆ สงสัยอะไรก็ให้ถาม ทั้งให้พยายามพูดกับชาวบ้านเยอะ ๆ เพราะพูดมากเหนื่อยน้อย พูดน้อยเหนื่อยมาก เพราะหากเราอธิบายจนชาวบ้านเข้าใจ บางครั้งอาจจะไม่ติดใจดำเนินคดีต่อ หรือเข้าใจการทำงานของพนักงานสอบสวน ก็ไม่น่าไปสู่การร้องเรียนก็ทำให้เราเหนื่อยน้อย ซึ่งตั้งแต่ปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนมาก็ไม่เคยถูกร้องเรียน เพราะใช้หลักที่พี่เลี้ยงสอนคือพยายามอธิบายให้ชาวบ้านเข้าใจ และให้หมายเลขโทรศัพท์ส่วนตัวไว้ติดต่อหากจะติดตามคดี หรือหากมีปัญหาอะไรจะปรึกษาก็สามารถติดต่อสอบถามได้ หากช่วยอธิบายได้ก็ช่วยอธิบายหรือช่วยหาคำตอบให้ ซึ่งบ่อยครั้งที่ชาวบ้านโทรศัพท์มาสอบถาม หากไม่ได้รับสายก็จะติดต่อกลับทุกสาย (แม้จะเป็นวันเวลาที่พักเวรก็ตาม) เพราะเข้าใจความรู้สึกว่าบางคนเคียดแค้นไม่มีที่พึ่งจริงๆ และสิ่งที่พี่เลี้ยงสอนที่จำได้ฝังใจ คือ การสอบสวนก็เหมือนการว่ายน้ำ ว่ายน้ำก็จม การว่ายน้ำไม่มีท่าตายตัว แต่เราต้องหาวิธีการของตัวเองที่จะว่ายยังไงก็ได้ให้ถึงฝั่ง นั่นก็คือสำนวนการสอบสวนส่งถึงพนักงานอัยการ และสอนให้ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต

ไม่เรียกร้อยผลประโยชน์ตอบแทนจากการทำคดี หากคนที่มารับบริการเห็นถึงความตั้งใจเข้าจะตอบแทนเราเอง โดยไม่ต้องเรียกร้อย และเราก็รับด้วยความสบายใจด้วย

โดยตลอดเวลาที่รับราชการในตำแหน่งพนักงานสอบสวน ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จนถึง พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ทำหน้าที่ เป็นพนักงานสอบสวนที่ สน.หัวหมากเรื่อยมา ไม่เคยคิดย้ายสายงาน ไม่เคยไปช่วยราชการที่ใด ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่นและด้วยใจรักในงานสอบสวน โดยช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๕- พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้สอบสวนคดีเกี่ยวกับ เพศ เด็ก เยาวชน สตรี คดีค้ามนุษย์ และคดีเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว เพราะเป็นคดีที่มีความละเอียดอ่อน หากใช้พนักงานสอบสวน ผู้หญิงจะมีความอ่อนโยน เข้าอกเข้าใจ และมักได้รับความร่วมมือมากกว่าการให้พนักงานสอบสวนผู้ชายทำคดี นอกจากนี้ก็มีอำนาจหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ที่มีโทษทางอาญา มีอำนาจสอบสวน ทั้งคดีอาญาและคดีจราจรเหมือนพนักงานสอบสวนผู้ชาย ต่อมาช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๑ พนักงานสอบสวนขาดแคลน จึงเข้าเวรรับคดีทุกคดีเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนผู้ชาย นอกจากนี้ยังรับผิดชอบงานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย เช่น มอบหมายคดีที่มีความสำคัญต้องใช้ความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ข้อกฎหมาย, คดีที่ส่งเรื่องร้องทุกข์มาจากหน่วยงานอื่น, มอบหมายให้ไปอบรมสัมมนา หากมีงานอบรมสัมมนาทั้งหน่วยงานเดียวกันและนอกหน่วยงาน ช่วยงานห้องคดี ช่วยประสานสำนวนค้างของพนักงานสอบสวนผู้ชาย เป็นคณะทำงานคดีสำคัญต่าง ๆ โดยขณะที่ยื่นประวัติเข้ารับ การประกวดพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๖ สำนวนคดีที่รับผิดชอบตั้งแต่บรรจุเป็นพนักงานสอบสวน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ แบ่งเป็นคดีอาญาทั่วไป จำนวน ๕๔๔ คดี คดีจราจร ๒๗๐ คดี

สิ่งที่คิดว่าทำให้ได้รับรางวัลรางวัลพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น

คิดว่าเกิดจากการตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ในสายงานสอบสวนมาตลอด ไม่เคยคิดจะย้ายสายงาน ปฏิบัติหน้าที่ด้วยใจรักในงานสอบสวน บริการช่วยเหลือประชาชนอย่างเต็มที่ ไม่เคยถูกร้อยเรียน ผู้บังคับบัญชาจึงเล็งเห็นว่าสมควรส่งเข้ารับ การประกวด แต่ในเรื่องสำนวนการสอบสวนคิดว่าไม่ได้ดีเด่นกว่าพนักงานสอบสวนหญิงท่านอื่น ๆ แต่น่าจะชนะการ ประกวด เนื่องจากทัศนคติการรักในงานสอบสวน มองโลกในแง่บวกว่างานสอบสวนเป็นงานที่ดีได้ช่วยเหลือประชาชน ที่เดือดร้อนมา ถ้าอยู่ในสายงานสอบสวนยศ ร.ต.ต.-พ.ต.ท. ก็สามารถช่วยเหลือประชาชนได้เท่ากัน ไม่เคยน้อยใจ เรื่องความก้าวหน้าที่มีการขยับงานสอบสวน แต่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด รวมทั้งการขอช่วยเหลือผู้คนที่เดือดร้อน ประกอบกับนอกเหนือจากภารกิจหน้าที่งานสอบสวนก็มีกลุ่มจิตอาสาที่ตั้งกันขึ้นมาเองช่วยกันระดมทุนทรัพย์ส่วนตัวลงชุมชนนำสิ่งของไปบริจาคให้กับคนที่ขาดแคลน โดยเฉพาะช่วงโควิด ได้นำหน้ากากอนามัย แอลกอฮอล์ ข้าวกล่อง และสิ่งจำเป็นอื่นไปบริจาคให้กับชุมชน โดยถือคติที่ว่าเขาลำบากกว่าเรามีอะไรที่พอจะช่วยให้ได้ก็ช่วย การช่วยคนผลบุญจะส่งชีวิตเราเอง ซึ่งคณะกรรมการที่คัดเลือกโดย พล.ต.อ.วินัย ทองสอง ประธานการคัดเลือก ได้พูดก่อนประกาศผลการตัดสินว่าหากที่รักสายงานสอบสวนและเป็นตำรวจยังมีใจอาสาช่วยเหลือคน ไม่มีใจเสียสละทำไม่ได้ จึงน่าจะเป็นสิ่งที่คิดว่าทำให้ได้รับรางวัลพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น

สิ่งที่ต้องการฝากให้กับข้าราชการตำรวจหรือพนักงานสอบสวนทั่วประเทศ

สิ่งที่ต้องการฝากให้กับข้าราชการตำรวจ คืออาชีพตำรวจเป็นอาชีพที่มีความเสียสละและเป็นอาชีพที่ต้องพบปะกับประชาชน เป็นอาชีพที่ทำงานบนความคาดหวังของประชาชนว่าจะสามารถพึ่งพาได้ในยามที่เดือดร้อน หากใครได้ประโยชน์ก็ชื่นชม ใครเสียประโยชน์หรือทำให้ไม่ถูกใจก็หาว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่ได้รับการช่วยเหลือ ไม่สามารถช่วยเหลือได้ จึงขอชื่นชมและให้กำลังใจข้าราชการตำรวจทุกท่านว่า อย่าทำให้อตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ โดยยึดหลักกฎหมายเป็นที่ตั้ง หากเราตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ วันหนึ่งสิ่งดี ๆ ก็จะตอบแทนเราเอง

สิ่งที่ต้องการฝากให้กับพนักงานสอบสวนทั่วประเทศคือ

ขอเป็นกำลังใจให้พนักงานสอบสวนทั่วประเทศ และขอชื่นชมในความเสียสละของทุกท่าน เพราะพนักงานสอบสวนต้องเสียสละเวลาส่วนตัวเป็นอย่างมากเพื่อปฏิบัติหน้าที่ บางครั้งเวรพักก็ไม่ได้พักต้องมานั่งทำงาน เพื่อประสานสำนวน ค้างค้างที่รับมา ถูกกดดันทั้งประชาชนที่มาแจ้งความ และจากผู้บังคับบัญชาที่เร่งรัดให้ออกสำนวน และบ่อยครั้งถูกแทรกแซงในการทำคดี แต่หากตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อน ยึดหลักกฎหมายเป็นที่ตั้ง ให้ความเป็นธรรมกับคู่กรณีทุกฝ่ายก็จะเป็นเกราะป้องกันตัวเรา และเมื่อถึงเวลาอันสมควรผลบุญจะส่งผลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานเอง

“ยกเว้น” การขาดคุณสมบัติเป็นข้าราชการตำรวจ ... มติต้องเอกฉันท์ !

โดย นายปกครอง

“การให้ที่ยิ่งใหญ่” คือ “การให้โอกาส” ซึ่งอาจจะสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้ที่ได้รับโอกาสนั้นได้ ไม่ว่าจะเป็นการให้โอกาสในการเริ่มต้นใหม่หรือในการแก้ไขกลับตัว โอกาสในการแสดงฝีมือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือแม้กระทั่ง ... โอกาสในการกลับเข้ารับราชการ !

วันนี้ ... นายปกครองก็ได้คัดสรรคดีที่น่าสนใจมาฝากเหมือนเช่นเคยครับ โดยฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการขอกลับเข้ารับราชการของอดีตตำรวจนายหนึ่งซึ่งมีประวัติการทำงานดี จนได้รับประกาศเกียรติคุณให้เป็นผู้ปฏิบัติงานดีเด่นด้านการปราบปราม แต่แล้วชะตาชีวิตกลับพลิกผัน โดยวันหนึ่ง ... ได้เกิดความผิดพลาดขึ้นในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ จนเป็นเหตุให้ต้องรับโทษจำคุกและถูกลงโทษปลดออกจากราชการ ซึ่งเมื่อพ้นโทษจำคุกแล้วตำรวจนายนั้นก็ไต่ยื่นเรื่องขอกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจอีกครั้ง เนื่องจากยังมีจิตใจผูกพันอยู่ในอาชีพตำรวจและปรารถนาที่จะแสดงหรือพิสูจน์ให้เห็นว่าตนสามารถปฏิบัติหน้าที่ตำรวจได้เป็นอย่างดีด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจจริง

เหตุใด ... อดีตตำรวจนายนี้จึงถูกปลดออกจากราชการ ? และจะได้รับโอกาสกลับเข้ารับราชการอีกครั้งหรือไม่ ? ไปติดตามเรื่องราวและคำตอบจากคำพิพากษาของศาลปกครองกันเลยครับ ...

เรื่องราวของคดีมีอยู่ว่า ... เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ ได้ถูกผู้บังคับการตำรวจภูธรลงโทษทางวินัยปลดออกจากราชการ ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ใช้บังคับขณะนั้น) เหตุสืบเนื่องมาจาก

ขณะที่ผู้ฟ้องคดีและตาบแดงปฏิบัติหน้าที่สายตรวจรถจักรยานยนต์ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ได้ทำการตรวจค้น นายเอและนายบี แต่นายบีพยายามหลบหนีและหันกลับมาโดยที่ในมือได้ถืออาวุธปืนสั้นเล็งมาที่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีและตาบแดงจึงใช้อาวุธปืนพกยิงนายบีคนละ ๑ นัด กระสุนปืนถูกนายบี ๑ นัด ได้รับบาดเจ็บสาหัส ซึ่งต่อมาพนักงานสอบสวนได้ดำเนินคดีอาญากับนายบีในข้อหาพยายามฆ่าเจ้าพนักงานและต่อสู้ขัดขืนเจ้าพนักงาน ส่วนผู้ฟ้องคดีและตาบแดงก็ถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหา ร่วมกันพยายามฆ่านายบี แต่พนักงานอัยการมีคำสั่ง **เด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ฟ้องคดีและตาบแดง**

นายบีจึงไต่ยื่นฟ้องคดีอาญาต่อศาลจังหวัดด้วยตนเอง ต่อมาศาลฎีกามีคำพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีและตาบแดงมีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น ลงโทษจำคุกคนละ ๑๐ ปี ทางพิจารณาของจำเลยทั้งสองเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง ลดโทษให้ คงให้จำคุกคนละ ๕ ปี ผู้ฟ้องคดีและนักโทษเด็ดขาดชายแดงได้ถวายฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษ และได้รับพระราชทานอภัยโทษ เหลือโทษจำคุก ๒ ปี

เมื่อผู้ฟ้องคดีพ้นโทษจำคุกแล้ว ได้มีหนังสือถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรขอกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจในสังกัดเดิม ซึ่งผู้บังคับการตำรวจภูธรและผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาคพิจารณาแล้วมีความเห็นสมควรรับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งและสังกัดเดิม และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วอนุมัติให้ดำเนินการบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ โดยให้นำเสนอคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) เพื่อมีมติยกเว้นการขาดคุณสมบัติและการมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการตำรวจของผู้ฟ้องคดี กรณีเคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

และเคยถูกลงโทษปลดออกจากราชการจากเหตุดังกล่าว ก.ตร. ได้พิจารณาโดยในที่ประชุมมีกรรมการที่มีสิทธิลงคะแนนเสียง จำนวน ๗ คน ปรากฏว่ามีกรรมการลงคะแนนเห็นชอบให้ยกเว้นการขาดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจให้ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๖ เสียง และไม่เห็นด้วย จำนวน ๑ เสียง **ซึ่งไม่เป็นเอกฉันท์**ตามที่กำหนดในข้อ ๒ วรรคสองของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ (กำหนดว่า **ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๔) ก.ตร. อาจพิจารณา ยกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ... มติ ก.ตร. ในการประชุม ยกเว้นเช่นนี้ต้องเป็นเอกฉันท์ ...**)

ก.ตร. จึงมีมติไม่ยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คะแนนเสียงของกรรมการ ๑ เสียง ที่ไม่เห็นด้วยกับการยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้ผู้ฟ้องคดี เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่ได้แสดงให้เห็นว่ากรรมการดังกล่าวได้ใช้ดุลพินิจบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงใด อีกทั้งยังเป็นการใช้ดุลพินิจที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงการไม่ให้ความสำคัญกับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นการบั่นทอนขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา **จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง** ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนมติของ ก.ตร. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) เฉพาะส่วนที่ไม่เห็นด้วยกับการยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตำรวจ และให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการตำรวจ

คดีมีประเด็นที่ศาลต้องพิจารณาว่า ... การที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ดำเนินการบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้กลับเข้ารับราชการตำรวจเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ? โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่าการที่ ก.ตร. มีมติ ไม่ยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้ผู้ฟ้องคดี ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการประชุมของ ก.ตร. เพื่อพิจารณามีมติยกเว้น การขาด

คุณสมบัติและการมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการตำรวจของผู้ฟ้องคดี โดยมีกรรมการเข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ และเลขาธิการ ก.พ. **ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการตัดสินใจ**ว่าจะยกเว้นการเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการกลับเข้ารับราชการตำรวจให้กับผู้ฟ้องคดีหรือไม่

โดยก่อนลงมติกรรมการแต่ละคนได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างครบถ้วน และรับฟังความเห็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่เสนอเหตุผลให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตำรวจ อีกทั้งยังมีการอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับคำพิพากษาของศาลฎีกาหรือสอบถามว่าเคยมีการยกเว้นคุณสมบัติเช่นเดียวกันกับกรณีของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ นอกจากกรรมการจะทราบข้อเท็จจริงเดียวกันเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาลงมติแล้ว กรรมการทุกคนยังทราบด้วยว่าหากต้องการให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้ารับราชการตำรวจตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอ มติของกรรมการ**ต้องเป็นเอกฉันท์**ตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ข้างต้น

เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรรมการที่ไม่เห็นควรยกเว้นการขาดคุณสมบัติให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือทั้งคณะได้ใช้ดุลพินิจในการลงมติโดยผิดพลาดหรือตามอำเภอใจ หรือเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่มีข้อเท็จจริงหรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอ หรือไม่อยู่ภายในกรอบวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของกฎหมาย ประกอบกับกรณีของผู้ฟ้องคดีไม่ใช่กรณีที่ปรากฏโดยชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตามหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตหรือถูกแก้งกล่าวหาแล้วถูกศาลพิพากษาลงโทษจนถึงกับต้องออกจากราชการ แต่เป็นกรณีที่การกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่ใช่เป็นการป้องกัน และเป็นการร่วมกันพยายามฆ่าใจทักตามคำพิพากษาศาลฎีกา ซึ่งตามมาตราฐานวิญญูชนทั่วไปย่อมเห็นได้ว่า กรรมการอาจใช้ดุลพินิจไม่เห็นควรยกเว้นการขาดคุณสมบัติในการเป็นข้าราชการตำรวจให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ก็ได้ ประกอบกับเมื่อไม่มีข้อเท็จจริงใดในสำนวนคดีที่แสดงฉบับที่ ๔๗๘ เดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗ ๑๓

ให้เห็นว่า มติของ ก.ตร. มีเหตุของความไม่ชอบด้วยกฎหมายในเหตุอื่นอีก

ดังนั้น **มติของ ก.ตร. ที่ไม่ยกเว้นการขาดคุณสมบัติ** ให้ผู้ฟ้องคดี **จึงชอบด้วยกฎหมาย** และเมื่อมติดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้ว สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงไม่อาจดำเนินการสั่งบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้กลับเข้ารับราชการตำรวจได้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย **พิพากษายืน** (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๕๓๐/๒๕๖๕)

จากคดีดังกล่าวสรุปได้ว่า ...

๑. กรณีผู้ที่เคยเป็นข้าราชการตำรวจและถูกลงโทษปลดออก เนื่องจากเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือเป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออกหรือไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัย ซึ่งเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ อาจจะไม่ชอบกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจได้ โดยต้องได้รับการพิจารณาเพื่อมีมติยกเว้นการขาดคุณสมบัติและการมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการตำรวจอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์จาก ก.ตร. ก่อน (ปัจจุบันเป็นไปตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป)

๒. ก่อนการลงมติของ ก.ตร. ดังกล่าว ต้องให้กรรมการแต่ละคนได้รับทราบข้อเท็จจริงในเรื่องที่พิจารณาอย่างครบถ้วนเพียงพอ และรับฟังความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งให้มีการอธิบายในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่พิจารณาอย่างครบถ้วน

๓. การพิจารณาลงมติดังกล่าวของ ก.ตร. ถือเป็นอำนาจดุลพินิจโดยแท้ของกรรมการแต่ละคนที่จะใช้ดุลพินิจลงคะแนนได้โดยอิสระ แต่ต้องมีใช้ดุลพินิจในการลงมติโดยผิดพลาดหรือตามอำเภอใจ หรือเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่มีข้อเท็จจริงหรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอ หรือไม่อยู่ภายในกรอบวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ

ทั้งนี้ การที่จะบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตำรวจผู้ออกจากราชการไปแล้ว กลับเข้ารับราชการฯ ตาม มาตรา ๙๔ (๒) (ข) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ นั้น กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตำรวจผู้ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ (ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป) ได้กำหนดไว้ ดังนี้ คือ ผู้ที่จะสมัครกลับเข้ารับราชการจะต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓/๑ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ตร. กำหนดไว้ ตามมาตรา ๖๙ หรือได้รับอนุมัติจาก ก.ตร. ตามมาตรา ๙๐ วรรคแรก โดยให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าหน่วยงานที่มีผู้ยื่นคำขอสมัครกลับเข้ารับราชการพิจารณา โดยคำนึงถึง อายุตัว อายุราชการ ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความชำนาญงานของผู้สมัครกลับเข้ารับราชการ เปรียบเทียบกับข้าราชการตำรวจผู้รับราชการในหน่วยงานและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับเป็นสำคัญ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าการบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในสังกัดแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อทางราชการ ให้เสนอตำแหน่งและอัตราเงินเดือนที่จะใช้รองรับการบรรจุพร้อมทั้งรวบรวมรายละเอียดข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับประวัติการรับราชการและประวัติส่วนตัว หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะบรรจุและแต่งตั้ง รวมทั้งเหตุผลความจำเป็น ไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาในกรณีที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นสมควรจะรับผู้สมัครกลับเข้ารับราชการให้ผู้มีอำนาจตาม มาตรา ๓๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งกลับเข้ารับราชการ ในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิมและให้ได้รับอัตราเงินเดือนไม่สูงกว่าระดับและขั้นที่เคยได้รับอยู่เดิมก่อนออกจากราชการ...

(ปรึกษาการฟ้องคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ได้ที่สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ และสืบค้นเรื่องอื่น ๆ ได้จาก www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง)

การฝังเข็มแบบแห้ง (Dry needling) ช่วยลดปวดได้อย่างไร

โดย พันตำรวจเอก ธรรมโรจน์ ปุญญโชติ
นายแพทย์ (สบ ๕) โรงพยาบาลตำรวจ รักษาราชการแทน โรงพยาบาลตำรวจ

การฝังเข็มเป็นระบบโบราณที่มีต้นกำเนิดในประเทศจีน โดยการวางเข็มฝังเข็มลงตรงจุดเฉพาะบนเส้นลมปราณ การฝังเข็มเพื่อบรรเทาอาการสุขภาพต่าง ๆ การฝังเข็มเป็นศาสตร์ทางเลือกที่มีมาอย่างยาวนาน ในปัจจุบันก็ยังได้รับความนิยมจากผู้ใช้บริการอย่างต่อเนื่องเพราะเป็นวิธีลดอาการปวดและการอักเสบในส่วนต่าง ๆ ของกล้ามเนื้อที่เห็นผลลัพธ์ได้ดี รวดเร็ว ปลอดภัย เห็นผลได้อย่างชัดเจน สามารถบรรเทาอาการปวดและลดอาการอักเสบคลายกล้ามเนื้อได้ดีอีกวิธีหนึ่ง⁽¹⁾

รูปที่ ๑-๒ แสดงให้เห็นถึงการฝังเข็มแบบแห้ง

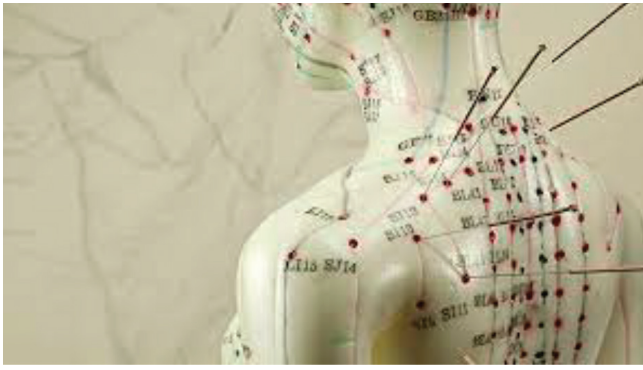
ในการเขียนบทความในครั้งนี้จะใช้คำว่า “การฝังเข็มแบบแห้ง” แทนคำว่า “dry needling” ทางผู้เขียนต้องการให้บุคคลทั่วไปได้ทราบถึงผลการรักษาด้วยการฝังเข็มแบบแห้งนั้นได้ผลอย่างไรและลดปวดคลายกล้ามเนื้อได้รวดเร็วและได้ประสิทธิภาพอย่างไร และแตกต่างจากการฝังเข็มจีน

คำว่า dry needling หรือการฝังเข็มแบบแห้งเดิมทีมาจาก Janet G Travell⁽²⁾ ในหนังสือ Myofascial Pain and Dysfunction: Trigger Point Manual เมื่อปี ๑๙๘๓ ซึ่งทำให้เป็นการบำบัดรักษาที่ทันสมัยกว่าการฝังเข็มจีน ซึ่งมีการฝึกฝนมายาวนานนับพันปี

ผู้ที่ทำการรักษาบางคน มักจะอ้างว่าการฝังเข็มแบบแห้งเป็นเพียงการฝังเข็มที่เปลี่ยนรูปแบบใหม่เพื่อให้แพทย์คนอื่นนำไปใช้ได้ มีผู้ที่รวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจในเรื่องนี้ คิดเป็นร้อยละ ๙๒ จากการออกแบบสอบถามจากการวิจัย Janet G Travell⁽²⁾ พบว่าสอดคล้องกับจุดฝังเข็มที่เป็นที่ใช้รักษากัน

หลักฐานด้านวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ สนับสนุนประสิทธิภาพของการฝังเข็มแบบแห้งมากกว่า ยาหลอก (Placebo) ที่ได้จากการฝังเข็ม ปัจจุบันมีการวิจัยในเรื่องนี้น้อยมากเกี่ยวกับการรักษาด้วยการฝังเข็มแบบแห้ง แต่ก็ได้มีการนำมาใช้อย่างจริงจังเพื่อส่งเสริมผลของการรักษาการฝังเข็มแบบแห้ง

Yun Tao Ma⁽³⁾ ผู้เริ่มการใช้เข็มแบบแห้งในลักษณะอย่างเป็นระบบบูรณาการ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการใช้การฝังเข็มแบบแห้ง การใช้เข็มแบบแห้งมีต้นกำเนิดในวิธีการแบบดั้งเดิมของจีน แต่เชื่อว่าการพัฒนาไปมากพอที่จะถือเป็นการปฏิบัติทางการแพทย์สมัยใหม่ให้แตกต่างไปจากการฝังเข็มจีน

รูปที่ ๓ แสดงถึงจุดฝังเข็มแบบจีน ตามจุดหยินและหยาง

องค์การอนามัยโลก (WHO) ให้การยอมรับว่าการฝังเข็มสามารถรักษาอาการปวดได้ผลดี ทั้งอาการปวดแบบเฉียบพลัน และปวดเรื้อรัง และล่าสุดวารสารการแพทย์ Archives of Internal Medicine ได้ตีพิมพ์บทความผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์⁽⁴⁾ จากศูนย์มะเร็งเมมโมเรียล นิวเจอร์คและคณะแพทย์จากมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนียว่า การฝังเข็มให้ผลในการรักษาอาการปวดเรื้อรังอย่างมีประสิทธิภาพมาก จึงสนับสนุนให้การฝังเข็มเป็นทางเลือกในการรักษาที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่ต้องการลดความเสี่ยงของการแพ้ยา, ผลข้างเคียงจากยา ปัญหาการติดยาแก้ปวด และผู้ที่เคยรักษาอาการปวดด้วยวิธีการอื่น ๆ แล้วไม่ได้ผลอีกด้วย (หมายเหตุ การวิจัยผลการรักษาอาการปวดเรื้อรังด้วยการฝังเข็ม กับ ๒๙ กลุ่มอาการในคนไข้ ๑๗,๙๒๒ คน⁽⁴⁾)

กลุ่มอาการปวดกล้ามเนื้อและเยื่อพังผืด (Myofascial pain syndrome) เป็นกลุ่มโรคของอาการปวดกล้ามเนื้อและอาการทางระบบประสาทอัตโนมัติที่เป็นผลมาจากจุดปวด (Trigger point) ที่อยู่ในกล้ามเนื้อและเนื้อเยื่อพังผืด เป็นปัญหาของกล้ามเนื้อที่พบได้บ่อยในแผนกผู้ป่วยนอก มีรายงานอุบัติการณ์การเกิดในคลินิกเวชปฏิบัติทั่วไป สูงถึง ๓๐% และ ๒๑% ในผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ทั่วไป⁽⁵⁾ ซึ่งจากสถิติพบว่า ในปี ๒๕๖๑ กลุ่มอาการปวดกล้ามเนื้อและเยื่อพังผืด โดยเฉพาะบริเวณไหล่เป็นกลุ่มโรคที่พบบ่อยเป็นลำดับ ๓ ในคลินิกผู้สูงอายุของโรงพยาบาลควนขนุน การรักษาแบ่งออกเป็น ๒ แบบ คือ การรักษาโดยใช้ยาและไม่ใช้ยา ซึ่งยาส่วนใหญ่ที่ใช้จะเป็นยาในกลุ่ม NSAIDs

(ยาแก้ปวดที่ไม่ใช่สเตียรอยด์) จะช่วยบรรเทาอาการปวดให้ดีขึ้น แต่มีผลข้างเคียงจากยาที่เกิดขึ้นได้บ่อย เช่น ภาวะไตวายฉับพลัน, การระคายเคือง และการแพ้ เป็นต้น ในปัจจุบันมีการรักษาหลายประเภทนอกจากการใช้ยา การรักษาอื่น ๆ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับท่าทางการทำงานที่เหมาะสม การออกกำลังกายด้วยการยืดกล้ามเนื้อ การนวดกดจุด และการรักษาด้วยเครื่องมือทางกายภาพบำบัด เช่น การกระตุ้น เส้นประสาทด้วยความรู้สึกผ่านผิวหนังด้วยกระแสไฟฟ้า (transcutaneous electrical nerve stimulation), การรักษาด้วยความร้อน (Ultrasound diathermy therapy, shortwave diathermy therapy) การรักษาด้วยคลื่นกระแทก (Shockwave therapy) หรือการกระตุ้นเข็มคลายจุดแบบฝังเข็มแห้ง

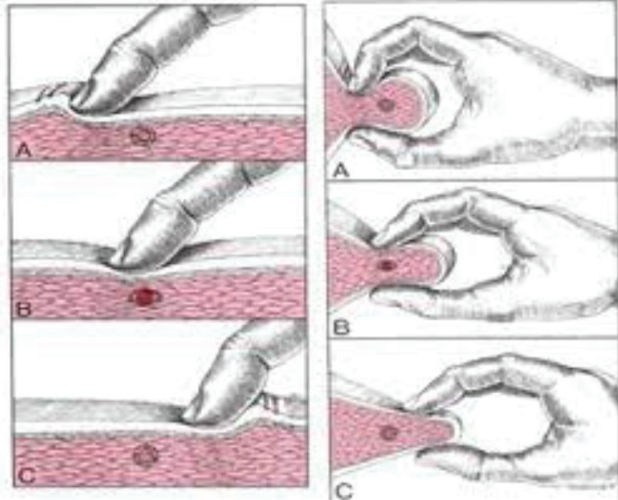
ฝังเข็มแบบแห้ง หรือ ฝังเข็มตะวันตก (Dry needling) คืออะไร

การฝังเข็มแบบแห้ง หรือ ฝังเข็มตะวันตก (Dry needling) คือ การฝังเข็มคลายจุดบริเวณที่กล้ามเนื้อเกิดการหดเกร็งเป็นปม (Muscle Knot) จนเลือดไม่สามารถวิ่งเข้าไปเลี้ยงยังส่วนนั้น ๆ ได้ และการคั่งของ ๆ เสีย ทำให้เราเกิดอาการปวดกล้ามเนื้อบริเวณนั้น ๆ (Trigger Point)

โดยการฝังเข็มเฉพาะที่ จะช่วยให้ปมกล้ามเนื้อที่หดเกร็งเป็นก้อน ๆ เกิดการระตุกและคลายตัวลง ส่งผลให้เกิดการเรียงตัวใหม่ของใยกล้ามเนื้อ เลือดสามารถเข้ามาเลี้ยงบริเวณดังกล่าวได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น ซึ่งเข็มที่ใช้ในปัจจุบัน จะเป็นเข็มสแตนเลสขนาดเล็ก บาง และมีความแหลมคมสูง ไม่แตกหักง่าย

เดิมทีการฝังเข็มจะใช้เข็มสำหรับต่อกับกระบอกฉีดยา อาจมีการใช้ยาชาและหรือยาสเตียรอยด์ร่วมด้วย นำมาฉีดยาบริเวณที่ปวด ผ่านชั้นผิวหนังลงไปยังท่ามูมรอบ ๆ ปมกล้ามเนื้อที่มีอาการปวดหดเกร็งเป็นก้อน หรือที่เรียกกันว่า “จุดปวด (Trigger Point)” ต่อมาภายหลังจึงเปลี่ยนมาใช้เข็มสำหรับฝังเข็มแทนเท่านั้น เนื่องจากมีขนาดเล็กกว่าและทำให้เจ็บปวดน้อยกว่า

กลไกของการฝังเข็มแห้ง (Mechanism of dry needling)

รูปที่ ๔ การตรวจและการคลำกล้ามเนื้อที่เกิดจากการหดเกร็งเป็นก้อนหรือปม

ปกติแล้วกล้ามเนื้อคนทั่วไปจะมีความยืดหยุ่นหดเข้า ยืดออกได้ แต่ Trigger Point คือ จุดที่กล้ามเนื้อเกิดการหดเกร็งแล้วหดตัวเป็นปมเป็นระยะเวลาอันไม่มีจังหวะคลายตัวออก จนกล้ามเนื้อส่วนนั้นเกิดเป็นก้อน หรือปมขึ้นมา

การเกิดพังผืดที่กล้ามเนื้อ เกิดได้อย่างไร

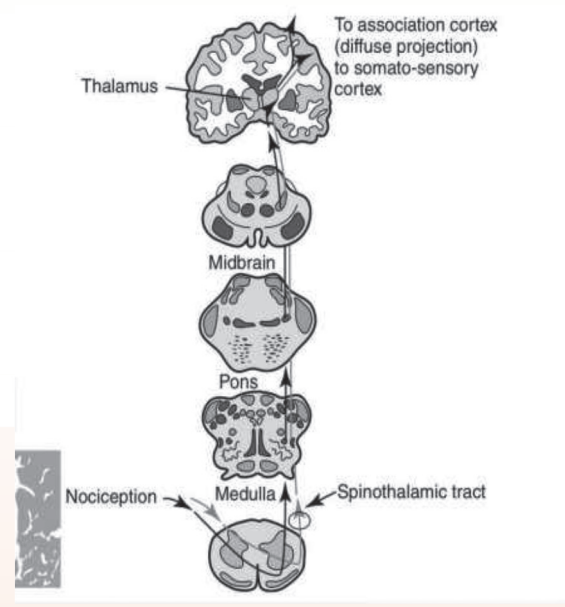
- 1. กล้ามเนื้อฉีกขาด**
อาจเกิดการยกของหนัก เกิดการกระชากของกล้ามเนื้อ บาดเจ็บจากการเล่นกีฬา หรืออุบัติเหตุ
ร่างกายก็จะซ่อมแซมตัวเองพร้อมกับเกิดพังผืดเกิดขึ้น
- 2. มีการฉีกขาดเล็กๆของเส้นใยกล้ามเนื้อ ซ้ำๆกัน**
มีใช้งานกล้ามเนื้อซ้ำๆกันเป็นระยะเวลา ส่งผลให้ค่อยๆมีการฉีกขาดของเส้นใยกล้ามเนื้อ
ร่างกายจะซ่อมแซมส่วนที่บาดเจ็บเล็กๆและค่อยๆเกิดพังผืดขึ้น
- 3. การเกร็งตัวค้างของกล้ามเนื้อ**
เส้นใยกล้ามเนื้อ ปกติ ภาพคิดขวาง เกิดจากกล้ามเนื้อตึงตัวค้างเป็นระยะเวลานาน หรือทรงท่าเดิมๆอยู่เป็นเวลานาน เช่น คนที่นั่งทำงานคอมพิวเตอร์
เส้นเลือดฝอย หลอดเลือดแดง เมื่อกล้ามเนื้อเกร็งตัวเป็นเวลานาน ส่งผลให้เส้นใยกล้ามเนื้อขาดเลือดไปเลี้ยง ทำให้เส้นใยกล้ามเนื้อขาดออกซิเจน เส้นใยกล้ามเนื้อก็จะตายและเกิดเป็นพังผืดขึ้น

รูปที่ ๕ ต้องการให้เห็นความแตกต่างระหว่างกล้ามเนื้อที่เกิดการตึงตัวและกล้ามเนื้อที่ฉีกขาด และเกิดเป็นพังผืดเช่นกัน

Trigger Point จะทำให้เลือดไหลเวียนเข้า-ออกกล้ามเนื้อบริเวณนั้นไม่สะดวก ของเสียที่ปล่อยออกมาจากกล้ามเนื้อจึงพลอยติดค้างสะสมอยู่ด้วย รวมทั้งมีการหลั่งสารกระตุ้นความปวดออกมามาก อธิบายง่าย ๆ ว่าเหมือนท่อน้ำเกิดการอุดตันนั่นเอง

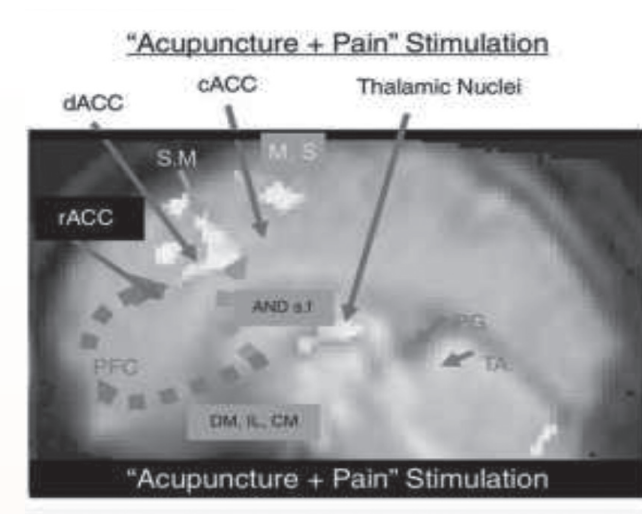
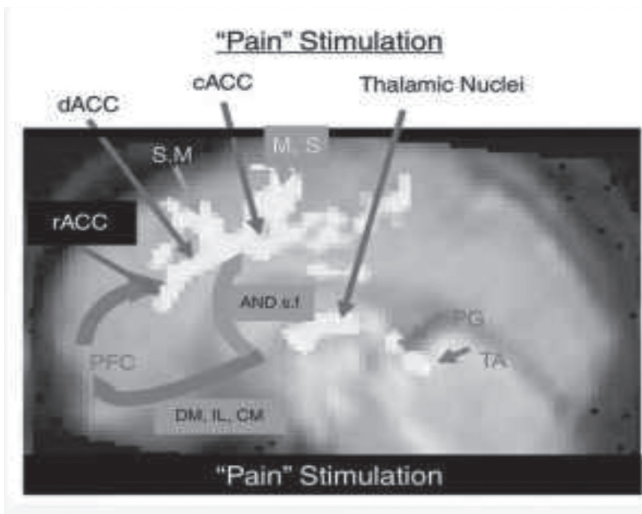
สิ่งที่เกิดขึ้นตามมาคือ ทำให้การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นไปอย่างจำกัดเพราะความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นกับกล้ามเนื้อส่วนนั้น และอาการปวดร้าวไปยังกล้ามเนื้อส่วนอื่น ๆ เช่น ปวดคอแล้วร้าวลงกลางหลัง บางรายมีอาการกล้ามเนื้ออ่อนแรง มีอาการชา รวมทั้งอาจมีอาการเวียนศีรษะ ตาพร่ามัว น้ำตาไหล ตาแดง

เมื่อเราฝังเข็มลงไปตรงจุดที่มีกล้ามเนื้อเกร็งตัวอยู่ จะเกิดปฏิกิริยา คือ

รูปที่ ๖ แสดงให้เห็นถึงการตอบสนองต่อการฝังเข็มส่งผลการสื่อสารประสาทไปที่ไขสันหลัง เพื่อให้เกิดตอบสนองต่อการรับรู้ของเข็ม

เมื่อเราแทงเข็มลงไปทีกล้ามเนื้อ จะมิตัวรับความรู้สึกที่กล้ามเนื้อและส่งสารประสาทไปที่ไขสันหลังส่วนที่รับรู้เรื่อง^{(7),(8)} ความเจ็บปวดก่อนอันดับแรกและตอบสนองกับการรับรู้ของเข็มตามมา หลังจากนั้นส่งกระแสประสาทนี้ไปที่สมองส่วนทาลามัส และสมองส่วนคอร์เทกซ์

รูปที่ ๓-๘ แสดงให้เห็นการตอบสนองเมื่อเกิดความเจ็บปวด และหลังจากที่ฝังเข็มลงไปก็กล้ามเนื้อมีการตอบสนองของสมองเพื่อลดความเจ็บปวดเกิดขึ้น

เมื่อ Trigger Point เกิดการกระตุ้นและคลายตัวออกมาจะทำให้กล้ามเนื้อบริเวณนั้นมีการหลั่งโพแทสเซียมออกมาจึงช่วยลดการปวดได้ดีขึ้น ขณะเดียวกันกลไกการหลั่งสารกระตุ้นความปวดที่เคยมีก็ลดน้อยลง เลือดกลับมาไหลเวียนในบริเวณที่ปวดได้อีกครั้ง ส่วนของเสียที่ค้างคั่งอยู่ในกล้ามเนื้อก็จะถูกขับออกไป เป็นผลให้ใยกล้ามเนื้อเกิดการเรียงตัวใหม่

ฝังเข็มแบบแห้ง ต่างกับ ฝังเข็มตะวันออก (ฝังเข็มจีน) อย่างไร

“การฝังเข็ม” มีทั้งการฝังเข็มตะวันตก และการฝังเข็มตะวันออกที่เราคุ้นหูกันเป็นอย่างดี อย่างเช่น การฝังเข็มจีน ซึ่งทั้งสองรูปแบบ มีความแตกต่างกันอยู่ ดังนี้

วิธีการรักษาของการฝังเข็มแบบแห้ง จะใช้เข็มจำนวนไม่มากในการคลายปมกล้ามเนื้อ โดยไม่ต้องใช้ไฟฟ้าในการกระตุ้น ส่วนการฝังเข็มแบบตะวันออก จะต้องปรับสมดุลหรือลมปราณให้เหมาะสม จึงทำให้ต้องวิเคราะห์โรคแบบจีน มีการนำไฟฟ้ามาช่วยกระตุ้นระบบไหลเวียนเลือด จำเป็นต้องใช้เข็มขนาดเล็กบาง ๆ จำนวนมากและต้องใช้ระยะเวลาค่อนข้างนานกว่าด้วย

การฝังเข็มแบบแห้งจะพยายามไม่ให้เกิดอาการปวดมากขึ้น แต่เน้นให้ร่างกายมีการปล่อยสารเอ็นดอร์ฟิน เพื่อให้บรรเทาอาการปวด

ส่วนการฝังเข็มจีนนั้นเมื่อแทงเข็มไปทำให้เกิดความเจ็บปวดโดยให้ปล่อยสารเอ็นดอร์ฟินและทำให้สร้างความสมดุล

Dry Needling	Acupuncture
Dry needling aims for trigger points and knotted muscle fibres.	acupuncture employs and is based on the meridian system.
Dry needling also acts via the release of endorphins and serum cortisol but also achieves pain relief and biomechanical re-function by de-activating the trigger points at the muscle cell level and thus eliminating the nociceptive focus of the muscle.	Acupuncture achieves pain relief through the release of endorphins and creating balance in the body's energy levels. Through the release of serum cortisol acupuncture can also have an anti-inflammatory effect.

รูปที่ ๙ ตารางแสดงความหมายให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการฝังเข็มแบบแห้ง และการฝังเข็มจีน

การฝังเข็มแบบแห้งจะเหมาะกับการรักษา กลุ่มโรคปวดกล้ามเนื้อหดเกร็งจนเป็นปม (Myofascial Pain Syndrome) กลุ่มโรคออฟฟิศซินโดรม (Office Syndrome) และกลุ่มโรคเรื้อรังต่าง ๆ เนื่องจากสามารถคลายปมกล้ามเนื้อด้วยเข็มอย่างตรงจุด และใช้เวลาการทำไม่นานในแต่ละครั้ง

ส่วนการฝังเข็มแบบตะวันออก เหมาะกับการรักษาโรคแบบทั่ว ๆ ไปมากกว่า ได้แก่ โรคระบบประสาท ระบบกล้ามเนื้อ ระบบทางเดินหายใจ ระบบต่อมไร้ท่อ ฮอร์โมน ฯลฯ

ฝังเข็มแบบแห้ง ใช้รักษาอาการใดบ้าง

หลาย ๆ คนอาจยังไม่รู้ว่า จริง ๆ แล้วการเข้ารับการฝังเข็มแบบตะวันตก สามารถบรรเทาอาการได้หลายอย่าง ดังนี้

- การฝังเข็มแบบแห้ง สามารถบรรเทาอาการปวดคอ ปวดบ่า ของโรคออฟฟิศซินโดรมได้
- กลุ่มอาการปวดกล้ามเนื้อหดเกร็งจนเป็นปม (Myofascial Pain Syndrome)
- อาการปวดหลังเรื้อรัง หรือ ปวดหลังแบบเฉียบพลัน
- โรคเรื้อรัง เช่น รong ข้ำ หรือปวดตามบริเวณข้อต่าง ๆ เป็นระยะเวลานานเกินกว่า ๖ เดือน สามารถนำไปรักษาผู้ที่ติดยาแก้ปวด หรือรักษาด้วยวิธีอื่น ๆ แล้วไม่ได้ผล

รูปที่ ๑๐ แสดงให้เห็นการฝังเข็มแบบแห้ง มีความแตกต่างจากการฉีดยาบริเวณที่มีกล้ามเนื้อตึงตัว

ในบทความนี้ ผู้เขียนขอแนะนำแนวทางการรักษาด้วยการฝังเข็มแบบแห้ง หรือ Dry needling จะเป็นการฝังเข็มเล็ก ๆ ผ่านเข้าสู่ผิวหนัง โดยปลายเข็มจะไปสะกิด

ใยกล้ามเนื้อที่หดเกร็งอยู่ให้คลายออกทันที ใช้เวลาประมาณ ๕-๑๐ นาที จากการสอบถามคนไข้ที่รักษาไปบอกว่า วิธีนี้ได้ผลในการรักษาเร็ว หลังฝังเข็มรู้สึกได้ทันทีว่ากล้ามเนื้อผ่อนคลาย ไม่เป็นก้อน แข็ง เกร็ง แต่อาจจะรู้สึกระบมเล็กน้อย หน่วง ๆ ตรงที่บริเวณลงเข็ม ๑-๒ วัน จากนั้นก็หายเป็นปกติ อาจแนะนำให้คนไข้ประคบเย็นในวันที่ลงเข็มไป

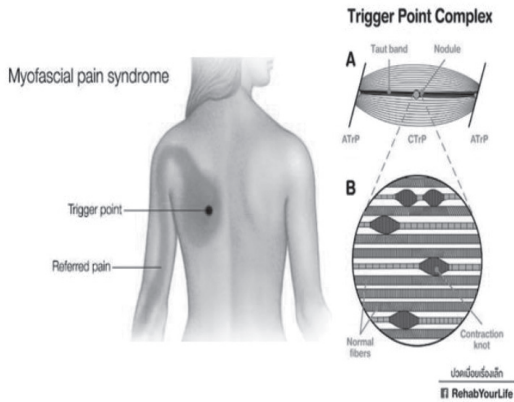
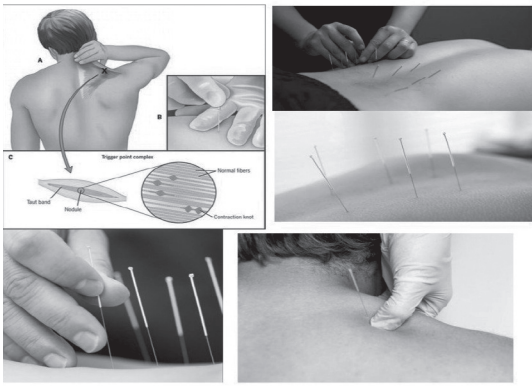
ข้อดี จุดเด่น ของการรักษาด้วยการฝังเข็มแบบแห้ง

การรักษาด้วยการฝังเข็มแบบแห้ง ไม่ได้น่ากลัวอย่างที่คิด เพราะการฝังเข็มรูปแบบนี้ มีเอกลักษณ์ที่เป็นจุดเด่นโดยเฉพาะ ดังนี้

๑. **ไม่เจ็บ** ในอดีตการฝังเข็มแบบตะวันตก จะเป็นการนำเข็มฉีดยาที่ไม่มีตัวยาอยู่ข้างใน (Dry needling) มาทำการปักลงบนบริเวณกล้ามเนื้อที่มีอาการเหล่านั้น แต่ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนไปใช้เข็มแบบสแตนเลสที่มีขนาดเล็ก บาง และแหลมคมกว่าในอดีตมาก อีกทั้งยังไม่เกิดการแตกหักง่าย ทำให้การฝังเข็มในปัจจุบันมีความเจ็บปวดค่อนข้างน้อย หรือแทบจะไม่เจ็บเลย

๒. **รักษาอาการกล้ามเนื้อได้หลากหลาย** ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้น เทคนิคการฝังเข็มแบบแห้งเป็นการฝังเข็มคลายกล้ามเนื้อเฉพาะจุดบริเวณที่มีอาการ จึงทำให้สามารถรักษากล้ามเนื้อได้หลากหลายแบบ ไม่ว่าจะเป็นปวดคอ ปวดบ่า ปวดสะบัก โรคออฟฟิศซินโดรม โรครong ข้ำ หรืออาการเรื้อรังตามบริเวณต่าง ๆ ก็สามารถกายภาพบำบัดได้ด้วยวิธีนี้

๓. **กระตุ้นเข้ากล้ามเนื้อโดยตรง ตรงจุดกว่า** การนวด กดจุด แน่นนอนว่าการฝังเข็ม คือการปักเข็มเข้าไปยังกล้ามเนื้อที่หดเกร็งเป็นปมหรือจุดปวดโดยตรง เพื่อให้กล้ามเนื้อบริเวณนั้นเกิดการกระตุ้นและคลายตัวออก การฝังเข็มจึงเป็นศาสตร์ที่สามารถกระตุ้นกล้ามเนื้อได้ตรงจุด และเชิงลึกเข้าถึงชั้นด้านในได้มากกว่าแบบการนวด หรือการกดจุดที่มาจากแรงภายนอก

รูปที่ ๑๑ แสดงให้เห็นการฝังเข็มแบบแห้งไปที่บริเวณต่าง ๆ ของร่างกายได้ทุกจุดที่มีกล้ามเนื้อตึงตัว

ผลข้างเคียง ข้อห้าม ข้อควรระวังในการฝังเข็ม

ถึงแม้ว่าการฝังเข็มจะเป็นศาสตร์ทางเลือกที่ดี แต่ก็ยังคงมีข้อควรระวังในการทำประเภทนี้อยู่ ดังนี้

ผลข้างเคียงของการฝังเข็มแบบแห้ง

หลังจากที่เข้ารับบริการฝังเข็มแบบแห้งแล้ว บางรายอาจเกิดความเจ็บปวด หน่วง ระบมหลังจากฝังเข็ม ประมาณ ๑-๒ วัน ซึ่งสามารถหาตัวช่วยในการบรรเทาอาการได้ เช่น การประคบเย็น รับประทานยาลดการอักเสบ ฯลฯ นอกจากนี้ บางรายอาจมีอาการหน้ามืด เป็นลม เกิดรอยฟกช้ำ หรืออ่อนแรงในบริเวณกล้ามเนื้อนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องรู้ผลข้างเคียงที่อาจจะเกิดขึ้นเหล่านี้ก่อนตัดสินใจเข้ารับบริการ

ข้อห้าม คนที่ไม่ควรฝังเข็ม

- ผู้ที่มีอาการกลัวเข็มระดับสูง หรือระดับรุนแรง
- ผู้ที่อยู่ในระหว่างการตั้งครรภ์
- คนที่มีภาวะเลือดออกง่าย หรือการแข็งตัวของระบบเลือดภายในร่างกายมีความผิดปกติ
- ผู้ป่วยโรคต่าง ๆ ที่ต้องรักษาด้วยการผ่าตัด
- คนที่ไม่สามารถให้ความร่วมมือในการฝังเข็มได้
- ผู้ที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ ควรเข้าพบผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำปรึกษาเป็นรายกรณีว่า สามารถเข้ารับบริการฝังเข็มได้หรือไม่

สรุป

การฝังเข็มแบบแห้ง หรือ การฝังเข็มแบบตะวันตก เป็นการฝังเข็มที่ช่วยกระตุ้นกล้ามเนื้อที่หดเกร็ง หรือมีอาการปวดเฉพาะจุดในเชิงลึก ทำให้เกิดการกระตุ้นและคลายตัวออก จึงสามารถรักษาอาการปวดกล้ามเนื้อได้ผลไว ใช้เวลาไม่นาน และสามารถเป็นทางเลือกในการรักษาอีกวิธีหนึ่งได้ ซึ่งนิยมใช้ทำการรักษากันในปัจจุบัน ทั้งหมดที่กล่าวมา ไม่ใช่เป็นการรักษาให้หายขาดจนไม่พบอาการอีก เนื่องจากกล้ามเนื้อที่เกิดการตึงตัวนี้ เกิดจากการใช้ชีวิตประจำวันต่าง ๆ เช่น การทำงานที่ต้องใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ มากมาย ต้องนั่งยืนเดินอยู่ในท่านั้นนาน ๆ

ทุกคนควรมีการเปลี่ยนอิริยาบถตัวเองด้วย และทำการยืดเหยียดกล้ามเนื้อที่ใช้เวลานาน ๆ ก็จะช่วยทำให้เราไม่ปวดไม่ตึงกล้ามเนื้อได้สิ่งสำคัญคือ ควรออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันการเกิดการตึงตัวของกล้ามเนื้ออีกทางหนึ่งด้วย

สุดท้ายนี้ อยากให้มีการทำวิจัยในเรื่องการฝังเข็มแห้งให้มากขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการรักษาทางการแพทย์ได้อย่างทั่วถึงและเป็นการรักษาที่ยอมรับโดยทั่วไปอีกวิธีหนึ่งด้วย

เอกสารอ้างอิง

1. การฝังเข็มแบบแห้งและการฝังเข็ม, www.whitelotusbeauty.com
2. Dry Needling ; Myofascial Pain and Dysfunction ; Trigger point manual,1983
3. การฝังเข็มแบบตะวันตก หรือการฝังเข็มคลายจุด (Dry needling), www.bpkginternationalhospital.com
4. ฝังเข็มแบบตะวันตกทางเลือกของผู้ที่มีอาการปวดกล้ามเนื้อ ; www.hdmall.co.th
5. ประสิทธิภาพของการฝังเข็มกับภาวะปวดกล้ามเนื้อและเยื่อพังผืดที่ไหล่, เศรษฐพงศ์ สัจจาผล พบ., ว.ว. เวชศาสตร์ครอบครัว, รพ.ควนขนุน จ.พัทลุง ; ปี พ.ศ. 2562
6. ฝังเข็มแบบตะวันตก (Dry needling) คืออะไร รักษาอะไรได้บ้าง ; www.sarirarak.com
7. Dunning J, Butts R, Mourad F, Young I, Flannagan S, Perreault T. Dry needling: a literature review with implications for clinical practice guidelines. Phys Ther Rev. 2014 Aug;19(4):252–265. doi:10.1179/108331913X13844245102034. PMID: 25143704; PMCID: PMC4117383.
8. Gattie E, Cleland JA, Snodgrass S. The Effectiveness of Trigger Point Dry Needling for Musculoskeletal Conditions by Physical Therapists: A Systematic Review and Meta-analysis. J Orthop Sports Phys Ther.2017 Mar;47(3):133–149. doi: 10.2519/jospt.2017.7096. Epub 2017 Feb 3. PMID: 28158962.

เอกสารอ้างอิงรูปภาพ

1. รูปที่ 1 และ 2 รูปภาพการฝังเข็มแบบแห้ง (Dry needling) ; www.formrecovery.com
2. รูปที่ 3 รูปภาพการฝังเข็มแบบจีน (Traditional chinese medical acupuncture) ; www.acupuncturehealingworks.com
3. รูปที่ 4 รูปภาพวิธีการคลำก่อนฝังเข็มที่เป็นก้อนหดเกร็ง ; www.prannathorn.com
4. รูปที่ 5 รูปภาพแสดงการเกิดพังผืดที่กล้ามเนื้อเกิดได้อย่างไร ; www.facebook.com/บ้านยาชุมชน
5. รูปที่ 6, 7 และ 8 รูปภาพของไข่มุนหลังที่ตอบสนองต่อความเจ็บปวด (pain pathway) ; The role of substance neurogenic inflammation, Delgado el al,2003 ; Sacerdote and Levrini, 2012
6. รูปที่ 9 รูปภาพแสดงความแตกต่างระหว่างการฝังเข็มแบบแห้งและการฝังเข็มจีน ; Gattie E, Cleland JA, Snodgrass S. The Effectiveness of Trigger Point Dry Needling for Musculoskeletal Conditions by Physical Therapists: A Systematic Review and Meta-analysis. J Orthop Sports Phys Ther.2017 Mar;47(3):133–149. doi: 10.2519/jospt.2017.7096. Epub 2017 Feb 3. PMID: 28158962
7. รูปที่ 10, 11 และ 12 รูปภาพการฝังเข็มแบบแห้งมีความแตกต่างจากการฉีดยาบริเวณที่มีกล้ามเนื้อตึงตัวและสามารถฝังเข็มแบบแห้งได้ทุกจุดตามร่างกายที่มีการตึงตัว <https://www.motioncareclinic.co.th>

การสอบสวนผู้ต้องหาเป็นพยาน

โดย พ.ต.ท.ไพฑูรย์ กนกคำมิ่ง รอง ผกก.(สอบสวน) กก.๓ บก.ปทส.

บทนำ

การสอบสวนผู้ต้องหาเป็นพยานมีการถกเถียงกัน ในระหว่างพนักงานสอบสวนด้วยกันว่าในการทำสำนวน การสอบสวนคดีอาญา เพื่อดำเนินคดีกับผู้ต้องหาคนใด คนหนึ่ง ซึ่งรู้ตัวผู้กระทำความผิดแล้ว โดยมีผู้กล่าวหา เป็นผู้กล่าวหาให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหา ซึ่งรู้จักชื่อ และชื่อสกุลเป็นอย่างดีในความผิดฐานใดฐานหนึ่ง แต่ จากการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานต่อมาปรากฏว่า พนักงานสอบสวนเห็นว่าไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอ ที่จะดำเนินคดีกับผู้ต้องหาได้ จึงได้ออกหมายเรียก ผู้ต้องหามาสอบสวนในฐานะที่เป็นพยานบุคคลติดไว้ใน สำนวนการสอบสวน ปัญญาพนักงานสอบสวนสามารถ กระทำได้หรือไม่ มีผลทางกฎหมายอย่างไร มีกฎหมาย และระเบียบให้ทำได้หรือไม่ ผู้ต้องหาหมายถึงใคร บุคคล จะตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหาเมื่อใด เมื่อตกเป็นผู้ต้องหา แล้วมีสิทธิอย่างไร และพนักงานสอบสวนจะปฏิบัติต่อ ผู้ต้องหาได้แค่ไหน เพียงใด

๑. การสอบสวนคดีอาญา

ปกติเมื่อผู้เสียหายหรือผู้กล่าวโทษมาแจ้งความหรือ มาร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อให้ดำเนินคดี กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยกล่าวหาบุคคลนั้นว่าได้กระทำความผิดฐานใดฐานหนึ่ง พนักงานสอบสวนจะต้องรวบรวม พยานหลักฐานเข้าสำนวนการสอบสวน ไม่ว่าจะ เป็น พยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุ ซึ่งการที่จะได้ พยานหลักฐานเข้ามาในสำนวนการสอบสวนก็ขึ้นอยู่กับ ลักษณะของพยานหลักฐานนั้น กล่าวคือ พยานเอกสาร และพยานวัตถุก็อาจใช้วิธีออกหมายเรียกถึงบุคคล ผู้ครอบครองพยานหลักฐานนั้น เพื่อให้ส่งพยาน หลักฐานนั้นให้กับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๒ (๓) แต่ถ้าเป็น

พยานบุคคลพนักงานสอบสวนอาจออกหมายเรียก ถึงบุคคลนั้นมาเพื่อสอบสวนก็ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธี พิพิจารณาความอาญา มาตรา ๕๒ วรรคแรก ซึ่งหมายถึง การออกหมายเรียกมาเพื่อสอบสวนเป็นพยานบุคคลนั่นเอง

๒. กรณีการออกหมายเรียกผู้ต้องหา

การที่พนักงานสอบสวนจะออกหมายเรียกผู้ต้องหา ให้มาพบก็เพื่อจะแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบ เพื่อให้ผู้ต้องหา ทราบว่าตนเองถูกดำเนินคดีอาญาในเรื่องใด และการที่ พนักงานสอบสวนจะแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาได้ พนักงาน สอบสวนจะต้องพิจารณาก่อนว่าข้อหา นั้นมีหลักฐานตาม สมควรว่าผู้ต้องหาน่าจะได้กระทำความผิดตามข้อหา นั้นหรือไม่ก่อนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคสอง ดังนั้นหากยัง ไม่มีหลักฐานตามสมควรว่าผู้ต้องหาน่าจะได้กระทำความผิดในข้อหาใด พนักงานสอบสวนย่อมไม่อาจแจ้ง ข้อหา นั้นเพื่อดำเนินคดีแก่ผู้ต้องหาได้

๓. กรณีที่ไม่สามารถออกหมายเรียกผู้ต้องหาได้

ดังได้กล่าวแล้วว่ากรณีที่พนักงานสอบสวนจะออก หมายเรียกผู้ต้องหาให้มาพบเพื่อแจ้งข้อหาให้ทราบ พนักงานสอบสวนจะต้องพิจารณาก่อนว่าข้อหาดังกล่าว มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าผู้ต้องหาน่าจะได้กระทำความผิดในข้อหา นั้นหรือไม่ ดังนั้นหากพนักงานสอบสวน พิจารณาพยานหลักฐานจากสำนวนการสอบสวน เห็นว่า ข้อหา นั้นยังไม่พยานหลักฐานตามสมควรว่าผู้ต้องหา น่าจะได้กระทำความผิดข้อหา นั้น พนักงานสอบสวน ย่อมไม่มีอำนาจออกหมายเรียกผู้ต้องหาให้มาพบเพื่อแจ้ง ข้อหาอยู่ในตัวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคสอง แต่อาจออกหมายเรียก เพื่อการอย่างอื่นได้ ดังจะได้กล่าวต่อไป

๔. การสอบสวนผู้ต้องหาสามารถสอบเป็นพยานบุคคลได้หรือไม่

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๒) บัญญัติว่า “ผู้ต้องหา หมายความว่าบุคคล ผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิด แต่ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาล สามารถแยกองค์ประกอบได้ดังนี้

๔.๑ ต้องมีการกล่าวหาต่อเจ้าพนักงาน

การกล่าวหาว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด ต้องเป็นการกล่าวหาต่อเจ้าพนักงาน คือบุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงานหรือได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่ว่าเป็นประจำ หรือครั้งคราวและไม่ว่าจะได้รับความตอบแทนหรือไม่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑๖)

๔.๒ เจ้าพนักงานต้องมีอำนาจตามกฎหมาย

การกล่าวหาต่อเจ้าพนักงานนั้น เจ้าพนักงานต้องมีอำนาจตามกฎหมายด้วย ผู้ที่ถูกกล่าวหาจึงจะตกเป็นผู้ต้องหา ถ้าเจ้าพนักงานไม่มีอำนาจตามกฎหมาย ผู้ที่ถูกกล่าวหาที่ยังไม่เป็นผู้ต้องหา ตามคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๓๔๑/๒๕๐๙ วินิจฉัยว่า เมื่อมีผู้ไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนกล่าวหาว่าจำเลยบุกรุกที่ดินจำเลย ย่อมตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๒)

๔.๓ ต้องถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิด

การถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดนี้ไม่ว่าใครก็ตาม อาจจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือเจ้าหน้าที่ กล่าวหา ถือว่าเป็นผู้ต้องหาทั้งสิ้น

๔.๔ ผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่มีการฟ้องต่อศาล

กรณีผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องต่อศาลแล้วโดยข้อหาว่าได้กระทำความผิดก็จะตกอยู่ในฐานะเป็นจำเลย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๓)

ปัญหาว่า “ผู้ถูกจับ” เป็นผู้ต้องหาหรือไม่ เมื่อพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในเรื่องของการจับ กล่าวคือการจับซึ่งหน้าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๘ (๑) เห็นว่า ก่อนการจับยังไม่มีกรกล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด

แต่กฎหมายก็ให้อำนาจพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีอำนาจจับได้ รวมถึงขั้นตอนของการจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๓ และ มาตรา ๘๔ กฎหมายใช้คำว่า “ผู้ถูกจับ” มิได้ใช้คำว่า “ผู้ต้องหา” เพราะเป็นกรณีที่ผู้ต้องหา ยังไม่ได้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดจึงเป็นเพียงผู้ถูกจับ ยังมีได้ตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหา แต่ในบางกรณีผู้ถูกจับอาจเป็นผู้ต้องหามาก่อนได้

๕. บุคคลจะตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหาเมื่อใด

เมื่อทราบความหมายของคำว่า “ผู้ต้องหา” แล้ว จึงทราบได้ว่าบุคคลจะตกเป็นผู้ต้องหาเมื่อใด ซึ่งสามารถแบ่งได้สามประการดังต่อไปนี้

๕.๑ กรณีมีผู้แจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนโดยระบุว่า มีบุคคลใดบุคคลหนึ่งกระทำความผิด

กรณีนี้เหมือนคดีรู้ตัวผู้กระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๑ หรือ ๑๔๒ ซึ่งเมื่อมีผู้ใดร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน กล่าวหาว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดมาตั้งแต่ต้น บุคคลนั้นย่อมตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหาทันที ตามคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๓๔๑/๒๕๐๙ ได้วินิจฉัยว่า เมื่อมีผู้ไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน กล่าวหาว่าจำเลยบุกรุกที่ดิน จำเลยย่อมตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๒) แล้ว คดีประเภทนี้ หมายถึงคดีที่รู้จักชื่อ ชื่อสกุล หรือรู้จักชื่อ แต่ไม่รู้จักชื่อสกุล หรือไม่รู้จักชื่อและชื่อสกุล แต่มีตำหนิรูปพรรณเพียงพอที่จะเขียนภาพเหมือนผู้กระทำความผิดเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับได้ สอดคล้องกับคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ข้อ ๔ (๑๕) บทที่ ๑ บททั่วไป

๕.๒ กรณีมีผู้แจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน แต่ยังไม่รู้ว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด

คดีประเภทนี้อาจเรียกว่าเป็นคดีไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด หรือคดีไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ (๑) และตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ บทที่ ๑ บททั่วไป ข้อ ๔ (๑๔) เห็นว่า กรณีนี้ยังไม่มีกรกล่าวหาว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด กล่าวคือ มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นแล้ว แต่การกล่าวหาไม่ได้กล่าวหาว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิด เพราะยังไม่รู้ว่าเป็นบุคคลใด และกรณีนี้ก็ยังไม่มีการจับกุม ดังนั้น กรณีนี้หากต่อมาผู้กระทำความผิดเข้าพบพนักงานสอบสวน และพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาต่อบุคคลนั้น บุคคลนั้นจะตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหาทันทีที่ได้แจ้งข้อหาแล้ว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ และเมื่อเป็นผู้ต้องหาแล้ว ก็อาจสอบสวนบุคคลนี้เป็นพยานได้

๕.๓ กรณีไม่มีผู้ใดกล่าวหาแต่มีการจับกุมในความผิดซึ่งหน้า

กรณีนี้ไม่มีการกระทำความผิดมาก่อน และไม่มีกรกล่าวหาว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดมาก่อน แต่มีการกระทำความผิดซึ่งหน้าต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ บุคคลนั้นจะตกเป็นผู้ถูกจับกุม และหลังถูกจับกุมจะตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหาทันทีที่ถูกจับกุม เพราะกระบวนการขั้นตอนของการจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๑ วรรค ๒ กรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ ซึ่งกระบวนการก่อนมีการจับ ขณะจับและหลังการจับอยู่ในกระบวนการต่อเนื่องกัน ซึ่งเจ้าพนักงานต้องแจ้งข้อหาทันทีที่มีการจับ จึงถือว่าบุคคลที่ถูกจับตกเป็นผู้ต้องหาทันทีที่ถูกจับ เทียบเคียงคำพิพากษาฎีกาที่ ๒๒๙/๒๕๐๘ ได้วินิจฉัยว่า ร้อยตำรวจตรี เสลา กับพวกจับกุมจำเลยในข้อหาเล่นการพนันสลากกินรวบ และค้นตัวจำเลยได้บัตรรับฝากรถจักรยานและกระดาส พุสแก๊ปมีเขียนเลข ๒ ฉบับ จำเลยแจ้งว่าเป็นสลากกินรวบชื่อมาจากโจทก์ ดังนี้ถือว่าจำเลยกล่าวในฐานะผู้ต้องหาหรือเสมือนผู้ต้องหา การกระทำของจำเลยหา มีความผิดฐานแจ้งความเท็จไม่

คำพิพากษาฎีกาดังกล่าวถือว่าทันทีที่ถูกจับ บุคคลนั้นอยู่ในฐานะผู้ต้องหาทันที ถึงแม้จะไม่มีกร

กล่าวหาว่าได้มีการกระทำความผิดมาก่อนก็ตาม ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ผู้ถูกจับกฎหมายมิได้บัญญัติคำวิเคราะห้ศัพท์ไว้จึงย่อมหมายถึงกรณีบุคคลที่ถูกเจ้าพนักงานตามกฎหมายจับและกรณีที่ราษฎรเป็นผู้จับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๓ ผู้ถูกจับ อาจจะยังไม่ได้ถูกกล่าวหาก็ได้ ถ้าหากว่ายังไม่ถูกกล่าวหา ก็เป็นเพียงผู้ถูกจับกุม จึงยังไม่เป็นผู้ต้องหา แต่ถ้าถูกกล่าวหาด้วยก็จะเรียกว่าเป็นทั้งผู้ถูกจับ และผู้ต้องหา ซึ่งตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า ผู้ถูกจับ หมายถึง บุคคลที่ถูกจับมาหาเจ้าพนักงาน โดยจะถูกกล่าวหาแล้วหรือไม่ก็ตาม ตามข้อ ๔ (๙) บทที่ ๑ บททั่วไป

๖. ผลของการตกเป็นผู้ต้องหา

การตกเป็นผู้ต้องหามีความสำคัญ เพราะกฎหมายให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหา โดยจะขอกกล่าวถึงเฉพาะสิทธิของผู้ต้องหาในกรณีที่ผู้ต้องหามีได้ถูกควบคุมหรือขังเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับกรณีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือขังตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓/๑ เพราะกรณีดังกล่าวมีความชัดเจนว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไรต่อตัวผู้ต้องหา ในกรณีที่ผู้ต้องหามีได้ถูกควบคุมหรือขัง การปฏิบัติต่อผู้ต้องหาในกรณีนี้จะสอดคล้องกับหัวข้อของบทความว่าจะสามารถทำได้หรือไม่ และกรณีที่ผู้ต้องหามีได้ถูกควบคุมหรือขัง แต่ได้รับสิทธิการคุ้มครองจากกฎหมายอย่างเท่าเทียมกันทันทีที่ตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหามีดังต่อไปนี้

๖.๑ สิทธิที่จะได้รับการแจ้งข้อหา

กรณีนี้เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียกหรือส่งตัวมาเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล สัญชาติ ปีตามารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดข้อหาให้ทราบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคหนึ่ง แล้วจึงแจ้ง

๖.๒ สิทธิที่จะได้รับการสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรม

สิทธิที่จะได้รับการสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่องเป็นธรรมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคสาม

๖.๓ สิทธิที่จะได้รับโอกาสที่จะแก้ข้อหา

สิทธิที่จะได้รับโอกาสที่จะแก้ข้อหาที่จะแสดง ข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ตนได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคสี่

๖.๔ สิทธิที่จะให้การหรือไม่ก็ได้

สิทธิที่จะให้การหรือไม่ก็ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔/๔ (๑)

๖.๕ สิทธิที่จะให้หมายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจ เข้าฟังการสอบปากคำตนได้

สิทธิที่จะให้หมายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจ เข้าฟังการสอบปากคำตนได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔/๔ (๒)

๗. การแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบ

ขั้นตอนการแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบนับว่าเป็น ขั้นตอนที่สำคัญที่กฎหมายบังคับให้พนักงานสอบสวน ต้องปฏิบัติตามก่อนที่จะถามคำให้การผู้ต้องหา เพื่อให้ ผู้ต้องหาให้การต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้อง ซึ่งศาลฎีกาถือว่าการสอบสวนที่กระทำโดยมิได้แจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ ถือไม่ได้ว่ามี การสอบสวนความผิดฐานนี้มาก่อน และย่อมส่งผลให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๐

๗.๑ ขั้นตอนการแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบ

พนักงานสอบสวนต้องแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบถึง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่า ผู้ต้องหาได้ กระทำผิดแล้วจึงแจ้งข้อหาให้ทราบคำว่า “ข้อหา” หมายถึง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำทั้งหลายที่กล่าวหาว่า ผู้ต้องหาได้กระทำผิด รวมทั้งรายละเอียดที่เกี่ยวกับ เวลา และสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ อีกทั้งบุคคล หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่จะทำให้ ผู้ต้องหาเข้าใจข้อหาตามคำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ข้อ ๔ (๑๖) หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า การแจ้งข้อเท็จจริง

๗.๒ ต้องมีหลักฐานตามสมควร

การแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบนั้น พนักงานสอบสวนจะต้องมีหลักฐานตามสมควรว่า ผู้ต้องหา น่าจะได้กระทำความผิดตามข้อหา นั้นด้วย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคสอง คำว่า “มีหลักฐานตามสมควร” เป็นถ้อยคำเดียวกับที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๖๖ (๑) และ ๖๖ (๒) เรื่องที่จะออกหมายจับ และมาตรา ๙๒ (๔) ในเรื่องของการค้นในที่รโหฐาน โดยไม่มีหมายค้น คำว่า “มีหลักฐานตามสมควรนี้” ไม่มีคำนิยามไว้แต่อย่างใด แต่มีระเบียบราชการ ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยแนวปฏิบัติในการ ออกหมายจับและหมายค้นในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ข้อ ๑๓ และ ข้อ ๑๔ ได้กำหนด หลักเกณฑ์ การที่ศาลจะรับฟังพยานหลักฐาน ในการพิจารณาออกหมายจับ จึงน่าจะใช้เป็นแนวทาง ในการที่พนักงานสอบสวนจะใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการ แจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหา

๘. กรณีที่ไม่สามารถแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาได้

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหา จะต้อง มีหลักฐานตามสมควรว่าผู้ต้องหานั้นน่าจะ ได้ กระทำความผิดตามข้อหา นั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคสอง ดังนั้น ในทางตรงกันข้าม หากการสอบสวนของพนักงานสอบสวน จนเสร็จสิ้นแล้ว ปรากฏว่ายังไม่มีหลักฐานตามสมควร ว่าผู้ต้องหาน่าจะได้กระทำความผิดตามข้อหา นั้น พนักงานสอบสวนก็ไม่สามารถแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหา เพราะ หากมีการแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาทั้ง ๆ ที่ไม่มี “หลักฐานตามสมควร” แล้วน่าจะเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบ

๙. กรณี “ไม่มีหลักฐานตามสมควร” จะสอบสวนผู้ต้องหาเป็นพยานบุคคลได้หรือไม่

กรณีที่บุคคลใดตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหาแล้ว แต่ การสอบสวนในเวลาต่อมา ปรากฏว่าไม่มีพยานหลักฐาน ฉบับที่ ๔๗๘ เดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๗ ๒๕

เพียงพอที่จะแจ้งข้อหาตำหนิคดีกับผู้ต้องหาได้ ไม่ว่าจะ
จะเป็นกรณีไม่มีการกระทำความผิด หรือมีการกระทำ
ความผิดแต่ผู้กระทำไม่ใช่ผู้ต้องหา หรือแม้แต่ผู้ต้องหา
เป็นผู้กระทำความผิดเสียเอง แต่ในทางสอบสวนไม่มี
พยานหลักฐานเพียงพอที่จะแจ้งข้อหาตำหนิคดีกับ
ผู้ต้องหาได้ คำว่า “ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอ”
ในขั้นตอนการแจ้งข้อหานี้ไม่มีบัญญัติไว้ในประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกำหนดไว้ใน
คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ แต่อย่างไร
แต่ในกรณีมีหลักฐานเพียงพอ น่าจะตรงกับคำว่า มีหลักฐาน
ตามสมควร ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคสอง และกำหนดไว้ใน
คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ บทที่ ๒
เรื่องการอำนวยความสะดวกในคดีอาญา ข้อ ๖.๘ ตาม
บทบัญญัติมาตรา ๑๓๔ คำให้การในชั้นสอบสวนของ
จำเลยต้องให้การในฐานะผู้ต้องหา มิใช่ในฐานะพยาน
ที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันจำเลยในชั้นพิจารณาได้
ในการทำสำนวนการสอบสวน หากมีหลักฐานตามสมควร
ว่าผู้ต้องหาน่าจะได้กระทำผิดแล้ว พนักงานสอบสวน
จะต้องมีการแจ้งข้อหาให้ ผู้ต้องหาทราบและสรุปสำนวน
การสอบสวนมีความเห็นทางคดีเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา
เสนอสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการต่อไป
แต่กรณีนี้ “ไม่มีหลักฐานตามสมควร” ว่าผู้ต้องหาได้
กระทำผิด พนักงานสอบสวนบางท่านก็หลีกเลี่ยง
ที่จะสอบสวนบุคคลนั้นเป็นผู้ต้องหา เพราะไม่สามารถ
แจ้งข้อหาได้ แต่ได้สอบสวนในฐานะเป็นพยานบุคคลแทน
ทั้ง ๆ ที่บุคคลนั้นตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหาแล้วในขณะที่
สอบสวนปากคำบุคคลนั้น ซึ่งในเรื่องนี้ผลของการกระทำ
ดังกล่าวได้มีคำวินิจฉัยของศาลฎีกาไว้ดังนี้

๙.๑ กรณีขณะสอบสวนปากคำบุคคลนั้นตกอยู่ ในฐานะเป็นผู้ต้องหา

๙.๑.๑ คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๑๐๖/๒๕๐๖
วินิจฉัยว่า ในคดีอาญานั้น พยานหลักฐานที่จะฟ้องลงโทษ
จำเลยได้ต้องเป็นพยานหลักฐานของโจทก์ เมื่อจะเอาจำเลย
เป็นผู้ต้องหาก็ต้องสอบสวนในฐานะผู้ต้องหา ตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ การที่

พนักงานสอบสวนสอบสวนจำเลยเป็นพยานในวันแรก
จึงเป็นพยานที่มีชอบจะนำคำให้การของจำเลยที่ให้การ
เป็นพยานในวันสอบสวนนั้นมาอ้างพิสูจน์ ว่าจำเลย
มีความผิดไม่ชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา ๒๒๖ ในคดีนี้ขณะสอบสวนปากคำ
จำเลยนั้น จำเลยอยู่ในฐานะตกเป็นผู้ต้องหาแล้ว แทนที่
พนักงานสอบสวนจะสอบสวนในฐานะเป็นผู้ต้องหา
แต่ไปสอบสวนในฐานะพยานบุคคลแทน ศาลฎีกาจึง
วินิจฉัยว่าเป็นพยานที่มีชอบตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖

๙.๑.๒ คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๒๘๑/๒๕๓๓

ในคดีอาญามีกฎหมายห้ามมิให้โจทก์อ้างจำเลยเป็นพยาน
เมื่อจะเอาจำเลยเป็นผู้ต้องหาก็ต้องสอบสวนในฐานะ
เป็นผู้ต้องหา เพราะจะต้องบอกให้จำเลยทราบก่อนว่า
ถ้อยคำที่จำเลยกล่าวอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันจำเลย
ในการพิจารณาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา ๑๓๔ (ตรงกับมาตรา ๑๓๔/๔ (๑)
ปัจจุบัน) การที่พนักงานสอบสวนสอบสวนจำเลยเป็น
พยานแล้วโจทก์จะอ้างคำให้การชั้นสอบสวนของจำเลย
ในฐานะพยาน เพื่อพิสูจน์ว่าจำเลยมีความผิดตามที่โจทก์
ฟ้องนั้น เป็นการมิชอบ แม้คำให้การของจำเลยดังกล่าว
เป็นคำรับซึ่งปรักปรำและเป็นผลร้ายต่อตนเอง ก็รับฟัง
ลงโทษจำเลยไม่ได้ เพราะขัดต่อประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖

คำพิพากษาฎีกาทั้งสองเรื่องนี้ ศาลฎีกาได้
วางหลักไว้ว่า ถ้าขณะสอบสวนปากคำบุคคลนั้นเป็น
ผู้ต้องหา ก็ต้องสอบสวนในฐานะผู้ต้องหา จะสอบสวน
เป็นพยานบุคคลมิได้ เพราะถือว่าเป็นพยานที่เกิดขึ้น
โดยมิชอบประการอื่น เป็นการต้องห้ามมิให้รับฟัง จะรับฟัง
เพื่อพิสูจน์ว่าจำเลยเป็นผู้กระทำผิดในคดีนั้นไม่ได้

ตามคำพิพากษาฎีกาทั้งสองเรื่องดังกล่าว
หากเห็นว่าคดีนั้นไม่มีหลักฐานตามสมควรว่าผู้ต้องหา
ได้กระทำความผิดตามข้อหา นั้น ก็ไม่ต้องแจ้งข้อหาแก่
ผู้ต้องหา และไม่ต้องสอบสวนปากคำในฐานะเป็นพยาน
บุคคลแต่อย่างไร และเมื่อไม่มีหลักฐานตามสมควร
ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามข้อหาแล้ว ผลทางคดี

ต้องมีความเห็นทางคดี คือ มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ผู้ต้องหาตามพยานหลักฐาน และหลังจากส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการแล้ว หากพนักงานอัยการมีความเห็นทางคดีสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลแล้ว พนักงานอัยการในฐานะโจทก์ก็จะอ้างจำเลยเป็นพยานในชั้นพิจารณาไม่ได้อีก เพราะเป็นการต้องห้าม ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๒ หรือแม้จะอ้างคำให้การของจำเลยที่ให้การเป็นพยานในชั้นสอบสวนก็ไม่ได้ คำให้การดังกล่าว ก็ต้องห้ามมิให้รับฟังตามเหตุผลที่ศาลฎีกาได้วินิจฉัยไว้

๙.๒ คำให้การของบุคคลใดก่อนตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหา

กรณีที่เป็นคำให้การของจำเลยก่อนตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหา กล่าวคือก่อนเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมหรือแจ้งข้อหาแก่จำเลยหรือระหว่างสอบสวน ยังไม่รู้ว่าใครเป็นผู้ต้องหา แต่ได้สอบปากคำจำเลยไว้ในฐานะพยาน กรณีดังกล่าวถือว่า บุคคลนั้นยังไม่อยู่ในฐานะตกเป็นผู้ต้องหา หรือกรณีเจ้าพนักงานตำรวจสอบปากคำจำเลยก่อนมีการแจ้งข้อหาหรือก่อนจับกุม หรือการเชิญตัวมาสอบปากคำในฐานะ “ผู้ให้ถ้อยคำ” หรือพยานไม่ใช้การจับกุมมาสอบปากคำในฐานะผู้ต้องหา จึงไม่จำเป็นต้องแจ้งสิทธิผู้ต้องหาก่อนให้ถ้อยคำ บันทึกถ้อยคำ จึงรับฟังได้ไม่ต้องห้ามมิให้รับฟังตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๔ วรรคท้าย ถือเป็นพยานหลักฐานที่เกิดขึ้นและได้มาโดยชอบ ตามคำพิพากษาฎีกาที่ ๓๒๑๔/๒๕๖๐ วินิจฉัยว่า การที่จำเลยทั้ง ๔ ให้การต่อผู้ดำเนินกรรมวิธีซักถามในฐานะผู้ถูกดำเนินกรรมวิธีหรือผู้ต้องสงสัย และต่อพนักงานสอบสวนในฐานะพยาน มิใช่คำให้การของผู้ถูกจับ เพราะขณะนั้นจำเลยทั้ง ๔ ยังไม่ได้ถูกจับกุม กรณีไม่อยู่ในบังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๔ วรรคท้าย คำรับสารภาพและถ้อยคำอื่นของจำเลยทั้ง ๔ จึงไม่ต้องห้ามรับฟังตามบทบัญญัติดังกล่าว

การสอบปากคำจำเลยทั้ง ๔ โดยผู้ดำเนินกรรมวิธีของพนักงานสอบสวนเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ เพราะขณะนั้นยังไม่มีเหตุเพียงพอที่จะดำเนินการขออนอก

หมายจับจำเลยทั้ง ๔ ได้ เนื่องจากไม่รู้จักผู้ใดเป็นคนร้าย การสอบสวนปากคำจำเลยทั้ง ๔ จึงเป็นเพียงการสอบถามเบื้องต้นในการสอบสวนเท่านั้น ผู้ดำเนินกรรมวิธีและพนักงานสอบสวนจึงไม่จำเป็นต้องแจ้งสิทธิใด ๆ ให้จำเลยทั้ง ๔ ทราบก่อน บันทึกผลการดำเนินตามกรรมวิธีและบันทึกคำให้การของพยาน รวมทั้งรถจักรยานยนต์ และถึงดับเพลิงของกลาง จึงเป็นพยานหลักฐานที่เกิดขึ้นและได้มาโดยชอบ ไม่ต้องห้ามรับฟังตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖ และมาตรา ๒๒๖/๑

ตามคำพิพากษาฎีกาที่ ๓๒๑๔/๒๕๖๐ เห็นว่า การสอบปากคำของบุคคลใด ไม่ว่าในฐานะ “ผู้ให้ถ้อยคำ” หรือ “พยาน” ก่อนแจ้งข้อกล่าวหาหรือก่อนจับกุม ถือว่ายังไม่อยู่ในฐานะตกเป็นผู้ต้องหา คำให้การดังกล่าว จึงรับฟังได้และคำให้การพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำในชั้นสอบสวนจะรับฟังได้หรือไม่ ต้องพิจารณาว่าขณะให้ปากคำนั้นบุคคลนั้น ตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหา หรือยัง ถ้ายังไม่เป็นผู้ต้องหา คำให้การนั้นสามารถรับฟังได้ แต่ถ้าขณะนั้นบุคคลนั้นเป็นผู้ต้องหาแล้ว คำให้การในฐานะพยานก็ไม่สามารถรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ ต้องสอบปากคำในฐานะเป็นผู้ต้องหาไว้ และต้องมีการแจ้งสิทธิและแจ้งข้อหาด้วย จึงจะรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

๑๐. การสอบสวนผู้ต้องหาตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ หรือคำสั่ง ตร.ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ เป็นคำสั่งที่ยกเลิกคำสั่งฉบับก่อนและหนังสือสั่งการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทำสำนวนการสอบสวนและวางแผนปฏิบัติให้กับตำรวจและพนักงานสอบสวน ถือเป็นแนวปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวเดียวกัน และสอดคล้องกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่มีการแก้ไขปรับปรุงใหม่แล้ว

ปัญหาการสอบสวนผู้ต้องหาเป็นพยานบุคคลที่มีการถกเถียงกันในระหว่างพนักงานสอบสวนด้วยกัน บางท่านก็อ้างว่าไม่มีกฎหมายห้าม ไม่มีระเบียบห้ามไว้บ้าง จึงสามารถทำได้โดยเฉพาะคดีที่มีการแจ้งความร้องทุกข์

กล่าวโทษต่อบุคคลใดโดยระบุชื่อ ชื่อสกุล ตั้งแต่แรกที่มีการเริ่มคดี หรือที่เรียกกันว่าเป็นคดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ข้อ ๔ (๑๕) ซึ่งถือว่าบุคคลนั้นตกเป็นผู้ต้องหาแล้ว แต่การสอบสวนต่อมาปรากฏว่าไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินคดีกับผู้ต้องหานั้นได้หรือเป็นกรณี “ไม่มีหลักฐานตามสมควร” ที่จะแจ้งข้อหาต่อบุคคลนั้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคสอง พนักงานสอบสวนจึงไม่แจ้งข้อหาต่อผู้ต้องหาคนนั้น แต่หลีกเลี่ยงใช้วิธีสอบสวนปากคำผู้ต้องหาคนนั้นเป็นพยานบุคคลแทน ติดไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยอ้างว่าไม่มีกฎหมาย และระเบียบห้ามไว้จึงสามารถทำได้ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นที่มาของการเขียนบทความเรื่องนี้ เพื่อให้พนักงานสอบสวนและข้าราชการตำรวจที่สนใจได้ศึกษาและทราบถึงแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายและผลของการปฏิบัติดังกล่าว คำให้การของพยานบุคคลดังกล่าวไม่อาจนำมาอ้างเพื่อรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ ปรากฏรายละเอียดและเหตุผลข้างต้นแล้ว ในส่วนนี้จะขอกล่าวถึงระเบียบที่ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในกรณีดังกล่าวให้ถูกต้อง และชี้ให้เห็นว่ากรณีดังกล่าวมีการกำหนดไว้ในคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ คือตามบทที่ ๒ การอำนวยความสะดวกในคดีอาญา ข้อ ๖.๘ เขียนไว้ในวรรคที่ ๑ และวรรคที่ ๒ ดังนี้

ข้อ ๖.๘ เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียกหรือส่งตัวมาหรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหาให้ถามชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล สัญชาติ ปีตา มารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด “กรณีที่มีหลักฐานตามสมควรว่า” ผู้ต้องหานั้นจะได้กระทำความผิดตามข้อหา นั้น ให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด บันทึกคำให้การของผู้ต้องหาไว้ในบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา (แบบ ส๕๖-๕) และต้องให้โอกาสผู้ต้องหาที่จะแก้ข้อหาและแสดงข้อเท็จจริง อันเป็นประโยชน์แก่ตนได้

ปัญหาว่า หากไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินคดีกับผู้ต้องหาได้ หรือไม่มีหลักฐานตามสมควรที่จะแจ้งข้อหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรค ๒ ทางปฏิบัติจะอย่างไร

ในเรื่องนี้ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ได้วางแนวทางปฏิบัติไว้ในข้อ ๖.๘ วรรค ๒ คือ กรณีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ตามข้อ ๖.๘ ดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง เป็นกรณีที่มีหลักฐานตามสมควร ผู้ต้องหานั้นจะได้กระทำความผิด การบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาให้บันทึกไว้ใน (แบบ ส๕๖-๕) ซึ่งก็คือแบบบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา (ท้ายคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖)

ส่วน “กรณีที่ไม่มีหลักฐานตามสมควร” ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามข้อหา นั้น ให้พนักงานสอบสวนระบุงการกระทำตามที่ผู้กล่าวหาได้กล่าวหาเท่านั้น โดยไม่ต้องแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดและฐานความผิดให้ผู้ต้องหาทราบแต่อย่างใด แต่ถ้ามีหลักฐานเพิ่มเติมในภายหลังว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามข้อหา นั้น พนักงานสอบสวนจึงจะแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดและฐานความผิดให้ผู้ต้องหาทราบเพิ่มเติม รวมทั้งต้องให้โอกาสผู้ต้องหาที่จะแก้ข้อหาและแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ตนได้ ซึ่งการทำความเข้าใจและการบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาตามวรรคสองนี้ต้องเข้าใจว่าสืบเนื่องและเกี่ยวพันกับวรรคหนึ่ง เพียงแต่วรรคสองเป็นกรณีที่ “ไม่มีหลักฐานตามสมควร” ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามข้อหา นั้นและแบบของบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาก็ใช้แบบเดียวกันกับผู้ต้องหาตามวรรคหนึ่ง คือ แบบ ส๕๖-๕ และตามวรรคสองเพียงแต่ให้พนักงานสอบสวนระบุงการกระทำตามที่ผู้กล่าวหาได้กล่าวหาเท่านั้นโดยไม่ต้องแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดและฐานความผิดให้ผู้ต้องหาทราบแต่อย่างใด ซึ่งก็คือหมายความว่าไม่ต้องแจ้งข้อหาและฐานความผิดให้ผู้ต้องหาทราบแต่อย่างใด เพราะเป็นกรณีที่ไม่มีหลักฐาน

ตามสมควรว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามข้อหา นั้น แต่การบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาที่ยังคงบันทึกไว้ตาม แบบบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา คือ แบบ ส ๕๖-๕

จากกรณีดังกล่าวจะเห็นว่า คำสั่งสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ได้กำหนดไว้ให้พนักงานสอบสวน สอบปากคำผู้ต้องหาไว้ในฐานะเป็นผู้ต้องหา แม้เป็นกรณี “ไม่มีหลักฐานตามสมควร” ก็ตาม ไม่ได้เปิดโอกาสให้สอบ ปากคำไว้ในฐานะเป็นพยานบุคคลแต่อย่างใด เท่ากับเป็น คำสั่งของผู้บังคับบัญชาไม่ให้สอบสวนผู้ต้องหาในกรณี ดังกล่าวไว้ในฐานะเป็นพยานบุคคลถึงแม้ตาม ข้อ ๖.๘ ทั้งวรรคหนึ่งและวรรคสอง จะไม่ได้ใช้คำว่า “ห้ามสอบสวน ผู้ต้องหากรณีดังกล่าวเป็นพยานบุคคล” ก็ตาม แต่เมื่อ ได้ใช้ข้อความอื่นที่กล่าวข้างต้น ก็ถือเสมือนเป็นการ ห้ามอยู่ในตัวนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๑๑๐๖/๒๕๐๖ และ ฎีกาที่ ๖๒๘๑/๒๕๓๓

บทสรุป

ตามปัญหาที่ได้กล่าวมาทั้งหมดเห็นว่า ในการทำ สำนวนการสอบสวนจะสามารถสอบสวนปากคำผู้ต้องหา เป็นพยานบุคคลได้หรือไม่ สรุปจากเนื้อหาที่ได้กล่าวมา คือ ต้องพิจารณาก่อนว่าผู้ต้องหาคือใครตกอยู่ในฐานะ เป็นผู้ต้องหาเมื่อใด ซึ่งเมื่อตกเป็นผู้ต้องหาและรู้ตัวว่า ใครเป็นผู้ต้องหาแล้วในทางกฎหมายตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา และคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ก็ต้องสอบสวนปากคำบุคคลนั้นในฐานะ เป็นผู้ต้องหา มิใช่ในฐานะพยานบุคคล จึงจะใช้เป็น พยานหลักฐานยืนยันจำเลยในชั้นพิจารณาได้ หากสอบสวน ปากคำบุคคลนั้นไว้ในฐานะพยานบุคคล พนักงานอัยการ ในฐานะโจทก์ในคดีนั้น จะอ้างคำให้การในชั้นสอบสวน เพื่อพิสูจน์ว่าจำเลยมีความผิดตามที่โจทก์ฟ้องนั้นเป็นการ มิชอบ แม้คำให้การของจำเลยดังกล่าวจะเป็นคำรับ ซึ่งปรักปรำและเป็นผลร้ายแก่ตนเองก็รับฟังลงโทษ จำเลยไม่ได้ เพราะขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา มาตรา ๒๒๖ เพราะเป็นคำให้การที่เกิดขึ้น โดยมิชอบ ในส่วนตัวจำเลยเอง โจทก์ก็จะอ้างจำเลยเป็น พยาน เพื่อเบิกความว่าได้ให้การในชั้นสอบสวนตามคำ ให้การก็ได้ เพราะเป็นการต้องห้ามมิให้โจทก์อ้างจำเลย เป็นพยานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๒

ในทางปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ “มีหลักฐานตาม สมควร” หรือเป็นกรณี “ไม่มีหลักฐานตามสมควร” ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามข้อหา นั้นหรือไม่ก็ตาม เมื่อจะสอบสวนผู้ต้องหาพนักงานสอบสวนจะต้องบันทึก คำให้การของผู้ต้องหาไว้ในแบบพิมพ์บันทึกคำให้การของ ผู้ต้องหา ตาม (แบบ ส ๕๖- ๕) ซึ่งก็คือแบบพิมพ์บันทึก คำให้การของผู้ต้องหาตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ข้อ ๖.๘ ทั้งวรรคหนึ่งและวรรคสอง ที่ถือเป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่พนักงานสอบสวน จะต้องปฏิบัติตาม และในคำสั่งดังกล่าวก็ไม่ได้อนุญาตให้ สอบสวนผู้ต้องหาไว้ในฐานะเป็นพยานบุคคลแต่อย่างใด

บรรณานุกรม

- ธานีศ เกศพิทักษ์. (2554). คำอธิบายประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พลสยามพรีนติ้ง (ประเทศไทย) (พิมพ์ครั้งที่ 8).
- เรวัตติ ฉ่ำเฉลิม. (2563), การสอบสวนมิชอบ, วารสารสำนัก การสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ฉบับพิเศษ
- รัฐภู เจริญฉ่ำ. (2549), กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย รามคำแหง (พิมพ์ครั้งที่ 2).
- วิเชียร ดิเรกอุดมศักดิ์. (2562). กฎหมายวิ.อาญา พิสดาร เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์
- วิเชียร ดิเรกอุดมศักดิ์. (2562). กฎหมายพยาน พิสดาร, กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์

วิวัฒนาการสถานีตำรวจไทยกับความเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย

ร้อยตำรวจเอก ธีรเดช ชุนทอง อาจารย์(สบ ๑)
กลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๙

ตำรวจถือเป็นเสาหลักสำคัญในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในบ้านเมืองรวมถึงการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนทั้งในชุมชนเมืองและในพื้นที่ชนบทที่ห่างไกลไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่แห่งหนตำบลใด ตำรวจต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ตาม โดยมี **“สถานีตำรวจ”** ที่ถือว่าเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อยู่ใกล้ชิดประชาชนทั่วทุกพื้นที่ของประเทศไทย เพื่อคอยดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยให้ประชาชนอยู่กันอย่างปกติสุข สถานีตำรวจในประเทศไทยนั้นมีประวัติอยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน ซึ่งแต่เดิมนั้นสถานีตำรวจจะเรียกว่า **“โรงพัก”** เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไปจากคำว่าโรงพักก็เปลี่ยนเป็นสถานีตำรวจจนถึงทุกวันนี้ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๓ ได้บัญญัติไว้ว่า ให้แบ่งสถานีตำรวจออกเป็นระดับดังต่อไปนี้ (๑) สถานีตำรวจระดับใหญ่ที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจดำรงตำแหน่งผู้กำกับ (๒) สถานีตำรวจระดับกลางที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจดำรงตำแหน่งผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่ (๓) สถานีตำรวจระดับเล็กที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจดำรงตำแหน่งสารวัตร และการกำหนดให้สถานีตำรวจใด เป็นสถานีตำรวจระดับใดให้เป็นไปตามที่ ก.ต.ช. กำหนด โดยคำนึงถึงปริมาณภาระงานความหนาแน่นของประชาชนในเขตรับผิดชอบ จำนวนอัตรากำลัง และสถานที่ตั้งของสถานีตำรวจประกอบกัน ในการเขียนบทความนี้ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมประวัติความเป็นมาของสถานีตำรวจตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันว่ามีวิวัฒนาการความเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัยอย่างไร

ดังนั้น เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาสถานีตำรวจในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามข้อมูลที่ได้เขียนได้จากเอกสารที่ได้ทำการศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

๑. กำเนิดโรงพักกองตระเวน (พ.ศ. ๒๔๐๓ – ๒๔๔๐)
๒. กำเนิดโรงพักตำรวจภูธร (พ.ศ. ๒๔๔๐ – ๒๔๗๕)
๓. ยุคสถานีตำรวจ (พ.ศ. ๒๔๗๕ – ๒๕๔๑)
๔. สถานีตำรวจยุคปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๔๑ – ปัจจุบัน)

๑. กำเนิดโรงพักกองตระเวน (พ.ศ. ๒๔๐๓ – ๒๔๔๐)

หากจะกล่าวถึง **“สถานีตำรวจ”** สิ่งที่คุณก็อาจจะนึกถึงข้าราชการตำรวจผู้ทำหน้าที่ประจำสถานีตำรวจ ในบทความนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของสถานีตำรวจควบคู่ไปกับประวัติของตำรวจไทย โดยเริ่มต้นจากรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ในยุคนั้นประเทศไทยมีการเปิดประเทศติดต่อกับชาติตะวันตกมากขึ้นและได้นำเอาแนวคิดวิทยาการต่าง ๆ ของชาติตะวันตกเข้ามาใช้ในประเทศมากขึ้นรวมทั้งนำเอารูปแบบการปกครอง การรักษาความสงบเรียบร้อยในบ้านเมืองมาใช้ในกิจการตำรวจด้วยเช่นกัน โดยในปี พ.ศ. ๒๔๐๓ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ได้ทรงแต่งตั้งให้กับต้นแหลมมวล โจเซฟ เบิร์ด เอ็มส์ หรือเรียกว่า **“กัปตันเอมส์”** ชาวอังกฤษ เข้ามาวางรากฐานกิจการตำรวจตามแบบยุโรปและได้จัดตั้งกองตำรวจขึ้นในประเทศไทยครั้งแรก เรียกว่า **“กองโปลิศคอนสแตเบิล”** มีกัปตันเอมส์เป็นผู้บังคับการกอง ตั้งกองอยู่ใกล้โรงกระทะแถวสำเพ็ง โดยได้ว่าจ้างชาวมลายูและอินเดีย เข้ามาเป็นพลตำรวจ

ทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในเขตกรุงเทพฯ ชั้นใน เริ่มทำงานครั้งแรกในย่านลำเพ็ง ซึ่งเป็นแหล่งชุมชน มีผู้คนอาศัยอยู่มากโดยขึ้นกับกรมพระนครบาล ส่วนพื้นที่ กรุงเทพฯ ชั้นนอกจะมีทหารคอยตรวจตราดูแลตำรวจใน สมัยนั้นเรียกว่า “พลตระเวน” หากจะเปรียบกับในยุค สมัยนี้ก็คือข้าราชการตำรวจผู้ทำหน้าที่สายตรวจนั่นเอง แต่ในยุคก่อนนั้นการออกตรวจของพลตระเวนไม่ได้มี ความสะดวกอย่างเช่นตำรวจสายตรวจในทุกวันนี้ที่มี ทั้งรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือรถจักรยาน ทำให้การ ออกตรวจของพลตระเวนในยุคนั้นต้องใช้วิธีเดินเท้าออก ตรวจตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อยไปตามสถานที่ ต่าง ๆ เมื่อมีอาการเหนื่อยล้าก็จะหยุดพักตามใต้ต้นไม้ใหญ่ หรือศาลาริมทาง หรือเมื่อมีการจับกุมคนร้ายได้ก็นำตัว มาพักรอในบริเวณนี้ด้วยเพราะขณะนั้นพลตระเวน ยังไม่มีที่ทำการเป็นการเฉพาะ ซึ่งต่อมาก็ได้มีการสร้าง ที่ทำการให้กับพลตระเวนในบริเวณที่พลตระเวนเคยใช้ เป็นที่พัก จึงทำให้มีการเรียกที่ทำการของพลตระเวนว่า “โรงพัก” อย่างไรก็ตามคำว่าโรงพักที่ชาวบ้านพูดกัน มาจนถึงทุกวันนี้ยังไม่มียุทธศาสตร์เป็นที่แน่ชัดว่าเหตุใด จึงเรียกว่า โรงพัก เป็นเพียงข้อสันนิษฐานเท่านั้น การทำ หน้าที่ของพลตระเวนในขณะนั้นได้ทำหน้าที่ปราบปราม จับกุมผู้ร้ายจนเป็นที่ยอมรับ ทำให้กิจการตำรวจของ กองโปลิศคอนสแตเบิลมีความก้าวหน้าขึ้นเป็นอย่างมาก จึงย้ายกองไปตั้งที่บริเวณสามแยกต้นประดู่และเรียกว่า “โรงพักโปลิศสามแยก”

ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ในปี พ.ศ. ๒๔๑๒ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ทำการขยายความรับผิดชอบและหน้าที่ของกองโปลิศ คอนสแตเบิลจนครอบคลุมทั่วพื้นที่กรุงเทพฯ โดยได้ รับสมัครคนไทยเข้ามาเป็นตำรวจมากขึ้นทำให้ตำรวจ ที่เป็นชาวต่างชาติเริ่มลดน้อยลง กิจการตำรวจในยุคนี้ มีความก้าวหน้าและมีกำลังพลมากขึ้น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระราชทานนามใหม่ว่า “กองโปลิศ” และในปี พ.ศ. ๒๔๒๐ เปลี่ยนชื่อเป็น

“กองตระเวน” จากนั้นในปี พ.ศ. ๒๔๓๓ ก็เปลี่ยนเป็น “กรมกองตระเวน” ขึ้นกับกระทรวงนครบาล ต่อมา ได้มีการสร้างโรงพักในท้องที่ต่าง ๆ เรียกว่า “โรงพัก กองตระเวน” เพื่อใช้เป็นที่ทำการและเป็นที่พักให้กับ พลตระเวน เพราะแต่เดิมนั้น พลตระเวนจะกลับไปนอน ที่บ้านตนเองเวลามีเหตุก็ไม่สามารถออกทำงานได้ทันที จึงสร้างโรงพักกองตระเวนขึ้นในพื้นที่หลวงหรือบางแห่ง ก็ใช้ศาลาวัดที่ไม่ได้ใช้งานมาปรับปรุงเป็นโรงพัก เพื่อประหยัดงบประมาณ มีโรงพักกองตระเวนที่ตั้งขึ้น ในครั้งนี้ จำนวน ๖๔ โรงพัก ซึ่งถือได้ว่าเป็นต้นกำเนิด ของโรงพักในประเทศไทยและได้มีการวางระบบการ ออกลาดตระเวนจนครอบคลุมทั่วพื้นที่ มีการจัดแบ่งพื้นที่ รับผิดชอบให้กับโรงพัก กองตระเวน ออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

๑. ในเขตพระนคร มีโรงพักกองตระเวน จำนวน ๔ โรงพัก
๒. ฝั่งขวานอกพระนคร มีโรงพักกองตระเวน จำนวน ๒๐ โรงพัก
๓. ฝั่งซ้ายนอกพระนคร มีโรงพักกองตระเวน จำนวน ๑๙ โรงพัก
๔. ลำแม่น้ำและลำคลอง มีโรงพักกองตระเวน จำนวน ๑๗ โรงพัก

๒. กำเนิดโรงพักตำรวจภูธร (พ.ศ. ๒๔๔๐ - ๒๔๗๕)

ในปี พ.ศ. ๒๔๔๐ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ว่าจ้าง นายอาร์เธอร์ จอห์น อเล็กซานเดอร์ จาร์ดีน ชาวอังกฤษ เข้ามารับราชการในตำแหน่งอธิบดีกรมกองตระเวน เพื่อปรับปรุงกรมกองตระเวนให้เป็นไปตามแบบชาติตะวันตก และในปีเดียวกันพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ให้มีการจัดตั้งกรมตำรวจภูธรขึ้น ให้สังกัดอยู่ในกระทรวงมหาดไทย เนื่องจากในขณะนั้น ได้มีสาเหตุที่ทำให้ต้องมีการจัดตั้งกรมตำรวจภูธรอยู่ ๒ สาเหตุ คือ

๑. สาเหตุภายในประเทศ เพื่อให้จัดการปราบปราม โจรผู้ร้ายตามหัวเมืองต่าง ๆ ด้วยเพราะได้มีโจรผู้ร้าย

มากมายอันเป็นผลมาจากการไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองประเทศของเจ้าเมืองต่าง ๆ ที่ให้ไปขึ้นอยู่กับส่วนกลาง จึงสนับสนุนกลุ่มโจรผู้ร้ายให้สร้างความวุ่นวายในบ้านเมือง

๒. สาเหตุภายนอกประเทศ เพื่อป้องกันการรุกรานจากชาติมหาอำนาจตะวันตกตามแนวชายแดน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ จึงทรงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ ร้อยเอกหลวง ศัลยวิธานนิเทศ (มิสเตอร์กุสตาฟ เซา) ชาวเดนมาร์ก เข้ามารับราชการเป็นเจ้ากรมตำรวจภูธรคนแรก เพื่อให้วางรากฐานกรมตำรวจภูธรตามแบบตะวันตกและให้มีหน้าที่บังคับบัญชาจัดระเบียบการบริหารราชการภายในกรมตำรวจภูธร ให้เป็นกองกำลังที่เข้มแข็งสามารถรักษาความสงบเรียบร้อยตามหัวเมืองและรักษาแนวชายแดนของประเทศได้ โดยตั้งกองบัญชาการอยู่ในกรุงเทพฯ จากนั้นได้จัดตั้งกองตำรวจภูธรขึ้นที่มณฑลปราจีนบุรีเป็นแห่งแรก เพื่อให้ป้องกันการขยายอิทธิพลของฝรั่งเศส เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ปลอดทหารตามสนธิสัญญาที่ทำไว้กับฝรั่งเศสจึงจำเป็นต้องใช้กำลังตำรวจภูธรเข้าประจำการในพื้นที่ ได้ตั้งกองกำลังที่เมืองฉะเชิงเทรา รับผิดชอบพื้นที่เมืองฉะเชิงเทรา เมืองปราจีนบุรี เมืองกบินทร์ อำเภอรัญญ เมืองนครนายก และเมืองชลบุรี ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๔๑ ได้ตั้งกองตำรวจภูธรเป็นแห่งที่สองที่มณฑลกรุงเก่าหรือจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในปัจจุบันนี้ จากนั้นในปี พ.ศ. ๒๔๔๒ ได้ตั้ง “โรงพักตำรวจภูธร” ขึ้นครั้งแรกในพื้นที่มณฑลกรุงเก่า จำนวน ๙ โรงพัก แยกเป็นโรงพักใหญ่ ๔ โรงพัก คือ โรงพักกรุงเก่า, โรงพักเมืองสระบุรี, โรงพักเมืองลพบุรี, โรงพักเมืองสิงห์บุรี, และโรงพักเล็กอีก ๕ โรงพัก คือ โรงพักอำเภอสรรคบุรี, โรงพักอำเภอสรรคกลาง, โรงพักพระพุทธบาท, โรงพักอำเภอสาวไห้, และโรงพักอำเภอนองแคะ มีกำลังพลในโรงพักต่าง ๆ โรงพักละ ๒๔๑ คน และในพื้นที่มณฑลปราจีนบุรีได้ตั้งโรงพักตำรวจภูธรขึ้นจำนวน ๑๓ โรงพัก จากนั้นได้ขยายตั้ง

กองตำรวจภูธรไปในทุกมณฑลของประเทศเรื่อยมาจนครบทั้ง ๑๓ มณฑล นับแต่นั้นมากิจการตำรวจไทยทั้งในส่วนของกรมกองตระเวนและกรมตำรวจภูธรได้มีวิวัฒนาการและพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องมีความเจริญก้าวหน้าเรื่อยมาในมณฑลต่าง ๆ ได้ตั้งโรงพักตำรวจภูธรจนครบทุกมณฑล จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๓ ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ได้มีพระบรมราชโองการให้เปลี่ยนชื่อกรมตระเวนเป็น “กรมพลตระเวน” การดำเนินกิจการตำรวจในขณะนั้นแบ่งหน้าที่ออกเป็น ๒ ส่วน คือ กรมพลตระเวน มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลในเขตพระนครขึ้นกับกระทรวงนครบาล และกรมตำรวจภูธร มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลในส่วนภูมิภาคตามหัวเมืองต่าง ๆ ขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย ทำให้ยากต่อการบริหารงานตำรวจ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ จึงทรงมีพระบรมราชโองการประกาศให้รวมกรมพลตระเวนกับกรมตำรวจภูธรเป็นกรมเดียวกันและเรียกว่า “กรมตำรวจภูธรและกรมพลตระเวน” เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๕๔ ขึ้นกับกระทรวงนครบาล ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อกรมพลตระเวนเป็น “กรมตำรวจพระนครบาล” และให้เรียกว่า “กรมตำรวจภูธรและกรมตำรวจพระนครบาล” หลังจากนั้นกิจการตำรวจได้พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างต่อเนื่องมีการเปลี่ยนแปลงภายในมากมายจนถึงปี พ.ศ. ๒๔๖๙ ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ ได้มีพระบรมราชโองการให้โอนกรมตำรวจภูธรและกรมตำรวจพระนครบาลไปขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย เนื่องจากการรวมกระทรวงนครบาลเข้าอยู่ในกระทรวงมหาดไทย และให้เปลี่ยนชื่อ “กรมตำรวจภูธรและกรมตำรวจพระนครบาล” เป็น “กรมตำรวจภูธร”

๓. ยุคสถานีตำรวจ (พ.ศ. ๒๔๗๕ - ๒๕๑๑)

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้มีการเปลี่ยนชื่อ “กรมตำรวจภูธร” เป็น “กรมตำรวจ” มีการจัดแบ่งกิจการในกรมตำรวจออกเป็น ๔ ส่วน และมีประกาศ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย จัดแบ่งแผนงานรายย่อย ในกรมตำรวจ ดังนี้

ส่วนที่ ๑ กองบังคับการ แบ่งออกเป็น ๖ กองคือ กองกลาง กองบัญชาการ กองโรงเรียน กองบังคับการ กองตรวจคนเข้าเมือง และกองทะเบียนกลาง

ส่วนที่ ๒ ตำรวจนครบาล แบ่งออกเป็น ๓ ส่วนคือ ตำรวจนครบาลเหนือ ตำรวจนครบาลใต้ และ ตำรวจนครบาลธนบุรี ได้เรียกชื่อโรงพักว่า “**สถานีตำรวจนครบาล**” และ “**กิ่งสถานีตำรวจนครบาล**” มีสถานีตำรวจนครบาลทั้งหมด ๖๗ สถานี

ส่วนที่ ๓ ตำรวจภูธร แบ่งออกเป็น ๔ ภาค คือ ตำรวจภูธรภาคกลาง ตำรวจภูธรภาคตะวันออก ตำรวจภูธรภาคเหนือ และตำรวจภูธรภาคใต้ ได้เรียกชื่อโรงพักว่า “**สถานีตำรวจภูธรจังหวัด**” และ “**สถานีตำรวจภูธรอำเภอ**” มีสถานีตำรวจภูธรทั่วประเทศทั้งหมด ๙๓ สถานี

ส่วนที่ ๔ ตำรวจสันติบาล แบ่งออกเป็น ๓ กองคือ กองที่ ๑ กองที่ ๒ และกองที่ ๓

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ นี้ นับได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงระบบโครงสร้างตำรวจครั้งใหญ่ครั้งหนึ่งรวมถึงการเรียกชื่อจากคำว่า “**โรงพัก**” เป็น “**สถานีตำรวจ**” ด้วยเช่นกัน และจากนั้นมาได้ใช้คำว่า สถานีตำรวจมาโดยตลอด จะมีเปลี่ยนแปลงการเรียกชื่อสถานีตำรวจบ้างก็เพียงแต่การตัดคำว่า “**กิ่ง**” หน้าสถานีตำรวจออกเท่านั้น หรือการเปลี่ยนชื่อสถานีตำรวจให้ตรงกับชื่อของจังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ ที่ถูกเปลี่ยนชื่อเรียกเป็นอย่างอื่นเพื่อให้ตรงกัน ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ กรมตำรวจได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและแบ่งส่วนราชการภายในกรมตำรวจอีกครั้งเป็นราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาคทำให้สถานีตำรวจนครบาลถูกจัดอยู่ในราชการบริหารส่วนกลางและสถานีตำรวจภูธรถูกจัดอยู่ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค พร้อมทั้งกำหนดให้มี “**สถานีตำรวจภูธรตำบล**” ขึ้น การแบ่งส่วนราชการ ภายในกรมตำรวจได้ปรับปรุงและยกฐานะ

ส่วนราชการต่าง ๆ เรื่อยมาเพื่อให้การบริหารงานตำรวจก้าวหน้าต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

๔. **สถานีตำรวจยุคปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๔๑ – ปัจจุบัน)**

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ กรมตำรวจได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่งคือ การโอนกรมตำรวจจากกระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็น “**สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**” ให้เป็นส่วนราชการเทียบเท่ากรมไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่รักษาความมั่นคงในส่วนของการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การตระเวนชายแดน การรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชน โดยมีผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหัวหน้าส่วนราชการ แต่ในการบริหารงานภายในยังคงยึดรูปแบบการบริหารแบบเดิม จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้มีการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติขึ้นใหม่ แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และกองบัญชาการ ซึ่งในครั้งนี้อยู่ในสังกัดกองบัญชาการ โดยสถานีตำรวจนครบาลและสถานีตำรวจภูธรถูกจัดอยู่ในส่วนกองบัญชาการ โดยสถานีตำรวจนครบาลขึ้นกับกองบังคับการตำรวจนครบาล อยู่ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล และสถานีตำรวจภูธรขึ้นกับตำรวจภูธรจังหวัดอยู่ในสังกัดตำรวจภูธรภาคในขณะนั้น การเรียกชื่อสถานีตำรวจได้เรียกว่า “**สถานีตำรวจภูธรอำเภอ สถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ และสถานีตำรวจภูธรตำบล**” ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้เปลี่ยนชื่อสถานีตำรวจภูธรอีกครั้ง โดยตัดคำว่า อำเภอ กิ่งอำเภอ และตำบลออก ให้เหลือเพียงคำว่า “**สถานีตำรวจภูธร**” แล้วตามด้วยชื่อของอำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบล เท่านั้น ยกเว้น สถานีตำรวจภูธรตำบลพัทยา ให้เปลี่ยนเป็นสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา และใช้ชื่อเรียกนี้มาจนถึงปัจจุบัน และในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ หลังจากที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ บังคับใช้ได้กำหนดให้สถานีตำรวจ แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ

คือ สถานีตำรวจระดับใหญ่ สถานีตำรวจระดับกลาง และ สถานีตำรวจระดับเล็ก ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ต่อมา ได้มีมติที่ประชุม ก.ต.ช. ครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๖ กำหนดระดับสถานีตำรวจแต่ละ ระดับทั่วประเทศจำนวน ๑,๔๘๔ สถานี ดังนี้

๑. สถานีตำรวจระดับใหญ่ที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจ ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ จำนวน ๔๓๗ สถานี

๒. สถานีตำรวจระดับกลางที่มีหัวหน้าสถานี ตำรวจดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ จำนวน ๘๓๒ สถานี และสารวัตรใหญ่ จำนวน ๘๗ สถานี รวมจำนวน ๙๑๙ สถานี

๓. สถานีตำรวจระดับเล็กที่มีหัวหน้าสถานีตำรวจ ดำรงตำแหน่งสารวัตร จำนวน ๑๒๔ สถานี

จากเนื้อหาในบทความที่ผู้เขียนได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า “โรงพัก” หรือ “สถานีตำรวจ” ในปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างมาโดยตลอด และ มีการเปลี่ยนชื่อเรียกสถานีตำรวจมาแล้วหลายครั้ง สถานี ตำรวจทั่วประเทศก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๐๓ - ๒๔๔๐ ที่ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้น กิจกรรมตำรวจของประเทศไทยได้มีการตั้งโรงพักเป็นที่ทำการให้กับตำรวจครั้งแรก จำนวน ๖๔ โรงพัก เรียกว่า “โรงพักกองตระเวน” ขึ้นกับกรมพระนครบาลและ ได้มีการวางระบบการออกลาดตระเวนจนครอบคลุม ทั่วพื้นที่ แต่การทำงานของตำรวจในยุคนี้จะทำ การอยู่แค่เพียงในเขตพระนครเท่านั้น ในยุคต่อมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๔๐ - ๒๔๗๕ ได้มีการขยายกิจการตำรวจ โดย ได้จัดตั้งกรมตำรวจภูธรขึ้นมาดูแลตามหัวเมืองต่าง ๆ จน ทั่วประเทศ เพื่อให้ปราบปรามโจรผู้ร้าย และป้องกันการ รุกรานจากชาติตะวันตก และได้มีการตั้ง “โรงพักตำรวจ ภูธร” ครั้งแรกขึ้นกับกระทรวงมหาดไทยในยุคนี้จึงถือ ได้ว่าเป็นยุคเริ่มต้นของตำรวจภูธร และในยุคนี้ยังมีการ เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย มีการรวมตำรวจทั้ง ๒ กรม เข้าด้วยกันและเปลี่ยนชื่อเรียกเป็น “กรมตำรวจภูธร” ให้ขึ้น กับกระทรวงมหาดไทย ยุคต่อมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๕

- ๒๕๔๑ ยุคนี้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในกรมตำรวจ ภูธรมากมาย เริ่มจากการเปลี่ยนชื่อเป็น “กรมตำรวจ” มีการแบ่งส่วนราชการภายในใหม่รวมถึงการเรียกชื่อ โรงพักในนครบาลว่า “สถานีตำรวจนครบาลและ กิ่งสถานีตำรวจนครบาล” ส่วนตำรวจภูธร เรียกชื่อ โรงพักว่า “สถานีตำรวจภูธรจังหวัด” และ “สถานี ตำรวจภูธรอำเภอ” ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อ สถานีตำรวจโดยตัดคำว่า “กิ่ง” หน้าสถานีตำรวจออก และแก้ไขชื่อเรียกสถานีตำรวจภูธรให้ตรงกับชื่อจังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ และได้กำหนดให้มี “สถานีตำรวจภูธร ตำบล” จากนั้นได้มีการปรับปรุงยกฐานะส่วนราชการ ภายในเรื่อยมา กิจการตำรวจได้พัฒนาเปลี่ยนแปลง ก้าวหน้าไปอย่างต่อเนื่องจนถึงในยุคปัจจุบันคือตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ - ปัจจุบัน ในยุคนี้ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลง ครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่งของกรมตำรวจมีการโอนกรมตำรวจ จากกระทรวงมหาดไทยไปจัดตั้งเป็น “สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ” มีการแบ่งส่วนราชการภายในขึ้นใหม่และ มีการเปลี่ยนชื่อสถานีตำรวจภูธรโดยการตัดคำว่า อำเภอ กิ่งอำเภอ และตำบลออกให้เหลือเพียงคำว่า “สถานีตำรวจภูธร” แล้วตามด้วยชื่อของอำเภอ กิ่งอำเภอ และตำบล เท่านั้น ยกเว้นสถานีตำรวจภูธร ตำบลพญา ให้เปลี่ยนเป็น สถานีตำรวจภูธรเมือง พญา และได้เรียกชื่ออย่างนี้มาจนถึงปัจจุบัน ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ มีผล บังคับใช้ ได้กำหนดระดับสถานีตำรวจออกเป็น ๓ ระดับ คือ สถานีตำรวจระดับใหญ่ สถานีตำรวจระดับกลาง และสถานีตำรวจระดับเล็ก

จะเห็นได้ว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันกิจกรรมตำรวจ ของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและระบบ การบริหารงานภายในมาหลายครั้ง สถานีตำรวจก็มี จำนวนเพิ่มขึ้นจนทั่วประเทศ เพื่อให้ดูแลรักษาความสงบ เรียบร้อยให้กับประชาชนได้ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ของ ประเทศไทยให้ประชาชนคนไทยได้อยู่กันอย่างปกติสุข แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีจำนวนสถานีตำรวจเพิ่มมากขึ้น

เพียงใด มีการปรับปรุงพัฒนาโครงสร้างและระบบ การบริหารงานภายในมากแค่ไหนก็ยังไม่เพียงพอต่อการ ดูแลประชาชน กิจกรรมตำรวจของประเทศไทยก็ยังคง ต้องพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนของสังคมต่อไป แต่การ พัฒนานั้นไม่ใช่เพียงแต่การพัฒนาทางด้านวัตถุโครงสร้าง หรือระบบการบริหารงานเท่านั้นเพราะหากตัวเจ้าหน้าที่ ตำรวจผู้ปฏิบัติงานในสถานีตำรวจต่าง ๆ ไม่ได้พัฒนาไป พร้อมกันก็ยากที่กิจกรรมตำรวจจะบรรลุเป้าหมายได้ ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงต้องพัฒนาไปพร้อมกัน ทั้งระบบเพื่อให้กิจกรรมตำรวจบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ไว้โดยมีสถานีตำรวจทั่วประเทศเป็นฟันเฟืองที่สำคัญ คอยขับเคลื่อนนโยบายให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและความผาสุก ของประชาชน

บรรณานุกรม

กองบัญชาการตำรวจ สำนักรงานตำรวจแห่งชาติ (๒๕๖๔). ตำราเรียน หลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ. สำนักพิมพ์โรงพิมพ์ตำรวจ.

กองบรรณาธิการศิลปวัฒนธรรม. (๒๕๖๖, ๘ มิถุนายน). ตำรวจคนแรกในไทย (สมัยรัตนโกสินทร์) ดร.ยุศตัน โดนชาวนบ้านล้อ-แก้ง ก่อนเป็นกิจการ เต็มรูปแบบ. ศิลปวัฒนธรรม. https://www.silpamag.com/history/article_48245

กองบรรณาธิการศิลปวัฒนธรรม. (๒๕๖๖, ๗ ตุลาคม). เบื้องหลังของ “กองตระเวน” กับการใช้อำนาจใน ท้องถนนสมัยรัชกาลที่ ๕. ศิลปวัฒนธรรม. https://www.silpa-mag.com/history/article_38599

กรมศิลปากร. (๒๕๐๙). การจัดกิจกรรมตำรวจกรม กองตระเวน ในรัชกาลที่ ๕. สำนักพิมพ์ภัคดี ประดิษฐ์.

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การเรียกนามสถานี ตำรวจภูธร. (๒๕๔๑, ๑๗ เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๕๕ หน้า ๑๒๔ – ๑๒๙.

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง นามสถานีตำรวจ ภูธร. (๒๕๔๑, ๒๕ เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๕๕ หน้า ๑๘๖ – ๑๘๗.

ประกาศพระบรมราชโองการเปลี่ยนนามกรมพลตระเวน แลเปลี่ยนยศข้าราชการ ในกรมพลตระเวน. (๒๕๕๘, ๒๓ มกราคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๓๒ หน้า ๔๒๐.

ประกาศพระบรมราชโองการรวมกรมพลตระเวนกับ กรมตำรวจภูธรเป็นกรมเดียวกัน. (๒๕๕๘, ๑๗ ตุลาคม ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๓๒ หน้า ๓๑๔ – ๓๑๖.

ประกาศพระบรมราชโองการ การจัดวางโครงการ กรมตำรวจ. (๒๕๗๕, ๑๗ พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๔๙ หน้า ๔๙๒ – ๔๙๓.

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดแบ่ง แผนกงานรายย่อยในกรมตำรวจ. (๒๕๗๕, ๒๐ พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๔๙ หน้า ๔๙๙ – ๕๐๒.

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การกำหนด หน่วยงานและเขตความรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่ การปกครองของส่วนราชการในสังกัดกองบัญชาการ ตำรวจนครบาลและตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ (๒๕๕๐, ๒๖ กันยายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๓๙๗ หน้า ๑ – ๓.

พระราชกฤษฎีกา จัดวางระเบียบราชการกรมตำรวจ ในกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.๒๕๔๕. (๒๕๔๕, ๑๒ พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๓๒ หน้า ๑๐๕๙ – ๑๐๖๖.

พระราชกฤษฎีกา โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๑. (๒๕๔๑, ๑๖ ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๓ ก หน้า ๑๕ – ๑๗.

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕. (๒๕๖๕, ๑๖ ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๔ ก หน้า ๑ - ๘๒.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (๒๕๖๖, ๑๘ ตุลาคม). สำนักงานตำรวจแห่งชาติ(ไทย)ประวัติ.[http://th.wikipedia.org/wiki/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ\(ไทย\)ประวัติ](http://th.wikipedia.org/wiki/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ(ไทย)ประวัติ)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๒๕๖๖). การกำหนดระดับสถานีตำรวจในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล และตำรวจภูธรภาค ๑ - ๙. การประชุม ก.ต.ช. ครั้งที่ ๓/๒๕๖๖.

สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม. (๒๕๖๖). ประวัติและผลงานของชาวต่างชาติในประเทศไทย เล่ม ๔. บริษัทอมรินทร์ คอรัปชั่นส์ จำกัด(มหาชน).

สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน). (ม.ป.ป.). ตำรวจนครบาล/กองตระเวน. TK PARK ชุมทรัพย์ของแผ่นดิน.<http://valuablebook2.tkpark.or.th/2015/13/document9.html>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - ชื่อสกุล

ตำแหน่งการทำงาน

ประวัติการศึกษา

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้

ร้อยตำรวจเอก ชีรเดช ขุนทอง
อาจารย์ (สบ ๑) กลุ่มงาน
อาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรม
ตำรวจภูธรภาค ๙

- ปริญญาตรี
ศิลปศาสตรบัณฑิต
(รัฐประศาสนศาสตร์)
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา

- ปริญญาโทศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต (การบริหาร
การพัฒนาสังคม) สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร
ภาค ๙ ๕๓ ถนนสุขยางค์
ตำบลสะเตง อำเภอเมือง
ยะลา จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐

* * *

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง

พระราชกฤษฎีกา

แบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๗

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

(๒) พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

(๓) พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

(๔) พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

(๕) พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๓

(๖) พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๔

มาตรา ๔ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

ก. สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แบ่งเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ
- (๒) สำนักงานส่งกำลังบำรุง
- (๓) สำนักงานกำลังพล
- (๔) สำนักงานงบประมาณและการเงิน
- (๕) สำนักงานกฎหมายและคดี
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ
- (๗) สำนักงานจเรตำรวจ
- (๘) สำนักงานตรวจสอบภายใน

ข. ให้จัดตั้งกองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- (๒) - (๑๐) ตำรวจภูธรภาค ๑-๙
- (๑๑) กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
- (๑๒) กองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว
- (๑๓) กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี
- (๑๔) กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด
- (๑๕) กองบัญชาการตำรวจสันติบาล
- (๑๖) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
- (๑๗) กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
- (๑๘) สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ
- (๑๙) สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (๒๐) กองบัญชาการศีกษา
- (๒๑) โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
- (๒๒) โรงพยาบาลตำรวจ

มาตรา ๕ ส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

ก. สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจกำหนดยุทธศาสตร์ วางแผน พัฒนาองค์การ และทรัพยากรทางการบริหาร อำนวยการ สั่งการ ควบคุม กำกับดูแล เร่งรัด ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล การปฏิบัติงานทั้งปวงของทุกหน่วยงานภายในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตลอดจนปฏิบัติงาน ร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข. กองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ และหน่วยงานในสังกัด

(ข) เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาในการจัดทำแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล และคณะกรรมการนโยบายตำรวจ แห่งชาติ

(ค) ประสานและจัดทำแผน แผนงาน โครงการ ตลอดจนกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผล การปฏิบัติการของหน่วยงานในสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ง) ดำเนินการและประสานงานหน่วยงานอื่น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการวิจัยของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ และตามที่ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติมอบหมาย

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

(๒) สำนักงานส่งกำลังบำรุง มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานส่งกำลังบำรุงและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ศึกษา พัฒนา และสร้างมาตรฐานคุณลักษณะเฉพาะพิเศษแบบรูปรายการและราคากลาง สิ่งปลูกสร้าง

(ค) บริหารงานและดำเนินการเกี่ยวกับงานส่งกำลังบำรุงของหน่วยงานในสังกัดสำนักงาน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

(๓) สำนักงานกำลังพล มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผนควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานกำลังพลและหน่วยงาน ในสังกัด

(ข) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างส่วนราชการ ระบบตำแหน่ง บริหารงานบุคคลของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการและพัฒนาการจัดสวัสดิการประเภทต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ มอบหมาย

(๔) สำนักงานงบประมาณและการเงิน มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานงบประมาณและการเงิน และหน่วยงานในสังกัด

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณ การเงิน และการบัญชีของหน่วยงานในสังกัดสำนักงาน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ค) เสนอความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำแผน โครงการในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณ ดำเนินการเกี่ยวกับการตั้งค่าขอ การจัดสรร การบริหาร การควบคุม และการกำกับดูแล ตลอดจนติดตามและประเมินผล การใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ง) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่หน่วยงานในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการดำเนินงานและงานวิชาการด้านงบประมาณ การเงิน และการบัญชี รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับงานข้อมูลสารสนเทศและงานฝึกอบรมด้านงบประมาณ การเงิน และการบัญชี แก่หน่วยงานในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) สำนักงานกฎหมายและคดี มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานกฎหมายและคดี และหน่วยงานในสังกัด

(ข) ให้คำปรึกษา และให้ความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ค) ศึกษา วิเคราะห์ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับงานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่งและทางอาญางานคดีปกครอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๖) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ และตามที่คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจมอบหมาย แล้วแต่กรณี

(ค) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจหรืออนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ

(ง) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจหรืออนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการแก้ไขวินัยเดิมที่เกิดขึ้นในทะเบียนประวัติและการควบคุม เกษียณอายุของข้าราชการตำรวจ

(จ) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจหรืออนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ของข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ฉ) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจหรืออนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา วิจัยปัญหา การออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ มติของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ ของข้าราชการตำรวจ

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๗) สำนักงานจเรตำรวจ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานจเรตำรวจและหน่วยงาน ในสังกัด

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจราชการด้านการป้องกันและปราบปราม การสืบสวน การสอบสวน การจราจร การบริการสังคม และด้านอื่น ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามที่ได้รับมอบหมาย

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับเรื่องร้องเรียนหรือร้องทุกข์ข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และดำเนินการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ตามหน้าที่และอำนาจ

(ง) ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ ช่วยเหลือ และสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ พิจารณาเรื่องร้องเรียนตำรวจ

(จ) ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของข้าราชการ ตำรวจ จัดทำคู่มือและคำอธิบายแนวทางการปฏิบัติ และสอดส่องดูแลการรักษา การปฏิบัติ ตามประมวลจริยธรรม และจรรยาบรรณในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

(๘) สำนักงานตรวจสภภายใน มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตรวจสภภายในและ หน่วยงานในสังกัด

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบภายในหน่วยงานต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามกฎหมาย กฎ มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน รวมทั้งมีสิทธิและอำนาจในการเข้าถึงข้อมูล เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ตลอดจนบุคคลากรและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติงาน

(ค) ให้คำปรึกษาต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการบริหาร จัดการที่ดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รายงานผลการตรวจสอบและให้ข้อมูลเชิงวิเคราะห์ประเมินผล ให้ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

(๙) กองบัญชาการตำรวจนครบาล มีหน้าที่และอำนาจในเขตอำนาจการรับผิดชอบ หรือเขตพื้นที่ การปกครองกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดยุทธศาสตร์ วางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำและเสนอแนะการปฏิบัติงาน ตามหน้าที่และอำนาจของกองบัญชาการตำรวจนครบาลและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ

(ค) บูรณาการร่วมกับหน่วยงานตำรวจหรือหน่วยงานอื่นที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อย และการให้ความปลอดภัยแก่บุคคลสำคัญและประชาชน ตลอดจนการให้บริการช่วยเหลือประชาชน

(จ) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น อันเกี่ยวกับความผิดทางอาญา

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

(ช) ส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับการบรรเทาสาธารณภัย

(ซ) ดำเนินการเกี่ยวกับการจราจร

(ฌ) ดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาบุคคลเพื่อเข้ารับราชการตำรวจ

(ญ) ดำเนินการวิเคราะห์ค้นหาความจำเป็นในการฝึกอบรม การสร้างและพัฒนาหลักสูตรระบบการเรียนการสอน จัดฝึกอบรมก่อนเข้ารับราชการตำรวจ และจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพของข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสังกัด

(ฎ) ดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อย และรักษาความปลอดภัยในกิจการของตำรวจ

(ฏ) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นหรือชุมชนมีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา การรักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยของประชาชนตามความเหมาะสมและความต้องการของแต่ละพื้นที่

(ฐ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๐) - (๑๘) ตำรวจภูธรภาค ๑- ๙ มีหน้าที่และอำนาจในเขตอำนาจการรับผิดชอบ หรือเขตพื้นที่การปกครองตามที่กำหนดในมาตรา ๖ ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดยุทธศาสตร์ วางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำและเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของตำรวจภูธรภาคและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ

(ค) บูรณาการร่วมกับหน่วยงานตำรวจหรือหน่วยงานอื่นที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

(ง) ควบคุม ตรวจสอบ และแนะนำข้าราชการตำรวจที่สังกัดหน่วยงานอื่นที่อยู่ในพื้นที่ให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตลอดจนให้มีอำนาจยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการตำรวจที่สังกัดหน่วยงานอื่นในเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้ชั่วคราว แล้วรายงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อย และการให้ความปลอดภัยแก่บุคคลสำคัญและประชาชน ตลอดจนการให้บริการช่วยเหลือประชาชน

(ฉ) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น อันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาตามที่ได้รับมอบหมาย

(ช) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

(ซ) ส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับการบรรเทาสาธารณภัย

(ฌ) ดำเนินการเกี่ยวกับการจราจร

(ญ) ดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาบุคคลเพื่อเข้ารับราชการตำรวจ

(ฎ) ดำเนินการวิเคราะห์ค้นหาความจำเป็นในการฝึกอบรม การสร้างและพัฒนาหลักสูตร ระบบการเรียนการสอน จัดฝึกอบรมก่อนเข้ารับราชการตำรวจ และจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพของข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสังกัด

(ฏ) ดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อย และรักษาความปลอดภัย ในกิจการของตำรวจ

(ฐ) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นหรือชุมชนมีส่วนร่วมในกิจการของตำรวจ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา การรักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยของประชาชน ตามความเหมาะสมและความต้องการของแต่ละพื้นที่

(ฑ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๙) กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ

(ค) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่น อันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาทั่วราชอาณาจักรหรือตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติงานทะเบียน ตามหน้าที่และอำนาจที่กฎหมายกำหนด

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย การให้ความปลอดภัยแก่บุคคลสำคัญและประชาชน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และการกระทำความผิดที่เป็นภัยกับความมั่นคงของประเทศ

(จ) ควบคุม จัดการจราจร ช่วยเหลืออำนวยความสะดวก และให้บริการบนทางหลวง และทางพิเศษต่าง ๆ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒๐) กองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดยุทธศาสตร์ วางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยวและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ

(ค) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น อันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาที่พระราชอาณาจักร ทั้งในกรณีและผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาเป็นคนต่างด้าว ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยวหรือเพื่อการอื่นตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ในกรณีที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และในกรณีความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่พระราชอาณาจักร การให้ความปลอดภัยแก่บุคคลสำคัญและประชาชน และการให้บริการช่วยเหลือประชาชน

(จ) ช่วยเหลือ อำนาจความสะดวก และให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒๑) กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่พระราชอาณาจักร

(ค) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ กฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และกฎหมายอื่นอันเป็นความผิดทางอาญาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีและความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือพิเศษ สนับสนุนส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นในการสืบสวนสอบสวน รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านการสืบสวนสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้มีความรู้ ความสามารถในการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบและวิเคราะห์การกระทำความผิดทางเทคโนโลยี

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับการพิสูจน์หลักฐานดิจิทัล การตรวจสถานที่เกิดเหตุและเก็บรวบรวมพยานหลักฐานดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานต่าง ๆ

(ช) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่น ชุมชน และประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของตำรวจเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี รวมทั้งประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกันและปราบปราม และงานสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

(ซ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมาย

(๒๒) กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผนควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายอื่นอันเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาที่พระราชอำนาจ

(ค) ดำเนินการเพื่อให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการยึด หรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มาเนื่องจากการกระทำ

(ง) ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่พระราชอำนาจ

(จ) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒๓) กองบัญชาการตำรวจสันติบาล มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผนควบคุมตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของกองบัญชาการตำรวจสันติบาลและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการข่าวกรองบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีพฤติการณ์เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับงานดำเนินกรรมวิธีข่าวกรองให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเป็นศูนย์กลางในการบูรณาการการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านการรักษาความปลอดภัยของบุคคลสำคัญและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ

(ฉ) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศตามหน้าที่และอำนาจ

(ช) ดำเนินการเกี่ยวกับงานวิชาการ งานมาตรฐานการข่าว และงานฝึกอบรม เพื่อพัฒนาบุคลากรในด้านการข่าวของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ซ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานสถานีวิทยุกระจายเสียงของกองบัญชาการตำรวจสันติบาล

(ฌ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒๔) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุมตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาที่พระราชอำนาจ

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒๕) กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผนควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ

(ค) ปฏิบัติงานถวายความปลอดภัยด้านอัคคีภัยในเขตพระราชฐานและที่ประทับ

(ง) รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของบุคคลสำคัญและประชาชน และความมั่นคงปลอดภัยตามแนวชายแดน

(จ) พัฒนาและช่วยเหลือประชาชนเพื่อความมั่นคงของชาติ และงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

(ฉ) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

(ช) ดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาบุคคลเพื่อเข้ารับราชการตำรวจ

(ซ) ดำเนินการวิเคราะห์ค้นหาความจำเป็นในการฝึกอบรม การสร้างและพัฒนาหลักสูตรระบบการเรียนการสอน จัดฝึกอบรมก่อนเข้ารับราชการตำรวจ และจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพของข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสังกัด

(ฅ) ดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยในกิจการของตำรวจ

(ญ) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นหรือชุมชนมีส่วนร่วมในกิจการของตำรวจ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา การรักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยของประชาชนตามความเหมาะสมและความต้องการของแต่ละพื้นที่

(ฎ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒๖) สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ และหน่วยงานในสังกัด

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการพิสูจน์หลักฐาน วิทยาการตำรวจ การตรวจสถานที่เกิดเหตุ การถ่ายรูป การทะเบียนประวัติอาชญากร การจัดเก็บสารบบลายพิมพ์นิ้วมือ และการตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดของผู้ต้องหาและบุคคลทั่วราชอาณาจักร เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่น ๆ

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับงานตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล และการส่งกลับในกรณีเหตุวินาศภัย หรือเหตุพิเศษอื่น

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับงานฐานข้อมูลวัตถุระเบิด รวมทั้งสนับสนุนด้านวิชาการ ตรวจพิสูจน์ วิเคราะห์ เก็บกู้ และทำลายวัตถุระเบิด เฉพาะกรณีที่มีลักษณะพิเศษ

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมงานด้านพิสูจน์หลักฐาน และงานด้านวิทยาการตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ฉ) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานพิสูจน์หลักฐานและงานวิทยาการตำรวจ

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒๓) สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการและพัฒนาระบบงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ค) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาระบบงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสร้างมาตรฐานด้านคอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสาร ตลอดจนฝึกอบรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้แก่ข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒๔) กองบัญชาการศึกษา มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของกองบัญชาการศึกษาและหน่วยงานในสังกัด

(ข) วางระบบและมาตรฐานการสรรหาบุคคลเข้ารับราชการตำรวจให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนกำกับดูแลให้เป็นไปตามมาตรฐาน

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาบุคคลเพื่อเข้ารับราชการตำรวจ

(ง) ศึกษาและเสนอแนะนโยบาย แผนงาน และงบประมาณในการพัฒนาข้าราชการตำรวจเพื่อกำหนดทิศทางและมาตรฐานเป็นเกณฑ์ให้หน่วยงานต่าง ๆ ยึดถือปฏิบัติ

(จ) ดำเนินการวิเคราะห์ค้นหาความจำเป็นในการฝึกอบรม การสร้างและพัฒนาหลักสูตรมาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษา ระบบการเรียนการสอน จัดฝึกอบรมก่อนเข้ารับราชการตำรวจ และจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพของข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ฉ) ศึกษา วิเคราะห์ และส่งเสริมมาตรฐานทางวิชาการเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร ระบบรูปแบบ เทคนิค วิธีการเรียนการสอน และฝึกอบรมบุคลากรที่ทำหน้าที่สอนฝึกอบรม และผู้เข้ารับการศึกษาอบรม เพื่อพัฒนามาตรฐานทางด้านวิชาการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งการติดตามและประเมินผลการศึกษาอบรมของหน่วยงานอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ช) ดำเนินการส่งเสริมจริยธรรมและพัฒนาคุณธรรมของข้าราชการตำรวจ

(ซ) ดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมให้กับภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยในกิจการของตำรวจ

(ณ) ประสานความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาหรือองค์กรอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ

(ญ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒๙) โรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

(๓๐) โรงพยาบาลตำรวจ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของโรงพยาบาลตำรวจและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านการแพทย์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับงานวิเคราะห์วิจัยทางการแพทย์

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับงานนิติเวช การชันสูตรพลิกศพ การตรวจพิสูจน์และค้นคว้าหาหลักฐาน ซึ่งเกี่ยวกับหลักวิชาแพทย์ และนิติเวชศาสตร์ในบุคคลที่มีชีวิต ศพ เศษหรือส่วนของศพ

(จ) ผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ตามความจำเป็นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรทางการสาธารณสุขของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและระบบการเรียนการสอน

(ช) สนับสนุนการศึกษาเพื่อผลิตแพทย์ บุคลากรทางการแพทย์ และบุคลากรทางการสาธารณสุขของหน่วยงานอื่น

(ซ) ให้การรักษาพยาบาลข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งบุคคลในครอบครัว และประชาชน

(ณ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

มาตรา ๖ ตำรวจภูธรภาค ๑ - ๙ มีเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง ดังต่อไปนี้

ก. ตำรวจภูธรภาค ๑ รับผิดชอบเขตพื้นที่จังหวัดชัยนาท จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสระบุรี และจังหวัดอ่างทอง

ข. ตำรวจภูธรภาค ๒ รับผิดชอบพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสระแก้ว

ค. ตำรวจภูธรภาค ๓ รับผิดชอบเขตพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดอุบลราชธานี

ง. ตำรวจภูธรภาค ๔ รับผิดชอบเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดสกลนคร จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดบึงกาฬ

จ. ตำรวจภูธรภาค ๕ รับผิดชอบเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน

ฉ. ตำรวจภูธรภาค ๖ รับผิดชอบเขตพื้นที่จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดอุทัยธานี

ข. ตำรวจภูธรภาค ๓ รับผิดชอบเขตพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรสงคราม

ช. ตำรวจภูธรภาค ๔ รับผิดชอบเขตพื้นที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ฅ. ตำรวจภูธรภาค ๙ รับผิดชอบเขตพื้นที่จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดสตูล จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส

มาตรา ๓ การกำหนดเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ ตามมาตรา ๔ นอกจากกองบัญชาการตำรวจนครบาลและตำรวจภูธรภาค ๑ - ๙ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ประกาศ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔ ในระหว่างที่ยังไม่ได้ประกาศกำหนดเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง ของส่วนราชการตามมาตรา ๓ ให้ประกาศเกี่ยวกับการกำหนดเขตอำนาจการรับผิดชอบ หรือเขตพื้นที่การปกครอง ของส่วนราชการที่ออกตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ใช้บังคับอยู่ใน วันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชกฤษฎีกานี้ จนกว่าจะมีประกาศตามมาตรา ๓ ใช้บังคับ

มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ กำหนดให้การแบ่งส่วนราชการของสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นกองบัญชาการหรือการจัดตั้งกองบัญชาการหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า กองบัญชาการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาโดยกำหนดหน้าที่ และอำนาจของส่วนราชการ ดังกล่าวให้ชัดเจน ประกอบกับมาตรา ๑๒ (๑) กำหนดให้การแบ่งส่วนราชการ ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างน้อย ต้องมีกองบัญชาการตำรวจนครบาล และตำรวจภูธรภาคซึ่งเป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า กองบัญชาการ โดยต้องกำหนดเขตพื้นที่ให้ชัดเจน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๑๔ ก หน้า ๑ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๓)

พระราชกฤษฎีกา
เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๖๓

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓
เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กรรมการ ก.พ.ค.ตร. ได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มเป็นรายเดือน ตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๔ ให้กรรมการ ก.พ.ค.ตร. มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาล หรือการประกันสุขภาพ ตามที่จ่ายจริง ในอัตราเบี้ยประกันคนละไม่เกินสามหมื่นบาทต่อปี

ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและระเบียบกระทรวงการคลัง ซึ่งออกตามความในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับแก่ค่ารักษาพยาบาลของกรรมการ ก.พ.ค.ตร. ตามพระราชกฤษฎีกานี้ โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ คำว่า “การประกันสุขภาพ” หมายความว่า การประกันภัย ที่ให้ความคุ้มครองทางการเงินเพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับการรักษาตัวในสถานพยาบาล หรือคลินิก หรือเข้ารับการผ่าตัดโดยแพทย์ในกรณีเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ

มาตรา ๕ ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค.ตร. ซึ่งขอรับการประกันสุขภาพเป็นผู้ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลจากการประกันสุขภาพก่อนและมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากทางราชการเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่จากส่วนราชการเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญอยู่

มาตรา ๖ ให้กรรมการ ก.พ.ค.ตร. ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าหนึ่งปี มีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ออกตามวาระ

(๒) ลาออก

(๓) มีอายุครบเจ็ดสิบห้าปี

ในการคำนวณบำเหน็จตอบแทนนั้น ให้นำอัตราเงินประจำตำแหน่ง ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้คูณด้วยระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

การนับระยะเวลาดำรงตำแหน่งเพื่อคำนวณบำเหน็จตอบแทนตามวรรคหนึ่งนั้นให้นับตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งจนถึงวันที่สิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ โดยให้นับจำนวนปีรวมทั้งเศษของปีด้วย การคำนวณเศษของปีที่เป็นเดือนหรือเป็นวันให้เป็นปีนั้น ให้นำเศษที่เป็นเดือนหารด้วยสิบสอง และเศษที่เป็นวันหารด้วยสามสิบ ได้ผลลัพธ์เท่าใดจึงหารด้วยสิบสอง ในการคำนวณให้ใช้ทศนิยมสองตำแหน่ง และให้นำจำนวนที่คำนวณได้มารวมกันเป็นระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง ซึ่งเป็นจำนวนปี

สิทธิในบำเหน็จตอบแทนนั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้

มาตรา ๗ ในกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค.ตร. พ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุถึงแก่ความตายไม่ว่าผู้นั้นจะดำรงตำแหน่งครบหนึ่งปีหรือไม่ ให้จ่ายบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียว ตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง โดยใช้เกณฑ์คำนวณตามมาตรา ๖ วรรคสองและวรรคสาม โดยอนุโลม ให้แก่ทายาทโดยธรรมซึ่งเป็นผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้ตายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๘ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการ ก.พ.ค.ตร. ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้กรรมการ ก.พ.ค.ตร. ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอยู่แล้วในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามพระราชกฤษฎีกานี้นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มของกรรมการ ก.พ.ค.ตร.

ตำแหน่ง	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)	เงินเพิ่ม (บาท/เดือน)
ประธานกรรมการ ก.พ.ค.ตร.	๘๐,๕๔๐	๔๒,๕๐๐
กรรมการ ก.พ.ค.ตร.	๓๖,๘๐๐	๔๑,๕๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
 ดำรงตำแหน่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ กำหนดให้กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ ได้รับเงินประจำตำแหน่ง
 และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๑๔ ก หน้า ๑๙ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๗)

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ

ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐

บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๓๑)

พ.ศ. ๒๕๖๓

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อให้ นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัดสำหรับคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงซึ่งเกิดขึ้นในท้องที่อำเภอพระประแดง และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๕๑ ของบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่ง

พระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๓

ลำดับที่	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
“๕๑	สมุทรปราการ	พระประแดง และพระสมุทรเจดีย์”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่บัญญัติท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๓ ลำดับที่ ๕๑ ให้ยกเลิกการนำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัดสำหรับคดีอาญา ที่อยู่ในอำนาจของศาลแขวงซึ่งเกิดขึ้นในท้องที่ทุกอำเภอ จังหวัดสมุทรปราการ แต่โดยที่มีการเปิดทำการศาลจังหวัดพระประแดงซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอพระประแดง และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ ประกอบกับการคมนาคมระหว่างอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรปราการมีความสะดวกมากขึ้น สมควรให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัดสำหรับคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงซึ่งเกิดขึ้นในท้องที่อำเภอพระประแดง และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปโดยเสมอภาคและรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๑๔ ก หน้า ๕๗ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๓)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖๔ (พ.ศ. ๒๕๖๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓/วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ วรรคสอง และมาตรา ๒๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๖๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะประกอบการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง หรือการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบของกรมการขนส่งทางบก พร้อมด้วยแผนการดำเนินการในการประกอบการขนส่ง และเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(ข) ตัวอย่างเครื่องหมายประจำรถ

(ค) รูปถ่ายสำนักงานและรูปถ่ายสถานที่เก็บรถ ขนาดไม่น้อยกว่า ๓.๖๐ x ๑.๒๓๐ เซนติเมตร อย่างละ ๒ รูป

(ง) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิการใช้สถานที่เก็บรถ

(จ) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองรถ ในกรณีที่มีรถอยู่แล้วในวันยื่นคำขอ

(๒) ห้างหุ้นส่วนสามัญ

(ก) รายชื่อผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน

(ข) เลขประจำตัวประชาชนของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(ค) ตัวอย่างรอยตราประทับของผู้ยื่นคำขอ ๒ ตรา ถ้ามี

(ง) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ข) (ค) (ง) และ (จ)

(๓) ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด

(ก) หนังสือรับรองการจดทะเบียนและวัตถุประสงค์ของห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทรับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ข) รายชื่อและสัญชาติของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน

(ค) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่ผู้เป็นหุ้นส่วนมิได้มีสัญชาติไทยของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน

(ง) ตัวอย่างรอยตราประทับของผู้ยื่นคำขอ ๒ ตรา ถ้ามี

(จ) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ข) (ค) (ง) และ (จ)

(๔) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

(ก) หนังสือรับรองการจดทะเบียนและวัตถุประสงค์ของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทรับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ข) รายชื่อและสัญชาติของผู้ถือหุ้นทุกคนและจำนวนหุ้นที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคนถือ

(ค) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่กรรมการของบริษัทมิได้มีสัญชาติไทย ของกรรมการของบริษัททุกคน

(ง) ข้อบังคับฉบับตีพิมพ์

(จ) ตัวอย่างรอยตราประทับของผู้ยื่นคำขอ ๒ ตรา ถ้ามี

(ฉ) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ข) (ค) (ง) และ (จ)

(๕) สหกรณ์

(ก) ใบสำคัญรับจดทะเบียนสหกรณ์

(ข) หนังสือแสดงสถานภาพของสหกรณ์และรายชื่อคณะกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม ซึ่งนายทะเบียนสหกรณ์รับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ค) เลขประจำตัวประชาชนของผู้มีอำนาจลงนามผู้กัปสหกรณ์ทุกคน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(ง) ข้อบังคับของสหกรณ์

(จ) ตัวอย่างรอยตราประทับของผู้ยื่นคำขอ ๒ ตรา ถ้ามี

(ฉ) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ข) (ค) (ง) และ (จ)

(๖) องค์การของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(ก) เอกสารการจัดตั้งองค์การของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(ข) ตัวอย่างรอยตราประทับของผู้ยื่นคำขอ ๒ ตรา ถ้ามี

(ค) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ข) (ค) (ง) และ (จ)

(๓) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(ก) เอกสารการจัดตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(ข) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ข) (ค) (ง) และ (จ)

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน หากผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ประสงค์จะยื่นบัตรประจำตัวประชาชน หรือภาพถ่ายเอกสารและหลักฐานที่มีการรับรองสำเนาถูกต้อง ประกอบคำขอรับใบอนุญาตแทนการยื่นต้นฉบับเอกสารหรือหลักฐาน ให้สามารถกระทำได้”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๖๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะประกอบการขนส่งส่วนบุคคล ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบของกรมการขนส่งทางบก พร้อมด้วยแผนการดำเนินการในการประกอบการขนส่ง และเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) ใบทะเบียนพาณิชย์หรือใบทะเบียนการค้า ถ้ามี

(ข) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอมิได้มีสัญชาติไทย

(ค) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอมิได้มีสัญชาติไทย

(ง) ตัวอย่างเครื่องหมายประจำรถ ถ้ามี

(จ) รูปถ่ายสำนักงานและรูปถ่ายสถานที่เก็บรถ ขนาดไม่น้อยกว่า ๓.๖๐ x ๑๒.๓๐ เซนติเมตร อย่างละ ๒ รูป

(ฉ) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิการใช้สถานที่เก็บรถ

(ช) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองรถ ในกรณีที่มิารถอยู่แล้วในวันยื่นคำขอ

(๒) ห้างหุ้นส่วนสามัญ

(ก) ใบทะเบียนพาณิชย์หรือใบทะเบียนการค้า ถ้ามี

(ข) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่ผู้เป็นหุ้นส่วนมิได้มีสัญชาติไทยของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน

(ค) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ของผู้เป็นหุ้นส่วนที่ได้มีสัญชาติไทยทุกคน

(ง) ตัวอย่างรอยตราประทับของผู้ยื่นคำขอ ๒ ตรา ถ้ามี

(จ) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ง) (จ) (ฉ) และ (ช)

(๓) ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด

(ก) หนังสือรับรองการจดทะเบียนและวัตถุประสงค์ของห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทรับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ข) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการมิได้มีสัญชาติไทยของผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการทุกคน

(ค) ตัวอย่างรอยตราประทับของผู้ยื่นคำขอ ๒ ตรา ถ้ามี

(ง) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ง) (จ) (ฉ) และ (ช)

(๔) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

(ก) หนังสือรับรองการจดทะเบียนและวัตถุประสงค์ของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทรับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ข) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่กรรมการของบริษัทมิได้มีสัญชาติไทยของกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทุกคน

(ค) ข้อบังคับฉบับตีพิมพ์

(ง) ตัวอย่างรอยตราประทับของผู้ยื่นคำขอ ๒ ตรา ถ้ามี

(จ) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ง) (จ) (ฉ) และ (ช)

(๕) สหกรณ์

(ก) ใบสำคัญรับจดทะเบียนสหกรณ์

(ข) หนังสือแสดงสถานภาพของสหกรณ์และรายชื่อคณะกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม ซึ่งนายทะเบียนสหกรณ์รับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ค) เลขประจำตัวประชาชนของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันสหกรณ์ทุกคน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(ง) ข้อบังคับของสหกรณ์

(จ) ตัวอย่างรอยตราประทับของผู้ยื่นคำขอ ๒ ตรา ถ้ามี

(ฉ) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ง) (จ) (ฉ) และ (ช)

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน หากผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ประสงค์จะยื่นบัตรประจำตัวประชาชน หรือภาพถ่ายเอกสารและหลักฐานที่มีการรับรองสำเนาถูกต้อง ประกอบคำขอรับใบอนุญาตแทนการยื่นต้นฉบับเอกสารหรือหลักฐาน ให้สามารถกระทำได้”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๖๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทางหรือการขนส่งโดยรถขนาดเล็กผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบของกรมการขนส่งทางบก พร้อมด้วยใบอนุญาตประกอบการขนส่ง แผนการดำเนินการในการประกอบการขนส่งตามข้อ ๑/๑ และเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(ข) รูปถ่ายสำนักงานและรูปถ่ายสถานที่เก็บรถ ขนาดไม่น้อยกว่า ๓.๖๐ x ๑๒.๓๐ เซนติเมตร
อย่างละ ๒ รูป

(ค) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิการใช้สถานที่เก็บรถ

(๒) ห้างหุ้นส่วนสามัญ

(ก) รายชื่อผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน

(ข) เลขประจำตัวประชาชนของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูล
ดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(ค) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ข) และ (ค)

(๓) ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด

(ก) หนังสือรับรองการจดทะเบียนและวัตถุประสงค์ของห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน
หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทรับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ข) รายชื่อและสัญชาติของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน

(ค) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์
ในการตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่ผู้เป็นหุ้นส่วนมิได้มีสัญชาติไทย
ของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน

(ง) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ข) และ (ค)

(๔) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

(ก) หนังสือรับรองการจดทะเบียนและวัตถุประสงค์ของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
ซึ่งนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทรับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ข) รายชื่อและสัญชาติของผู้ถือหุ้นทุกคนและจำนวนหุ้นที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคนถือ

(ค) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการ
ตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่กรรมการของบริษัทมิได้มีสัญชาติไทย
ของกรรมการของบริษัททุกคน

(ง) ข้อบังคับฉบับตีพิมพ์

(จ) เอกสารและหลักฐานตาม (๓) (ข) และ (ค)

(๕) สหกรณ์

(ก) หนังสือแสดงสถานภาพของสหกรณ์และรายชื่อคณะกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม ซึ่งนายทะเบียน
สหกรณ์รับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ข) เลขประจำตัวประชาชนของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันสหกรณ์ทุกคน และคำยินยอมให้นายทะเบียน
เข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(ค) ข้อบังคับของสหกรณ์ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลง

(ง) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ข) และ (ค)

(๖) องค์การของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วย
การนั้น ให้ยื่นเอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ข) และ (ค)

(๓) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ยื่นเอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ข) และ (ค)

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน หากผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ประสงค์จะยื่นบัตรประจำตัวประชาชน หรือภาพถ่ายเอกสารและหลักฐานที่มีการรับรองสำเนาถูกต้อง ประกอบคำขอรับใบอนุญาตแทนการยื่นต้นฉบับเอกสารหรือหลักฐาน ให้สามารถกระทำได้

ข้อ ๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบของกรมการขนส่งทางบก พร้อมด้วยใบอนุญาตประกอบการขนส่ง แผนการดำเนินการในการประกอบการขนส่งตามข้อ ๒/๑ และเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่ยื่นคำขอมิได้มีสัญชาติไทย

(ข) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ในกรณีที่ยื่นคำขอมิได้มีสัญชาติไทย

(ค) รูปถ่ายสำนักงานและรูปถ่ายสถานที่เก็บรถ ขนาดไม่น้อยกว่า ๓.๖๐ x ๑๒.๓๐ เซนติเมตร อย่างละ ๒ รูป

(ง) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิการใช้สถานที่เก็บรถ

(๒) ห้างหุ้นส่วนสามัญ

(ก) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่เป็นหุ้นส่วนมิได้มีสัญชาติไทยของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน

(ข) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ของผู้เป็นหุ้นส่วนที่มีได้มีสัญชาติไทยทุกคน

(ค) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ค) และ (ง)

(๓) ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด

(ก) หนังสือรับรองการจดทะเบียนและวัตถุประสงค์ของห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทรับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ข) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการมิได้มีสัญชาติไทยของผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการทุกคน

(ค) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ค) และ (ง)

(๔) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

(ก) หนังสือรับรองการจดทะเบียนและวัตถุประสงค์ของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทรับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ข) เลขประจำตัวประชาชน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวในกรณีที่กรรมการของบริษัทมิได้มีสัญชาติไทยของกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทุกคน

(ค) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ค) และ (ง)

(๕) สหกรณ์

(ก) หนังสือแสดงสถานภาพของสหกรณ์และรายชื่อคณะกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม ซึ่งนายทะเบียนสหกรณ์รับรองไว้ไม่เกินเก้าสิบวัน

(ข) เลขประจำตัวประชาชนของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันสหกรณ์ทุกคน และคำยินยอมให้นายทะเบียนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(ค) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ค) และ (ง)

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน หากผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ประสงค์จะยื่นบัตรประจำตัวประชาชน หรือภาพถ่ายเอกสารและหลักฐานที่มีการรับรองสำเนาถูกต้อง ประกอบคำขอรับใบอนุญาตแทนการยื่นต้นฉบับเอกสารหรือหลักฐาน ให้สามารถกระทำได้”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

สุรพงษ์ ปิยะโชติ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

ปฏิบัติราชการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีบทบาทในการพัฒนาระบบการขนส่งด้วยรถโดยสารสาธารณะและการจัดการเดินรถโดยสารประจำทาง ภายในเขตพื้นที่ของตน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับหรือขอต่ออายุใบอนุญาต ประกอบ การขนส่งสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเอกสารและหลักฐานที่ใช้สำหรับ การขอรับหรือขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบการขนส่ง เพื่อลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอรับหรือขอต่อ อายุใบอนุญาตประกอบการขนส่ง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓)

กฎกระทรวง
กำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์
ที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ และมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“หน่วยการใช้” หมายความว่า เม็ด ซอง ขวด หรือหน่วยอย่างอื่นที่ทำขึ้นซึ่งโดยปกติ สำหรับการให้เสพหนึ่งครั้ง

ข้อ ๒ การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ในปริมาณเล็กน้อยตามที่กำหนดดังต่อไปนี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑

(ก) แอมเฟตามีน (amphetamine หรือ amfetamine) มีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าร้อยมิลลิกรัม

(ข) เอ็น - เอทิล เอ็มดีเอ หรือ เอ็มดีอี (N-ethyl MDA หรือ MDE) มีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม

(ค) เฮโรอีน (heroin หรือ diacetylmorphine) มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสามร้อยมิลลิกรัม

(ง) เดกซ์โทรโลเซอริจด์ ((+) - Lysergide) หรือแอลเอสดี (LSD) หรือแอลเอสดี - ๒๕ (LSD 25) มีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งร้อยมิลลิกรัม

(จ) เมทแอมเฟตามีน (methamphetamine หรือ metamfetamine) มีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าร้อยมิลลิกรัม หรือในกรณีที่เป็นเกล็ด ผง ผลึก มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งร้อยมิลลิกรัม

(ฉ) เมทิลีนไดออกซีแอมเฟตามีน (methylenedioxyamphetamine หรือ tenamfetamine หรือ MDA) มีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม

(ช) ๓,๔ - เมทิลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน (3,4 - methylenedioxymethamphetamine หรือ methylenedioxymetamphetamine หรือ ecstasy หรือ MDMA) มีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม

- (๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒
- (ก) โคคาอีน (cocaine) มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสองร้อยมิลลิกรัม
 - (ข) ฝิ่น มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าพันมิลลิกรัม
- (๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕
- (ก) พืชฝิ่นหรือที่มีชื่ออื่นในสกุลเดียวกันที่ให้ฝิ่นหรือแอลคาลอยด์ของฝิ่น มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งหมื่นห้าพันมิลลิกรัม
 - (ข) เห็ดขี้ควายหรือพืชเห็ดขี้ควายหรือที่มีชื่ออื่นในสกุลเดียวกันที่ให้สาร psilocybin หรือ psilocin มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งแสนสามหมื่นห้าพันมิลลิกรัม
 - (ค) สารเตตราไฮโดรแคนนาบินอล (tetrahydrocannabinol หรือ THO ที่เป็นสารสกัดจากทุกส่วนของพืชกัญชาหรือกัญชงที่เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสามหมื่นมิลลิกรัม หรือในกรณีที่เป็นของเหลวมีปริมาตรสุทธิไม่เกินสามลิบมิลลิลิตร
- (๔) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑
- (ก) ฟลูอัลปราโซแลม (flualprazolam) มีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหกร้อยห้าสิบลิบมิลลิกรัม
 - (ข) ฟีนาซีแพม (phenazepam) มีปริมาณไม่เกินสิบลิบหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยสี่สิบลิบมิลลิกรัม
- (๕) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒
- (ก) อัลปราโซแลม (alprazolam) มีปริมาณไม่เกินสิบลิบหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสามร้อยมิลลิกรัม
 - (ข) คีตามีน (ketamine) ในกรณีที่เป็นของเหลวมีปริมาตรสุทธิไม่เกินสิบลิบมิลลิลิตร หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งหมื่นมิลลิกรัม หรือในกรณีที่เป็นเกล็ด ผง ผลึก มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าร้อยมิลลิกรัม
 - (ค) มิดาโซแลม (midazolam) มีปริมาณไม่เกินสิบลิบหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสองพันแปดสิบลิบมิลลิกรัม
 - (ง) ไนเมตาซีแพม (nimetazepam) มีปริมาณไม่เกินสิบลิบหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันแปดร้อยเก้าสิบลิบมิลลิกรัม
 - (จ) ไนทราซีแพม (nitrazepam) มีปริมาณไม่เกินสิบลิบหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าพันห้าร้อยหกสิบลิบมิลลิกรัม
 - (ฉ) เฟนเทอร์มีน (phentermine) มีปริมาณไม่เกินสิบลิบหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสามพันสองร้อยมิลลิกรัม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ชลงาน ศรีแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๐๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมาย
ยาเสพติด บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษ
ในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ในปริมาณเล็กน้อย
ที่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑๐ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓)

กฎ ก.พ.ค.ตร.
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง (๕) มาตรา ๑๔๑ วรรคสี่ และมาตรา ๑๔๕ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ก.พ.ค.ตร. จึงออกกฎ ก.พ.ค.ตร. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ.ค.ตร. นี้เรียกว่า “กฎ ก.พ.ค.ตร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ กฎ ก.พ.ค.ตร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในกฎ ก.พ.ค.ตร. นี้

“ผู้อุทธรณ์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายด้วย

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในอุทธรณ์

“ผู้ถูกสั่งลงโทษ” หมายความว่า ผู้ที่ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ

“คู่กรณีในอุทธรณ์” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษทางวินัยหรือสั่งให้ออกจากราชการ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

“เจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการรับอุทธรณ์ การตรวจอุทธรณ์ และงานธุรการอย่างอื่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของ ก.พ.ค.ตร. ตามที่ได้รับมอบหมาย

“นิติกรผู้รับผิดชอบสำนวน” หมายความว่า นิติกรของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบประจำสำนวน เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของกรรมการเจ้าของสำนวนหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการ ก.พ.ค.ตร.

“กรรมการเจ้าของสำนวน” หมายความว่า กรรมการซึ่งได้รับมอบหมายจากประธาน ก.พ.ค.ตร. ให้เป็นผู้รับผิดชอบสำนวนเรื่องอุทธรณ์

ข้อ ๔ ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. รักษาการตามกฎ ก.พ.ค.ตร. นี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง และแบบพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎ ก.พ.ค.ตร. นี้

กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎ ก.พ.ค.ตร. นี้ ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด หรือประธาน ก.พ.ค.ตร. จะเสนอให้ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้ คำวินิจฉัยนั้น ให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามกฎ ก.พ.ค.ตร. นี้ เป็นการพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวน

ข้อ ๖ กรณีที่กฎหมายมิได้กำหนดระยะเวลาไว้เป็นอย่างอื่น ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค.ตร. หรือตามที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนกำหนด เมื่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของ

สำนวนเห็นสมควร หรือคู่กรณีมีคำขอ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน มีอำนาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๗/ กรณีที่มีได้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือกฎ ก.พ.ค.ตร. ในส่วนที่เกี่ยวกับ กระบวนพิจารณาในการเสนอเรื่องอุทธรณ์และตรวจอุทธรณ์ การแสวงหาข้อเท็จจริง การสรุปสำนวน การรับฟังพยานหลักฐาน หรือในการดำเนินการกระบวนพิจารณาอย่างอื่นก่อนมีคำวินิจฉัย เมื่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนเห็นสมควรหรือเมื่อคู่กรณีฝ่ายที่เสียหายเนื่องจากการที่มีได้ปฏิบัติเช่นว่านั้น มีคำขอ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนมีอำนาจสั่งเพิกถอนกระบวนพิจารณาที่ผิดระเบียบทั้งหมด หรือบางส่วน หรือสั่งแก้ไข หรือมีคำสั่งในเรื่องนั้นอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควร

การขอเพิกถอนกระบวนพิจารณาที่ผิดระเบียบตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีฝ่ายที่เสียหายอาจยกขึ้นได้ไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย แต่ต้องไม่เกินแปดวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุดังกล่าว หรือมิได้ให้สัตยาบันแก่การนั้น

การเพิกถอนกระบวนพิจารณาตามวรรคหนึ่ง อันมิใช่เรื่องที่คู่กรณีละเลยไม่ดำเนินการกระบวนพิจารณาเรื่องนั้นภายในระยะเวลาที่กฎหมาย กฎ ก.พ.ค.ตร. หรือ ก.พ.ค.ตร. หรือที่กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนดไว้ ไม่ตัดสิทธิคู่กรณีนั้นในอันที่จะดำเนินการกระบวนพิจารณานั้นใหม่ให้ถูกต้องได้

ข้อ ๘ การทำคำขอหรือคำร้องต่อ ก.พ.ค.ตร. ในกระบวนพิจารณาของ ก.พ.ค.ตร. ให้ทำเป็นหนังสือ เว้นแต่ ก.พ.ค.ตร. จะอนุญาตให้ทำด้วยวาจา ในกรณีเช่นนี้ ให้ ก.พ.ค.ตร. พิจารณา จัดแจ้งข้อความนั้นไว้ในรายงานกระบวนพิจารณา

ข้อ ๙ ให้มีการจัดแจ้งรายงานการไต่สวน การดำเนินการกระบวนพิจารณาหรือการประชุม พิจารณาไว้ในรายงานกระบวนพิจารณารวมในสำนวนเรื่องอุทธรณ์ทุกครั้ง

รายงานกระบวนพิจารณานั้น ให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับเลขเรื่องที่ ชื่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน ชื่อคู่กรณี สถานที่ วันและเวลาที่ดำเนินการ ข้อความโดยย่อเกี่ยวกับเรื่องที่กระทำและลายมือชื่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน ในกรณีที่กระบวนพิจารณาใดกระทำต่อหน้าคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือพยานให้คู่กรณีหรือพยานดังกล่าวลงลายมือชื่อไว้ในรายงานกระบวนพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๐ ถ้าคู่กรณี พยาน หรือบุคคลใด ต้องลงลายมือชื่อในกระบวนพิจารณา หากไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ จะต้องลงลายพิมพ์นิ้วมือ แงงไต หรือเครื่องหมายอย่างอื่นแทนการลงลายมือชื่อ ในรายงานกระบวนพิจารณา บันทึก หรือเอกสารใด เพื่อแสดงการรับรู้รายงานหรือบันทึกนั้น หรือเพื่อรับรองการอ่านหรือส่งเอกสารนั้น หากกระทำโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยสองคนแล้ว ให้ถือเสมือนกับการลงลายมือชื่อ แต่ถ้ากระทำต่อหน้า ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน แล้วแต่กรณี ไม่จำเป็นต้องลงลายมือชื่อของพยานสองคนรับรอง

ถ้าคู่กรณี พยาน หรือบุคคลที่จะต้องลงลายมือชื่อในรายงานกระบวนพิจารณา บันทึก หรือเอกสารดังกล่าวลงลายมือชื่อไม่ได้หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้จัดแจ้งเหตุที่ไม่มีการลงลายมือชื่อเช่นว่านั้นไว้

ข้อ ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบคำสั่ง

กรณีที่ถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไม่ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อมีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง รวมทั้งทำบันทึกวันเดือนปี เวลาและสถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้น เป็นวันทราบคำสั่ง

กรณีที่ไม่อาจแจ้งคำสั่งตามวรรคสอง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับ เพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อกับวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืน เพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้ เมื่อปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้นั้นได้รับคำสั่งดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนไว้แล้ว ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่ง สำหรับกรณีส่งภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เป็นวันทราบคำสั่ง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๑๒ การยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐานต่อ ก.พ.ค.ตร. คู่กรณีจะยื่นด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นยื่น หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ในกรณีที่ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ถือว่าวันที่ไปรษณีย์ต้นทางประทับตราวันที่ของส่งเอกสารเป็นวันที่ยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐานต่อ ก.พ.ค.ตร.

การมอบฉันทะให้ผู้อื่นยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐาน ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบ ผู้รับมอบ และพยาน

ข้อ ๑๓ กรณีที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนต้องแจ้งข้อความ หรือต้องส่งเอกสารใดให้แก่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้แจ้งข้อความเป็นหนังสือและส่งเอกสารทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เว้นแต่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนจะมีคำสั่งให้แจ้งข้อความ หรือส่งเอกสาร โดยวิธีอื่น

ข้อ ๑๔ การแจ้งข้อความเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าวันที่ระบุในใบตอบรับเป็นวันที่ได้รับแจ้ง หากไม่ปรากฏวันที่ในใบตอบรับให้ถือว่าวันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศเป็นวันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น หรือไม่ได้รับ

การแจ้งข้อความหรือส่งเอกสารโดยวิธีอื่นตามคำสั่ง ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน ให้ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนกำหนดวันที่ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งไว้ด้วย

ข้อ ๑๕ การแจ้งข้อความเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารโดยวิธีให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลอื่น นำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าในขณะที่นำไปส่งไม่พบผู้รับ ให้วางหรือปิดหนังสือหรือเอกสารนั้นไว้ ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้น ต่อหน้าเจ้าพนักงานตำรวจ ข้าราชการอื่น พนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งในวันทีวางหรือปิดหนังสือหรือเอกสารนั้น

กรณีที่ไม่พบผู้รับ จะส่งหนังสือหรือเอกสารแก่บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นก็ได้ และให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งในวันที่ได้ส่งหนังสือหรือเอกสารให้แก่บุคคลนั้น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ส่ง วาง หรือปิดหนังสือหรือเอกสาร ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกและให้บุคคลผู้นำไปส่งมอบใบรับลงลายมือชื่อผู้รับ หรือมอบรายงานการส่งหนังสือหรือเอกสารลงลายมือชื่อบุคคลผู้นำไปส่งเพื่อรวมไว้ในสำนวน

ใบรับหรือรายงานตามวรรคสาม ต้องระบุวิธีส่ง เวลา วันเดือนปีที่ส่งหนังสือหรือเอกสาร รวมทั้งชื่อบุคคลผู้นำไปส่ง ใบรับหรือรายงานดังกล่าวจะทำโดยวิธีจดลงไว้ที่หนังสือหรือเอกสารต้นฉบับ ซึ่งยื่นต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนก็ได้

ข้อ ๑๖ เอกสารหรือพยานหลักฐานที่คู่กรณียื่นต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน หรือที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนได้มา ให้เปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา หรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน อาจส่งสำเนาให้คู่กรณีตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผย หรือกรณีที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน เห็นว่าจำเป็นต้องไม่เปิดเผย เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของรัฐ

กรณีที่เอกสารหรือพยานหลักฐานมีการกำหนดชั้นความลับไว้ มีข้อความที่ไม่เหมาะสม หรือมีข้อความที่อาจเป็นการดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทบุคคลใด ให้อยู่ในดุลพินิจของ ก.พ.ค.ตร. หรือ กรรมการเจ้าของสำนวนที่จะไม่เปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา ขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง หรือไม่ส่งสำเนาให้คู่กรณี ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดอำนาจ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนที่จะจัดทำบันทึกสรุปเรื่องและเปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ หรือคัดสำเนาสรุปเรื่องหรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้องของสรุปเรื่อง หรือส่งสำเนาสรุปเรื่องดังกล่าวให้คู่กรณี

ข้อ ๑๗ คู่กรณี พยาน หรือบุคคลภายนอกไม่อาจขอตรวจดูหรือขอคัดสำเนาเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการภายในกระบวนการพิจารณา ทั้งไม่อาจขอสำเนาอันรับรองถูกต้องของเอกสารนั้น

ข้อ ๑๘ การตรวจดูหรือการคัดสำเนาเอกสารในสำนวนให้ผู้ขอหรือบุคคลซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ขอเป็นผู้ตรวจดูหรือคัด ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ประธาน ก.พ.ค.ตร. กำหนด เพื่อความสะดวกหรือเพื่อความปลอดภัยของเอกสารนั้น

ห้ามคัดสำเนาคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนก่อนที่จะมีการแจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้น

การรับรองสำเนาเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ตามที่ประธาน ก.พ.ค.ตร. กำหนด เป็นผู้รับรอง

ข้อ ๑๙ ถ้าสำนวน เอกสารของคู่กรณี พยานหลักฐาน รายงานกระบวนการพิจารณาคำวินิจฉัย หรือเอกสารอื่นใดที่รวมไว้ในสำนวนซึ่งยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา หรือรอการดำเนินการตามคำวินิจฉัยสูญหายไป หรือบุบสลายทั้งหมดหรือบางส่วน และกรณีดังกล่าวเป็นการขัดข้องต่อการพิจารณาวินิจฉัย การมีคำสั่ง หรือการดำเนินการตามคำวินิจฉัย เมื่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน เห็นสมควรหรือคู่กรณีฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีคำขอ ให้ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน สั่งให้คู่กรณี หรือบุคคลผู้ถือเอกสารนั้น นำสำเนาที่รับรองถูกต้องมาส่งต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน ถ้าสำเนาเช่นนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนหาไม่ได้ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน อาจมีคำวินิจฉัยให้พิจารณาอุทธรณ์นั้นใหม่ หรือมีคำสั่งอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๒๐ การรับส่งเอกสาร การยื่นเอกสาร การส่งพยานหลักฐาน การปฏิบัติเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือการดำเนินการอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้ ตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ ประธาน ก.พ.ค.ตร. อาจกำหนดโดยจัดทำเป็นประกาศ ก.พ.ค.ตร.

ข้อ ๒๑ การนับระยะเวลาตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรก แห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันที่เริ่มเปิดทำการใหม่ต่อจากวันหยุดราชการนั้น เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๒๒ กรณีที่กฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ มิได้กำหนดเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การยื่นอุทธรณ์ การตรวจอุทธรณ์

ข้อ ๒๓ ผู้อุทธรณ์ต้องเป็นผู้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค.ตร. นี้

ข้อ ๒๔ กรณีที่ผู้มิสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ถึงแก่ความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดของผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์แทนได้

ข้อ ๒๕ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วอุทธรณ์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้
- (๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ทันเวลาที่กำหนด
- (๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนเห็นสมควร การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มิสิทธิอุทธรณ์ พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น

ข้อ ๒๖ ภายหลังจากการยื่นอุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะเป็นผู้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดในกระบวนการอุทธรณ์แทนก็ได้

การชี้แจงหรือให้ถ้อยคำต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือต่อกรรมการเจ้าของสำนวน คู่กรณีมีสิทธินำที่ปรึกษาของตนคนหนึ่งเข้าร่วมฟังได้

ข้อ ๒๗ การมอบหมายตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบ ผู้รับมอบและพยาน โดยให้มีหลักฐานแสดงตัวผู้ได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ ๒๘ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค.ตร. โดยให้ใช้ถ้อยคำสุภาพ และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
 - (๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์และหลักฐานที่แสดงถึงวันรับทราบคำสั่ง
 - (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
 - (๔) คำขอของผู้อุทธรณ์
 - (๕) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์แทนกรณีมีเหตุจำเป็นตามข้อ ๒๕
- ให้ผู้อุทธรณ์จัดทำสำเนาหนังสืออุทธรณ์และสำเนาพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์รับรองสำเนาถูกต้อง ยื่นพร้อมกับหนังสืออุทธรณ์เพื่อส่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ประกอบการพิจารณาแก้คำอุทธรณ์

ข้อ ๒๙ การยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ให้ยื่นด้วยตนเองต่อเจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ซึ่ง ก.พ.ค.ตร. กำหนดก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ หรือวันที่ไปรษณีย์ประทับตราที่หนังสืออุทธรณ์ แล้วแต่กรณี เป็นวันยื่นอุทธรณ์

- ข้อ ๓๐ การอุทธรณ์ต้องยื่นภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้
- (๑) สามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์สำหรับผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) ถ้าสืบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ หรือหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการถึงแก่ความตาย สำหรับทายาทตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๓

ข้อ ๓๑ หนังสืออุทธรณ์ที่เจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ได้รับไว้แล้ว ให้ลงทะเบียนเรื่องอุทธรณ์ในสารบบกรณีผู้อุทธรณ์มายื่นอุทธรณ์ด้วยตนเองให้เจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ออกใบรับให้ผู้อุทธรณ์แล้วให้ตรวจอุทธรณ์ในเบื้องต้น ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าสมบูรณ์ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๘ ให้เสนอประธาน ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(๒) ถ้าเห็นว่าไม่สมบูรณ์ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๘ ให้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขให้ครบถ้วนภายในเจ็ดวันหรือระยะเวลาที่กำหนด หากผู้อุทธรณ์ไม่แก้ไขหรือไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้บันทึกไว้แล้วเสนอประธาน ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(๓) ถ้าเห็นว่าข้อที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนนั้น เป็นกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้หรือไม่อยู่ในอำนาจของ ก.พ.ค.ตร. จะรับไว้พิจารณา ให้บันทึกไว้แล้วเสนอประธาน ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๓

การถอนอุทธรณ์และการดำเนินการกรณีผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย

ข้อ ๓๒ ผู้อุทธรณ์อาจถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ในเรื่องนั้นก็ได้ การถอนอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ แต่ถ้าผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน ให้ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนบันทึกไว้ และให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการถอนอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับและให้จำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบ

ข้อ ๓๓ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้รอการวินิจฉัยอุทธรณ์ออกไปจนกว่าทายาท ผู้จัดการมรดก หรือผู้รับสิทธิจะมีคำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์ หรือผู้มีส่วนได้เสีย จะมีคำขอเข้ามาโดยมีคำขอเข้ามาเองหรือโดยที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนเรียกเข้ามา เนื่องจากคู่กรณีในอุทธรณ์มีคำขอ

คำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์นั้นถึงแก่ความตาย ถ้าไม่มีคำขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ ก.พ.ค.ตร. จำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบ แต่ถ้า ก.พ.ค.ตร. เห็นว่าการพิจารณาต่อไปจะเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองระบบคุณธรรมก็ให้พิจารณาต่อไปได้

หมวด ๔

การคัดค้านกรรมการ

ข้อ ๓๔ ผู้อุทธรณ์อาจคัดค้านกรรมการ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษให้ออกจากราชการ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์ลงโทษหรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์สั่งให้ออกจากราชการ

(๓) มีสาเหตุโดยตรงเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือสั่งให้ออกจากราชการ

(๕) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการที่ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์ลงโทษหรืออุทธรณ์สั่งให้ออกจากราชการ

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธาน ก.พ.ค.ตร. ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในคำคัดค้านด้วยว่า จะทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ไม่ได้รับความจริงและความยุติธรรมอย่างไรด้วย

ข้อ ๓๕ เมื่อมีการยื่นคำคัดค้านกรรมการคนใด ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. แจ้งให้กรรมการที่ถูกคัดค้านงดการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการคัดค้านนั้นไว้จนกว่าจะได้มีการชี้ขาดในเรื่องนั้น

การพิจารณาคำคัดค้านให้นำเรื่องเสนอ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณา ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ และให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๖ กรรมการผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีอันอาจถูกคัดค้านได้ตามข้อ ๓๔ หรือเห็นว่าเหตุอื่นที่อาจจะมีกรกล่าวอ้างในภายหลังได้ว่า ตนไม่อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติหน้าที่โดยเที่ยงธรรม และประสงค์ขอลอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้งดการปฏิบัติหน้าที่และแจ้งต่อประธาน ก.พ.ค.ตร. โดยให้นำข้อ ๓๕ มาใช้บังคับ

ข้อ ๓๗ การกระทำใด ๆ ของกรรมการที่ได้กระทำไปก่อนงดการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๓๕ และข้อ ๓๖ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่กรรมการผู้เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดใหม่

หมวด ๕

การจ่ายสำนวน การสั่งรับ หรือไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา

ข้อ ๓๘ ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. มอบหมายกรรมการคนหนึ่งเป็นกรรมการเจ้าของสำนวน

ข้อ ๓๙ ให้กรรมการเจ้าของสำนวนพิจารณาอุทธรณ์ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าอุทธรณ์ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้มีคำสั่งรับอุทธรณ์และแสวงหาข้อเท็จจริงต่อไป

(๒) ถ้าเห็นว่าอุทธรณ์ไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้สั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในเจ็ดวันหรือระยะเวลาที่กำหนด หากผู้อุทธรณ์ไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เสนอ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณามีคำวินิจฉัย

(๓) ถ้าเห็นว่าอุทธรณ์ต้องห้ามรับไว้พิจารณาตามข้อ ๔๐ ให้เสนอ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณามีคำวินิจฉัย

ข้อ ๔๐ ห้ามมิให้รับอุทธรณ์ซึ่งมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ไว้พิจารณา

(๑) ผู้อุทธรณ์มิใช่เป็นผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๒๓

(๒) ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามข้อ ๓๐

(๓) ก.พ.ค.ตร. ได้พิจารณาวินิจฉัยตามข้อ ๓๙ และได้มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์แล้ว

(๔) เรื่องที่เคยอุทธรณ์มาก่อนและอยู่ระหว่างพิจารณาหรือเป็นอุทธรณ์ที่ได้มีคำวินิจฉัย หรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว

ข้อ ๔๑ เมื่อ ก.พ.ค.ตร. ได้รับความเห็นของกรรมการเจ้าของสำนวนที่มีความเห็นเสนอไม่รับอุทธรณ์ตามข้อ ๓๙ (๓) ถ้าเห็นว่าเป็นอุทธรณ์ที่รับไว้พิจารณาได้ ก็ให้สั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณา และให้กรรมการเจ้าของสำนวนแสวงหาข้อเท็จจริงต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าเป็นอุทธรณ์ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณา ลักษณะใดลักษณะหนึ่งตามข้อ ๔๐ ให้ ก.พ.ค.ตร. มีคำวินิจฉัยไม่รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณา และสั่งจำหน่ายอุทธรณ์ดังกล่าวออกจากสารบบ

หมวด ๖

การแสวงหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๔๒ เมื่อกรรมการเจ้าของสำนวนมีคำสั่งรับอุทธรณ์แล้ว ให้มีคำสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ ทำคำแก้อุทธรณ์ โดยส่งสำเนาคำอุทธรณ์และสำเนาพยานหลักฐานไปด้วย ในกรณีที่เห็นสมควร จะกำหนดประเด็นให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาด้วยก็ได้

กรณีที่พยานหลักฐานประกอบอุทธรณ์มีปริมาณหรือสภาพที่ทำให้การส่งสำเนาให้แก่คู่กรณีในอุทธรณ์เป็นภาระอย่างมาก ให้แจ้งคู่กรณีในอุทธรณ์ทราบเพื่อขอตรวจดู ณ ที่ทำการ ก.พ.ค.ตร.

ข้อ ๔๓ ให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์โดยชัดแจ้งตามที่ปรากฏในหนังสืออุทธรณ์ และคำขอทำอุทธรณ์รวมทั้งประเด็นที่กำหนด พร้อมส่งสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้ทำคำแก้อุทธรณ์หรือภายในระยะเวลาที่กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนด

ข้อ ๔๔ กรณีที่กรรมการเจ้าของสำนวนเห็นว่าคำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณีในอุทธรณ์ไม่ครบถ้วนหรือชัดแจ้ง จะสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์แก้ไขหรือเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๔๕ เมื่อคู่กรณีในอุทธรณ์ยื่นคำแก้อุทธรณ์แล้ว ให้กรรมการเจ้าของสำนวนส่งสำเนาคำแก้อุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาพยานหลักฐานให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ข้อ ๔๖ กรรมการเจ้าของสำนวนมีอำนาจสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ส่งสำนวนการสอบสวน และการลงโทษ รวมทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องภายในเวลาที่กำหนด หรือส่งตัวข้าราชการตำรวจในสังกัดมาให้ถ้อยคำ หรือมีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งพยานหลักฐานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง รวมทั้งให้มีอำนาจเรียกคู่กรณีมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อ ก.พ.ค.ตร. ตามที่เห็นสมควร โดยให้บันทึกการได้มาของพยานหลักฐานหรือเอกสารให้ปรากฏในสำนวนด้วย

หมวด ๗

การสรุปสำนวน

ข้อ ๔๗ เมื่อกรรมการเจ้าของสำนวนได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณี รวมทั้งข้อเท็จจริงอื่นที่ได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริง แล้วเห็นว่าไม่มีกรณีที่จะต้องแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

ให้มีคำสั่งกำหนดวันใดวันหนึ่งเป็นวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องนั้น แล้วแจ้งให้คู่กรณีทราบกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน บรรดาคำอุทธรณ์เพิ่มเติม คำแก้อุทธรณ์ คำชี้แจง รวมทั้งพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่ยื่นหลังวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง ไม่ให้รับไว้เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนอุทธรณ์ และไม่ต้องส่งสำเนาให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๘ เมื่อได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์นั้นแล้ว ให้กรรมการเจ้าของสำนวนจัดทำบันทึกสรุปสำนวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

บันทึกสรุปสำนวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในอุทธรณ์

(๒) สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากคำอุทธรณ์และเอกสารอื่น ๆ รวมทั้งพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ปรากฏในสำนวน และสรุปคำขอของผู้อุทธรณ์

(๓) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง

(๔) ความเห็นของกรรมการเจ้าของสำนวนเกี่ยวกับประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยและคำขอของผู้อุทธรณ์

หมวด ๘

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๔๙ ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องใด ให้กรรมการเจ้าของสำนวนแจ้งวันประชุมพิจารณาวินิจฉัยให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และคู่กรณีมีสิทธิยื่นคำแถลงเป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร. ก่อนที่จะพิจารณาวินิจฉัยและมีมติในเรื่องนั้น หรือมาแถลงด้วยวาจาต่อ ก.พ.ค.ตร. ในการประชุมพิจารณาวินิจฉัยก็ได้

คำแถลงตามวรรคหนึ่ง จะยกข้อเท็จจริงที่มีเคยได้ยกขึ้นอ้างไว้แล้วไม่ได้ เว้นแต่เป็นข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งคู่กรณีสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นหรือพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่อาจเสนอต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนก่อนหน้านั้น แต่ ก.พ.ค.ตร. จะรับฟังข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้เปิดโอกาสให้คู่กรณีอีกฝ่ายแสดงพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงหักล้างแล้ว

ข้อ ๕๐ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวันและให้บันทึกเหตุขัดข้อง และแนวทางการดำเนินงานให้ปรากฏไว้ด้วย

ข้อ ๕๑ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค.ตร. มีอำนาจไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไข หรือยกเลิกคำสั่งลงโทษและให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ รวมทั้งเร่งรัดติดตามการเยียวยาหรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค.ตร. จะมีคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษไม่ได้

กรณีที่ ก.พ.ค.ตร. เห็นสมควรเยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมอาจกำหนดไว้ในคำวินิจฉัย โดยให้คำนึงถึงความเสียหายที่ชัดเจน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับ รวมทั้งสิทธิประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เนื่องมาจากความเสียหายที่เกิดขึ้นประกอบด้วย

การวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค.ตร. อาจกำหนดวิธีการชั่วคราวเพื่อการแก้ไขปัญหา หรือบรรเทาทุกข์ ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. จะมีคำวินิจฉัยด้วยก็ได้ การกำหนดวิธีการดังกล่าว ให้คำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งได้แก่ คำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุพิพาทนั้นน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าว มีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐ

ข้อ ๕๒ คำวินิจฉัยหรือคำสั่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์
- (๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์
- (๔) สรุปค่าแก้อุทธรณ์
- (๕) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการแสวงหาเพิ่มเติม (ถ้ามี)
- (๖) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย
- (๗) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมทั้งเหตุผล
- (๘) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ต้องลงลายมือชื่อของ ก.พ.ค.ตร. ที่ประชุมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ นั้นด้วย

กรณีมีเหตุจำเป็นที่ทำให้กรรมการผู้ใดไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ก็ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. จดแจ้งเหตุ ดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้นด้วย

กรณีที่กรรมการผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ข้อ ๕๓ เมื่อได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้นให้คู่กรณีทราบ หนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ให้แจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดด้วย

ข้อ ๕๔ ในการประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร. ให้ผู้ช่วยเลขานุการ ก.พ.ค.ตร. และเจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมายจาก ก.พ.ค.ตร. เข้าร่วมชี้แจงและตอบข้อซักถามต่อที่ประชุมด้วย เว้นแต่ ก.พ.ค.ตร. จะพิจารณาเป็นอย่างอื่น เป็นกรณีไป

ข้อ ๕๕ การประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ถ้ากฎ ก.พ.ค.ตร. ไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้นาระเบียง ก.พ.ค.ตร. ว่าด้วยการประชุมของ ก.พ.ค.ตร. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๙

การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ นิติกรผู้รับผิดชอบสำนวน และเจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์

ข้อ ๕๖ ให้ผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในฐานะผู้ช่วยเลขานุการ ก.พ.ค.ตร. มอบหมายนิติกรของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เป็นนิติกรผู้รับผิดชอบสำนวน เพื่อสนับสนุน การดำเนินการของกรรมการเจ้าของสำนวน หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๕๗ ให้ผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในฐานะผู้ช่วยเลขานุการ ก.พ.ค.ตร. มอบหมายเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ในการประชุมพิจารณาวินิจฉัย

เจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ เพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับอุทธรณ์ การตรวจอุทธรณ์ และงานทางธุรการอย่างอื่น ตามที่ได้รับมอบหมาย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๘ บรรดาเรื่องอุทธรณ์ที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของ ก.พ.ค.ตร. ที่ได้ยื่นและรับไว้ ก่อนมีการแต่งตั้ง ก.พ.ค.ตร. และได้มีการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ขณะนั้นไปแล้วทั้งหมด หรือบางส่วน ให้การดำเนินการนั้นเป็นอันใช้ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สมรรถชัย วิชาลาภรณ์

ประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ.ค.ตร. ฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง (๕) และมาตรา ๑๔๑ วรรคสี่ บัญญัติให้ข้าราชการตำรวจ ที่ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ให้อุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ.ค.ตร. และตามมาตรา ๑๔๕ บัญญัติให้คัดค้านกรรมการ ก.พ.ค.ตร. เหตุแห่งการคัดค้าน วิธีการคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการถอนตัว เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ตร. จึงจำเป็นต้องออก กฎ ก.พ.ค.ตร. นี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๕ ก หน้า ๓ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓)

ระเบียบ ก.ตร.

ว่าด้วยวิธีการเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีวินัย และป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) และมาตรา ๑๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๖ จึงให้ออกระเบียบ ก.ตร. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีวินัย และป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจทุกระดับชั้นมีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย

ข้อ ๔ วิธีการเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

(๒) จัดฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ

(๓) สร้างขวัญและกำลังใจอย่างพอเพียงและเหมาะสม

(๔) ปกครองและดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความเที่ยงธรรมและเสมอภาค โดยมุ่งเน้นส่งเสริมคนดี และงดเว้นการช่วยเหลือผู้ประพฤติผิดวินัย

(๕) จูงใจหรือกระทำการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรม ให้เป็นผู้มีวินัย

ข้อ ๕ วิธีการป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เอาใจใส่ สังเกตการณ์ รายงานเหตุ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องที่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันได้ตามควรแก่กรณี

(๒) กวดขัน ควบคุม กำกับดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชา ให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ มีประสิทธิภาพและเป็นผลดีต่อทางราชการ

(๓) ดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปด้วยความยุติธรรมและปราศจากอคติ โดยการดำเนินการให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว และเป็นธรรม

ในการดำเนินการทางวินัย ให้คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ความประพฤติและการปฏิบัติที่ผ่านมาของผู้กระทำผิด มูลเหตุจูงใจ สภาพแวดล้อม ความรู้สำนึกในการกระทำและแก้ไขเยียวยาผลร้ายหรือผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำประกอบกัน และมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหามากกว่าการลงโทษ

ข้อ ๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของระเบียบ ก.ตร. นี้ จึงให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีวินัย และการป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัย โดยให้แยกการดำเนินการทางวินัยเป็นเรื่องที่สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นได้โดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง เรื่องที่ต้องสืบสวนข้อเท็จจริง เรื่องที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

รายละเอียดและวิธีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

(๒) ศึกษา รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์เหตุแห่งการกระทำผิดวินัยเพื่อนำมาปรับปรุงเป็นแนวทางการเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีวินัย และการป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัย

(๓) จัดทำและเผยแพร่คู่มือ วัตถุประสงค์ ตลอดจนสื่อต่าง ๆ ในเรื่องการเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีวินัย และการป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัย เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติ

(๔) จัดพิมพ์และเผยแพร่คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการสั่งการทางวินัย หรือแนวทางการลงโทษ

(๕) ให้บรรจุวิชาการเสริมสร้างและพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีวินัย และการป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัยไว้ในทุกหลักสูตรของสถานศึกษาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๖) จัดให้มีการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้ข้าราชการตำรวจผู้รับผิดชอบงานด้านวินัยอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องทุกกองบังคับการอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อปี

(๗) ดำเนินการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสอดส่องพฤติกรรมเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการตำรวจ และกำหนดช่องทางให้การรายงานข้อมูลข่าวสารที่สะดวก รวดเร็ว เป็นความลับ โดยมีมาตรการคุ้มครองความปลอดภัย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายเศรษฐา ทวีสิน)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗ มาตรา ๙ และ มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) (๓) และ (๕) ของข้อ ๖ ของระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๔ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“(๒) รองเลขาธิการหรือที่ปรึกษาสำนักงานที่เลขาธิการมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนักและหัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน เป็นกรรมการ

(๕) หัวหน้ากลุ่มงานสารสนเทศ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของข้อ ๑๘ ของระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๔ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“(๒) กรณีเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทข้อมูลข่าวสารอื่นตามข้อ ๑๑ (๓) ให้จัดส่งคำขอไปยังส่วนราชการในสังกัดที่รับผิดชอบเรื่องนั้นเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต ตามข้อ ๑๙ ต่อไป”

ข้อ ๕ การใดที่ได้ดำเนินการก่อนระเบียบนี้มีผลใช้บังคับและยังไม่แล้วเสร็จ ให้การดำเนินการนั้นเป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบนี้ เว้นแต่เลขาธิการจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พิทักษ์พล บุญยมาลิก

เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๔ ก หน้า ๑๗ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๓)

ประกาศกระทรวงคมนาคม

เรื่อง กำหนดให้ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่ได้มีประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง มอบอำนาจให้เจ้าพนักงานตำรวจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่มีโทษปรับสถานเดียว ลงวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ไว้แล้ว นั้น

โดยที่ปัจจุบันความผิดตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ทำให้เจ้าพนักงานตำรวจไม่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับความผิดตามพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๒๕ ประกอบความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จ ที่ ๑๕๑๕/๒๕๖๖ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ตามกฎหมายที่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของกรมการขนส่งทางบก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจึงออกประกาศกำหนดให้ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง มอบอำนาจให้เจ้าพนักงานตำรวจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่มีโทษปรับสถานเดียว ประกาศ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

(๑) หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๘) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) เจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๗) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เว้นแต่เจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๗) (ฉ) จะต้องผ่านการอบรม และการทดสอบดำเนินงานจราจรตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

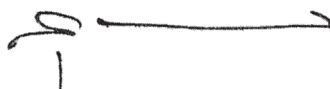
(๓) พนักงานสอบสวน ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนความผิดในความผิดตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๓ กรณีค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามข้อ ๒ เพียงคนเดียว เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ข้อ ๔ กรณีค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท การปรับเป็นพินัยต้องทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๒ จำนวนสามคน ซึ่งมีหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกจำนวนสองคน ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

ปฏิบัติราชการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ข้อกำหนด ก.ตร.

ว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรมของข้าราชการตำรวจ

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ และระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนด จริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๕ และข้อ ๑๓ (๑) และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้จเรตำรวจแห่งชาติจัดให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ข้าราชการตำรวจ และส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจมีการพัฒนาทางด้านจริยธรรมและคุณธรรม ในระดับสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ โดยให้เป็นศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ และส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจมีการพัฒนาทางด้านจริยธรรม และคุณธรรมสำหรับกองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่า กองบัญชาการและกองบังคับการ หรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบังคับการในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อีกส่วนหนึ่งด้วย ทั้งนี้ ให้สำนักงานจเรตำรวจเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

ให้กองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการที่ได้สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ และส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจมีการพัฒนาทางด้านจริยธรรมและคุณธรรม

หากจเรตำรวจแห่งชาติ หรือหน่วยงานที่จเรตำรวจแห่งชาติมอบหมายพบว่าข้าราชการตำรวจผู้ใด ละเมิด ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ ให้จเรตำรวจแห่งชาติรายงานผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติและแจ้งผู้บังคับบัญชาในระดับกองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการ และกองบังคับการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบังคับการในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หากเห็นสมควรจเรตำรวจแห่งชาติอาจมอบหมาย ให้รองจเรตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจ หรือสำนักงานจเรตำรวจ ไปกำกับและติดตามการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เป็นอิสระจากกองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะ เทียบเท่ากองบัญชาการนั้นก็ได้

ข้อ ๓ ให้สำนักงานจเรตำรวจ ดำเนินการ ดังนี้

(๑) จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ข้าราชการตำรวจ รวมทั้งกำหนดกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของข้าราชการ ตำรวจ ตลอดจนสร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนและประชาชน

(๒) พัฒนาระบบบันทึกข้อมูลพฤติกรรมของข้าราชการตำรวจที่ละเมิด ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประมวล จริยธรรมข้าราชการตำรวจ พร้อมทั้งเครื่องมือและกลไกที่จะสนับสนุนการส่งเสริมจริยธรรมของข้าราชการตำรวจ

(๓) จัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการด้านจริยธรรม รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลด้านจริยธรรมที่สอดคล้องกับภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงด้านจริยธรรม แก้ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ และพัฒนาข้าราชการตำรวจให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความตระหนักในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม

(๕) จัดทำข้อกำหนดจริยธรรม หรือพฤติกรรมที่พึงกระทำหรือไม่พึงกระทำของข้าราชการตำรวจที่สอดคล้องกับบทบาทภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๖) ให้คำปรึกษาแนะนำ เสนอแนะนโยบายและมาตรการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการยกระดับธรรมาภิบาลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๗) รับและดำเนินการร้องเรียนเรื่องการฝ่าฝืนจริยธรรม การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของข้าราชการตำรวจ รวมถึงข้อกล่าวชกเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ ข้อกำหนดจริยธรรม และแนวทางการปฏิบัติตนของข้าราชการตำรวจตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาข้อกล่าวชกให้เป็นไปตามที่สำนักงานจเรตำรวจกำหนด

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการร้องเรียนการละเมิด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ

(๙) จัดทำคู่มือและคำอธิบายแนวทางการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ รวมทั้งสอดส่องดูแลการรักษารับจริยธรรมข้าราชการตำรวจในภาพรวมระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๔ ให้กองบัญชาการการศึกษาทำหน้าที่เป็นศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมและพัฒนาคุณธรรมของข้าราชการตำรวจ มีหน้าที่กำหนดตัวชี้วัดและหลักเกณฑ์การประเมินเพื่อประกาศเชิดชูเกียรติหน่วยงาน และข้าราชการตำรวจที่ประพฤติปฏิบัติดีเยี่ยมตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ รวมทั้งรณรงค์ ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ กำหนดหลักสูตร พัฒนาและฝึกอบรมข้าราชการตำรวจ โดยตัวชี้วัด และหลักเกณฑ์การประเมินดังกล่าว รวมทั้งแผนดำเนินงาน ให้กองบัญชาการการศึกษาเสนอขอรับความเห็นชอบจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติก่อน

ให้สถาบันการศึกษาและสถาบันการฝึกอบรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินำประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจไปกำหนดเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ และมีหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของกองบัญชาการการศึกษา

ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติประกาศเชิดชูเกียรติหน่วยงานและข้าราชการตำรวจที่ประพฤติปฏิบัติดีเยี่ยมตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจเป็นประจำทุกปี

ให้สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการและส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่า กองบัญชาการประกาศเชิดชูเกียรติหน่วยงานและข้าราชการตำรวจในสังกัดตามความในวรรคสามโดยอนุโลม

ข้อ ๕ ให้สำนักงานกำลังพลกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมเพื่อนำไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดต่าง ๆ โดยเสนอขอรับความเห็นชอบจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติก่อน

ข้อ ๖ ให้ผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานทุกระดับมีอำนาจและหน้าที่สนับสนุน ส่งเสริม รวมทั้งกำกับดูแลให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจอย่างเคร่งครัด และประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีด้านจริยธรรม หากพบว่ามิข้าราชการตำรวจละเมิด ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการ

ตำรวจ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางปกครอง โดยอบรมชี้แนะแนวทางปฏิบัติด้วยหลักการและเหตุผล ที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เพื่อให้โอกาสผู้ใต้บังคับบัญชาได้สำนึกและแก้ไขปรับปรุงตน เมื่อได้อบรมชี้แนะแล้ว หากผู้ใต้บังคับบัญชาผู้นั้นยังหลีกเลี่ยง หรือขัดขืนไม่ปฏิบัติตาม ให้ว่ากล่าวตักเตือน หากผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาจงใจละเมิด ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ

ในการสอดส่องดูแลให้กองบัญชาการ กองบังคับการ สถานีตำรวจ ที่มีคณะกรรมการตรวจสอบ และติดตามการบริหารงานตำรวจภาคประชาชน จัดให้คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลด้วย

การละเมิด ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจในข้อประพฤติปฏิบัติที่เป็นข้อห้าม ในการรักษาวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัยไปภายในอำนาจหน้าที่ และเมื่อดำเนินการ ทางวินัยได้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งดำเนินการทางวินัยนั้น นำข้อเท็จจริงที่ได้มาแยกพิจารณา ดำเนินการทางจริยธรรมตามวรรคแรกให้เสร็จสิ้นไปด้วย

ข้อ ๓ ในกรณีที่ข้าราชการตำรวจพบว่าผู้บังคับบัญชาของตนละเมิด ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประมวล จริยธรรมข้าราชการตำรวจ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาเหนือหน่วยงานที่ตนสังกัด กรณีพบว่าข้าราชการตำรวจ ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติผู้ใดละเมิด ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดของข้าราชการตำรวจผู้นั้น หากผู้บังคับบัญชาที่ตนรายงานมิได้ดำเนินการใด ให้รายงานถึงจเรตำรวจแห่งชาติ หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้

ให้สำนักงานจเรตำรวจวางระเบียบหรือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงานตามวรรคแรก โดยกำหนด ให้มีมาตรการในการรักษาความลับแก่ข้าราชการตำรวจที่รายงานพฤติการณ์การละเมิด ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม ประมวลจริยธรรมดังกล่าว โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ข้อกำหนด ก.ตร. นี้ มีผลใช้ บังคับ

ข้อ ๔ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่า กองบัญชาการ และกองบังคับการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบังคับการในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ บันทึกรายการข้อมูลพฤติกรรมของข้าราชการตำรวจที่ประพฤติปฏิบัติดีเยี่ยม ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ ตามข้อ ๔ หรือข้อมูลพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี และบันทึกรายการข้อมูลพฤติกรรมของข้าราชการตำรวจ ที่ละเมิด ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ ตามรูปแบบที่สำนักงานจเรตำรวจกำหนด รวมทั้งประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมข้าราชการตำรวจ และนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการ บริหารงานบุคคล เช่น การพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ การเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือน หรือการพิจารณา ดำเนินการทางปกครอง เป็นต้น

ข้อ ๕ ข้าราชการตำรวจหรือหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติทุกระดับมีสิทธิและเสรีภาพ ที่จะเสนอปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ โดยให้เสนอความเห็นในการ แก้ไขปรับปรุงประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ ไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยผ่านจเรตำรวจแห่งชาติ

กรณีที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่าควรแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอความเห็นต่อ ก.ตร. เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงประมวลจริยธรรมข้าราชการ ตำรวจ ให้เหมาะสมกับกาลเวลาและสถานการณ์ได้

ข้อ ๑๐ ให้กองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการ และกองบังคับการ หรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบังคับการในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รายงานผลการ ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ ข้อกำหนดจริยธรรม และแนวทางการปฏิบัติตนของข้าราชการตำรวจ ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ เสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยผ่านสำนักงานจเรตำรวจ เพื่อทราบทุกสิ้นปีงบประมาณ

ให้สำนักงานจเรตำรวจ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติ รวมทั้งสรุปผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ข้าราชการตำรวจ ข้อกำหนดจริยธรรม และแนวทางการปฏิบัติตนของข้าราชการตำรวจตามประมวลจริยธรรม ข้าราชการตำรวจในภาพรวม และจัดทำรายงานประจำปีตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) กำหนด เสนอต่อคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) โดยให้เสนอ รายงานประจำปี ผ่าน ก.ตร. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ข้อ ๑๑ ข้าราชการตำรวจซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่โดยอาศัยวิชาชีพใดซึ่งมีการกำหนดประมวลจริยธรรม หรือจรรยาบรรณของวิชาชีพนั้นไว้เป็นการเฉพาะ จะต้องถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมหรือจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพนั้นอีกส่วนหนึ่งด้วย

ข้อ ๑๒ ข้อกำหนด ก.ตร. นี้ ให้ใช้บังคับกับพนักงานราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้ปฏิบัติงานอื่น โดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ การดำเนินการกรณีมีการฝ่าฝืนจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจที่ได้ดำเนินการ อยู่ก่อนวันที่ข้อกำหนด ก.ตร. นี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๔๔ ง หน้า ๘๓ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖)

ข้อกำหนด ก.ตร.

ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๗

ด้วย กฎ ก.ตร. เกี่ยวกับการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจ ซึ่งต้องออกตามความในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จหรือดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ยังไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเงื่อนไขของกฎหมาย ประกอบกับข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและจเรตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับหมู่ วาระประจำปี ๒๕๖๖ แต่ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้ จึงเป็นการสมควรให้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ดำรงตำแหน่งระดับผู้บังคับการขึ้นไป สำหรับผู้ที่จะครบเกษียณอายุราชการในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗ เพื่อเป็นการตอบแทนคุณงามความดีให้กับข้าราชการตำรวจที่รับราชการมานานก่อนที่จะเกษียณอายุราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๘๒ วรรคท้าย และมาตรา ๑๓/๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๗ จึงวางข้อกำหนดไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้ เรียกว่า “ข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อกำหนด ก.ตร. นี้ ให้ใช้บังคับในการคัดเลือกและการให้ความเห็นชอบข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗ เท่านั้น

ข้อ ๓ ในข้อกำหนด ก.ตร. นี้

“ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า ผู้มีอำนาจคัดเลือกตามมาตรา ๗/๘ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

“ตำแหน่งตั้งแต่ระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและจเรตำรวจแห่งชาติลงมาถึงรองผู้บังคับการ” ให้หมายความรวมถึงตำแหน่งเทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กำหนดไว้ใน กฎ ก.ตร.

“ที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ” หมายความว่า ตำแหน่งเทียบเท่าระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและจเรตำรวจแห่งชาติ

“ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ” หมายความว่า ตำแหน่งเทียบเท่าระดับผู้บัญชาการและจเรตำรวจ

“ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ” หมายความว่า ตำแหน่งเทียบเท่าระดับผู้บังคับการ

ข้อ ๔ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสามารถกำหนดรายละเอียดหรือแนวทางปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อกำหนด ก.ตร. นี้

บททั่วไป

ข้อ ๕ วาระนี้เรียกว่า “วาระเดือนเมษายน” ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันตำรวจแห่งชาติ ในห้วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และ ก.ตร. พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗

การคัดเลือกที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เสนอ ก.ตร. เพื่อขอรับความเห็นชอบให้ขยายระยะเวลาการดำเนินการได้ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นของทางราชการเป็นอย่างยิ่งเท่านั้น โดยไม่ถือว่าการดำเนินการที่ทำมาแล้วต้องเสียไป

วันเริ่มดำเนินการคัดเลือกแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้นับตั้งแต่วันที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือแจ้งแนวทางการดำเนินการคัดเลือกแต่งตั้ง

การกำหนดนัดประชุมในการพิจารณาตามข้อกำหนด ก.ตร. นี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเก็บรักษาข้อมูลการดำเนินการดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดทำลำดับอาวุโสของข้าราชการตำรวจระดับผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและรองจเรตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการและรองจเรตำรวจ รองผู้บังคับการหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า รวมทั้งทุกกลุ่มสายงานในภาพรวมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วประกาศให้ข้าราชการตำรวจในสังกัดทราบโดยทั่วกันล่วงหน้าก่อนที่จะดำเนินการคัดเลือกแต่งตั้งไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ทั้งนี้ ให้ข้าราชการตำรวจที่เห็นว่าลำดับอาวุโสไม่ถูกต้อง สามารถยื่นเรื่องต่อผู้มีอำนาจให้พิจารณาทบทวนได้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันประกาศอาวุโส หากพ้นกำหนดให้ถือว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นไม่ประสงค์ที่จะโต้แย้ง หรือเรียกร้องสิทธิจากผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๗ ให้จัดลำดับอาวุโสสำหรับผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันตำรวจแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับนั้นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติมานานกว่า เป็นผู้ที่มีลำดับอาวุโสสูงกว่า

(๒) ถ้าดำรงตำแหน่งตาม (๑) นานเท่ากันให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับถัดลงไปนในสำนักงานตำรวจชาติ นานกว่าตามลำดับจนถึงตำแหน่งระดับรองสารวัตรเป็นผู้มีลำดับอาวุโสสูงกว่า

(๓) ถ้าดำรงตำแหน่งระดับถัดลงไปตาม (๒) นานเท่ากัน ให้ผู้ที่มีอายุมากกว่าเป็นผู้มีลำดับอาวุโสสูงกว่า ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริง มิให้นับระยะเวลาที่คุณ

ข้าราชการตำรวจที่ถูกประจำหรือสำรองราชการในระดับตำแหน่งใด ให้นับเป็นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งระดับนั้นตลอดระยะเวลาที่ประจำหรือสำรองราชการ

ข้อ ๘ การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในการคัดเลือกแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้นับดังนี้

(๑) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งในวาระประจำปี ให้นับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งถึงวาระการคัดเลือกหรือแต่งตั้งวาระประจำปีถัดไปเป็นหนึ่งปีไม่ว่าจะได้รับการแต่งตั้งเมื่อใดก็ตาม

(๒) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการคัดเลือกแต่งตั้งในวาระเดือนเมษายน ให้นำระยะเวลาการดำรงตำแหน่งถึงวาระเดือนเมษายนประจำปีถัดไปเป็นหนึ่งปีไม่ว่าจะได้รับการแต่งตั้งเมื่อใดก็ตาม

(๓) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งนอกเหนือจากวาระประจำปีและวาระเดือนเมษายน ให้นำแบบวันชนวน

(๔) ข้าราชการตำรวจที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับโอนมาหรือบรรจุข้าราชการประเภทอื่นกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจในระดับรองสารวัตร ให้นำระยะเวลาการดำรงตำแหน่งระดับรองสารวัตร ตั้งแต่วันที่ผู้นั้นเป็นข้าราชการชั้นตรีหรือระดับสาม หรือประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการหรือข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตร สำหรับการรับโอนมาหรือบรรจุข้าราชการประเภทอื่นกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจในระดับอื่น ให้นำระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในระดับนั้นตั้งแต่วันที่รับโอนหรือบรรจุกลับแล้วแต่กรณี

สำหรับข้าราชการตำรวจที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รับโอนมาหรือบรรจุข้าราชการประเภทอื่นกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจในระดับตำแหน่งใด หากเคยดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกับที่รับโอน หรือบรรจุกลับ ให้นำช่วงระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่รับราชการในส่วนราชการอื่นเป็นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในระดับนั้นด้วย

(๕) ข้าราชการตำรวจที่ถูกประจำหรือสำรองราชการในระดับตำแหน่งใด ให้นำเป็นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งระดับนั้นตลอดระยะเวลาที่ประจำหรือสำรองราชการ

การคัดเลือกแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

ข้อ ๙ การคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาจากผู้ที่มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

ระดับตำแหน่ง	ยศ	ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในแต่ละระดับไม่น้อยกว่า
ผู้ช่วย ผบ.ตร. และ รอง จตช. เลื่อนเป็น ที่ปรึกษาพิเศษ ตร.	พล.ต.ท.	๑ ปี
รอง ผบช. และ รอง จตร. เลื่อนเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ ตร.	พล.ต.ต.	๒ ปี
รอง ผบก. เลื่อนเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิ ตร.	พ.ต.อ. ซึ่งได้รับ อัตราเงินเดือน พ.ต.อ.(พิเศษ)	๔ ปี

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นำระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๘

ข้อ ๑๐ การคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ คัดเลือกรายชื่อจากข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและรองจเรตำรวจแห่งชาติ

รองผู้บัญชาการและรองจเรตำรวจ รองผู้บังคับการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า แล้วแต่กรณีที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งครบถ้วนตามข้อ ๙ และจะครบเกษียณอายุราชการในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓

วิธีการคัดเลือกแต่งตั้งของผู้มีอำนาจ

ข้อ ๑๑ การคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเรียงตามลำดับอาวุโสจนครบตามกรอบจำนวนตำแหน่ง

ข้อ ๑๒ การคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาข้าราชการตำรวจเสนอคณะกรรมการพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ตามมาตรา ๘๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ พิจารณาข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเรียงตามลำดับอาวุโสจนครบตามกรอบจำนวนตำแหน่ง

ข้อ ๑๓ เมื่อดำเนินการตามข้อ ๑๑ และ ๑๒ แล้ว ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเสนอ ก.ตร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการคัดเลือกแต่งตั้ง ทั้งนี้ หากไม่สามารถพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งเรียงตามลำดับอาวุโสได้ ให้รายงานปัญหาอุปสรรค ต่อ ก.ตร. เพื่อทราบในคราวเดียวกัน

ข้อ ๑๔ ในกรณีมีข้อสงสัยหรือมีปัญหาการตีความตามข้อกำหนด ก.ตร. นี้ ให้ ก.ตร. เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัย ให้คำวินิจฉัยของ ก.ตร. เป็นที่สุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

ลงชื่อ

(นายเศรษฐา ทวีสิน)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔๓/๒๕๖๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากร ในทะเบียนประวัติอาชญากรของกอง A
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กอง A สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ถึงกอง A สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอให้คัดแยกประวัติอาชญากร เนื่องจากต้องการเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ณ สาธารณรัฐเกาหลีใต้ผ่านกรม B

กอง A สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๒.๓๔/๑๑๓๔ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ได้ตรวจสอบประวัติ ผู้ที่ใช้ชื่อ ชื่อสกุล นาย ก พบมีประวัติต้องหาคดีอาญาจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. คดีอาญาที่ ... ข้อหาขั้บขี่รถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่น ถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่สถานีตำรวจภูธร C ปรากฏผลคดี ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด D ได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ... คดีหมายเลขแดงที่ ... จำคุก ๑๕ วัน ปรับ ๑,๕๐๐ บาท โทษจำคุก รอการลงโทษ ๒ ปี คุมประพฤติ ๑ ปี (คดีถึงที่สุดแล้ว) เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑ โดยรายการประวัติต้องหาคดีอาญาดังกล่าว กอง A ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า อยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยกประวัติ กอง A ได้ดำเนินการคัดแยกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและรายการประวัติหรือบัญชีประวัติออกจากสารบบ ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการ

ตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ ข้อ ๑ ในมติที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรียบร้อยแล้ว

๒. คดีอาญาที่ ... ข้อหาเปิดสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต ถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่สถานีตำรวจภูธร E ปรากฏผลคดี ศาลแขวง F ได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ... คดีหมายเลขแดงที่ ... จำคุก ๑ เดือน ปรับ ๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอการลงโทษ ๑ ปี (คดีถึงที่สุดแล้ว) เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยรายการประวัติต้องหาคดีอาญาดังกล่าว ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยกประวัติออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ ข้อ ๑ ซึ่งกอง A ได้บันทึกผลคดีถึงที่สุดจัดเก็บไว้ในสารบบเรียบร้อยแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๖ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบหรือคัดแยกข้อมูลประวัติอาชญากร ของกอง A สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กอง A มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๓๒.๓๔/๒๗/๑๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ส่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา ปฏิเสธการลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์มาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริง และเหตุผลการปฏิเสธการลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ดังนี้

๑. กอง A มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานทะเบียนประวัติอาชญากร จัดเก็บลายพิมพ์นิ้วมือผู้ต้องหาหรือบุคคล การตรวจสอบประวัติการกระทำผิดของผู้ต้องหาและบุคคล งานวิชาการด้านการทะเบียนประวัติอาชญากร และการตรวจสอบลายพิมพ์นิ้วมือ ประสานงานด้านการทะเบียนประวัติอาชญากร การจัดเก็บสารบบลายพิมพ์นิ้วมือ และการตรวจสอบประวัติการกระทำผิดของผู้ต้องหาและบุคคลกับหน่วยงานวิทยาการตำรวจที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบประวัติบุคคลเพื่อประกอบการเดินทางไปต่างประเทศ เป็นต้น

๒. ข้อมูลประวัติการกระทำผิดหรือประวัติอาชญากรรม ที่จัดเก็บในฐานข้อมูลของกองทะเบียนประวัติอาชญากร ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกอง A ได้จัดให้มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และจัดระบบการจัดเก็บข้อมูลประวัติการกระทำผิดไว้เพื่อให้การดำเนินการของหน่วยงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีการยกเลิกการจัดเก็บ หรือลบข้อมูลข่าวสารเมื่อหมดความจำเป็น ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. การจัดเก็บประวัติการกระทำผิดของผู้ต้องหา มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม รวมทั้งเพื่อสนับสนุนข้อมูลให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ส่วนการตรวจสอบประวัติการต้องหาคดีอาญานั้น ก็เพื่อที่จะต้องการทราบว่าผู้ต้องหาเคยต้องโทษหรือต้องโทษมาก่อนหรือไม่ และนำไปประกอบสำนวนการสอบสวน การวินิจฉัยคดี หรือการฟ้องเพิ่มโทษ รวมทั้งการตรวจสอบที่มีกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ กำหนดคุณสมบัติให้มีการตรวจสอบประวัติสำหรับการบรรจุเข้ารับราชการ ในหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานเอกชนขอให้มีการตรวจสอบประวัติพนักงานก่อนบรรจุเข้าทำงาน และหากผล

การดำเนินคดีถึงที่สุดรายใดอยู่ในเงื่อนไขการนำข้อมูลประวัติแยกออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากรรม กอง A จะนำข้อมูลประวัติแยกออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากรรม โดยเจ้าของประวัติไม่ต้องมายื่นคำร้องขอแต่อย่างใด

๔. สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้วางระเบียบปฏิบัติในการพิจารณานำข้อมูลประวัติผู้ต้องหาที่ไม่มี ความจำเป็น แยกออกจากสารบบของกอง A ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีระเบียบที่เกี่ยวข้องคือ ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจ ไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลาย แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ

๕. สำหรับกรณีของผู้อุทธรณ์ กอง A ซึ่งแจ้งดังนี้

๕.๑ กอง A ได้รับหนังสือจากผู้อุทธรณ์ยื่นเรื่องขอให้ลบทำลาย คัดแยก และห้ามใช้ประวัติอาชญากรรม ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ และกอง A ได้ตรวจสอบประวัติผู้ที่ใช้ชื่อ ชื่อสกุล นาย ก พบมีประวัติต้องหา คดีอาญาจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๕.๑.๑ คดีอาญาที่ ... ข้อหาขับขีรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่น ถูกจับกุม เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่สถานีตำรวจภูธร C ปรากฏผลคดี ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด D ได้มี คำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ... คดีหมายเลขแดงที่ ... จำคุก ๑๕ วัน ปรับ ๑,๕๐๐ บาท โทษจำคุกรอการลงโทษ ๒ ปี คุมประพฤติ ๑ ปี (คดีถึงที่สุดแล้ว) เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑

๕.๑.๒ คดีอาญาที่ ... ข้อหาเปิดสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต ถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่สถานีตำรวจภูธร E ปรากฏผลคดี ศาลแขวง F ได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ... คดีหมายเลขแดงที่ ... จำคุก ๑ เดือน ปรับ ๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอการลงโทษ ๑ ปี (คดีถึงที่สุดแล้ว) เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

๕.๒ รายการประวัติตามข้อ ๕.๑.๑ กอง A ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าอยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยก ประวัติ กอง A ได้ดำเนินการคัดแยกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและรายการประวัติหรือบัญชีประวัติออกจากสารบบ ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ ข้อ ๑ ในมติที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ เรียบร้อยแล้ว

๕.๓ รายการประวัติตามข้อ ๕.๑.๒ กอง A ได้ตรวจสอบแล้ว จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยก ประวัติออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากรรม ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการ ตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลาย แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ ข้อ ๑ และต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีการประกาศใช้ ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ ลายนิ้วมือ พ.ศ. ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน นับแต่ วันประกาศ และรายการประวัติกรณีดังกล่าวจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์บทที่ ๔ การคัดแยก และถอนประวัติบุคคล ออกจากทะเบียนประวัติผู้ต้องหา ทะเบียนประวัติอาชญากรรม และทะเบียนประวัติผู้กระทำความผิดที่มีใช้อาชญากรรม ข้อ ๕ กรณีที่ศาล มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดในคดีอาญาโดยศาลพิพากษาลงโทษจำคุกแต่รอ การลงโทษไว้ ให้ถอนชื่อและประวัติจากทะเบียนประวัติ ผู้ต้องหามาบันทึกลงใน “ทะเบียนประวัติผู้กระทำความผิด

ที่มีใช้อาชญากร” โดยไม่เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก หากมีการตรวจสอบกองทะเบียนประวัติอาชญากรจะแจ้งว่าไม่พบประวัติ เว้นแต่จะเป็นการให้ข้อมูลกับหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของประชาชนในกรณีของการกระทำความคิดซ้ำ การประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับความปลอดภัยสาธารณะ หรือกรณีอื่นตามที่กฎหมายกำหนด โดยให้เป็นดุลยพินิจของผู้บัญชาการสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ

๕.๔ ข้อมูลประวัติการกระทำผิดของผูุ้ทธรณ์ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการดำเนินการของส่วนราชการต้องเป็นไปตามกฎหมาย และการเปิดเผยต้องเป็นไปตามมาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว การจัดเก็บข้อมูลของผูุ้ทธรณ์จึงเป็นไปเพื่อการดำเนินงานภายใต้วัตถุประสงค์ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดอาญาและการสืบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗ ให้อำนาจไว้โดยกองทะเบียนประวัติอาชญากรมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการ ที่กำหนดให้มีหน้าที่รับผิดชอบและจัดเก็บข้อมูลประวัติการกระทำผิดที่เกิดขึ้นสำหรับสนับสนุนการปฏิบัติงานให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ดังนั้น การจัดเก็บข้อมูลประวัติของผูุ้ทธรณ์ จึงเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ในบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น

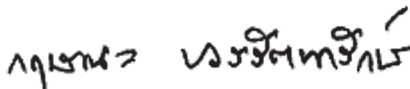
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผูุ้ทธรณ์ ที่กอง A สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้จัดเก็บ ชอบหรือไม่ เห็นว่า ประวัติการกระทำความคิดของบุคคลที่ถูกจัดเก็บอยู่ในทะเบียนประวัติอาชญากรของกอง A สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบด้วยประวัติการกระทำความคิดและลายพิมพ์นิ้วมือของบุคคล ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลหรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ผู้นั้นได้ อันถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๕ วรรคสาม บัญญัติว่า “ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่เป็นอย่างจริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า” และมาตรา ๒๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า “ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร...” ข้อเท็จจริงในกรณีนี้รับฟังได้ว่า ผูุ้ทธรณ์มีประวัติต้องหาคดีอาญาจำนวน ๒ รายการ ได้แก่ คดีอาญาที่ ... ข้อหาขับชู้รถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่น ถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่สถานีตำรวจภูธร C ปรากฏผลคดี ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด D ได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ... คดีหมายเลขแดงที่ ... จำคุก ๑๕ วัน ปรับ ๑,๕๐๐ บาท โทษจำคุกรอการลงโทษ ๒ ปี คุมประพฤติ ๑ ปี (คดีถึงที่สุดแล้ว) เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑ และคดีอาญาที่ ... ข้อหาเปิดสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาตถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่สถานีตำรวจภูธร E ปรากฏผลคดี ศาลแขวง F ได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ... คดีหมายเลขแดงที่ ... จำคุก ๑ เดือน ปรับ ๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอการลงโทษ ๑ ปี

(คดีถึงที่สุดแล้ว) เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกอง A สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีการบันทึกข้อมูลประวัติการกระทำ ความผิดของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๒ คดีเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด D และศาลแขวง F ดังนั้น ข้อมูลประวัติการกระทำ ความผิดของผู้อุทธรณ์ที่กอง A สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดเก็บ จึงเป็นข้อมูล ประวัติที่ถูกต้องตามจริงเป็นไปตามคำพิพากษาดังกล่าว ซึ่งการที่บุคคลใดจะใช้สิทธิร้องขอให้หน่วยงานรัฐที่ควบคุม ดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนในส่วนตัวได้ จะต้องปรากฏว่าข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคลในส่วนนั้นไม่ถูกต้องตามที่ เป็นจริง ตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อข้อมูลประวัติการกระทำ ความผิดของผู้อุทธรณ์ ที่กอง A สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดเก็บไว้ เป็นข้อมูลถูกต้องตามที่ เป็นจริง ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอให้ลบประวัติการกระทำ ความผิดออกจากฐาน ข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรของกอง A สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้

ส่วนประเด็นการขอให้คัดแยกทะเบียนประวัติอาชญากรและทำลายแผ่นฟิล์มหลายนิ้วมือนั้น เมื่อพิจารณา อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ ประกอบ มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้วเห็นว่า ไม่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาได้ ดังนั้น จึงไม่รับประเด็นนี้ไว้พิจารณา ทั้งนี้ การคัดแยกประวัติอาชญากรหรือทำลายแผ่นฟิล์มหลายนิ้วมือ ต้องพิจารณาตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การฟิล์มหลายนิ้วมือ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งกรณีประวัติการ กระทำ ความผิดของผู้อุทธรณ์เป็นไปตามหลักเกณฑ์บทที่ ๔ การคัดแยกและถอนประวัติบุคคลออกจากทะเบียน ประวัติผู้ต้องหา ทะเบียนประวัติอาชญากร และทะเบียนประวัติผู้กระทำความผิดที่มีใช้อาชญากร ข้อ ๕ กรณี ที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดในคดีอาญาโดยศาลพิพากษาลงโทษจำคุกแต่รอการลงโทษไว้ ให้ถอนชื่อ และประวัติจากทะเบียนประวัติผู้ต้องหามาบันทึกลงใน “ทะเบียนประวัติผู้กระทำความผิดที่มีใช้อาชญากร” โดยไม่ให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก หากมีการตรวจสอบกอง A จะแจ้งว่าไม่พบประวัติ

อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรหรือข้อมูลประวัติการกระทำผิดของบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบ ดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น ตามมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาตินำข้อมูลประวัติการกระทำผิดของบุคคลไปเปิดเผยแก่หน่วยงานราชการหรือหน่วยงาน ภาคเอกชนเพื่อตรวจสอบประวัติการกระทำผิดของบุคคลที่จะบรรจุเข้ารับราชการหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ต้องพิจารณาให้เป็นไปตามขอบวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังที่กล่าวมาแล้ว ด้วย และจะต้องจัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสมเพื่อป้องกัน มิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

พลเอก หัวหน้าคณะที่ ๓
(กฤษณะ บวรรัตน์)

พลตำรวจตรี กรรมการ
(ประสิทธิ์ เฉลิมวุฒิศักดิ์)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วรรณภา ตีระสังขะ)

 กรรมการ
(นายพีระศักดิ์ ศรีรุ่งสุขจินดา)

 กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
(นายธนกฤต วรรณชชากุล)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง พยายามฆ่า

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๐๙/๒๕๖๕

(พนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ต โจทก์ นาย อ จำเลย)

อาญา

พยายาม

(ม.๘๐)

จำเลยใช้น้ำมันเบนซินที่บรรจุในขวดน้ำดื่มขนาดบรรจุประมาณ ๖๐๐ มิลลิลิตร เต็มขวดใส่ผู้เสียหายที่ ๒ จนเหลือน้ำมันเบนซินในขวดประมาณ ๑ ใน ๓ หรือประมาณ ๒๐๐ มิลลิลิตร น้ำมันเบนซินที่จำเลยใส่ผู้เสียหายที่ ๒ มีจำนวนมิใช่เล็กน้อย แม้น้ำมันเบนซินบางส่วนจะหกลงที่พื้น จึงถูกผู้เสียหายที่ ๒ บริเวณเสื้อด้านหน้าและเป้ากางเกง แล้วจำเลยพยายามจุดไฟแช็กแต่ไม่ติด จำเลยยอมเล็งเห็นผลได้ว่าหากน้ำมันเบนซินซึ่งเป็นวัตถุไวไฟถูกจุดไฟด้วยไฟแช็กไฟอาจไหม้เสื้อด้านหน้าและเป้ากางเกงของผู้เสียหายที่ ๒ รวมทั้งพื้นบ้านเกิดเหตุแล้วลุกลามเผาตัวผู้เสียหายที่ ๒ จนเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ เมื่อผู้เสียหายที่ ๒ เข้าถึงตัวจำเลย แล้วช่วยกันกับพวกควบคุมตัวจำเลยไว้ได้ ถือได้ว่าจำเลยลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผลโดยผู้เสียหายที่ ๒ ไม่ถึงแก่ความตายสมดังเจตนาของจำเลย จำเลยมีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายที่ ๒ เจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลากลางวัน จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยวางเพลิง เผาโรงเรือนบ้าน ช.พิชัยนาลาก อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ของนาง อ ผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งมีคนอยู่อาศัย โดยนำถังแก๊ส ยี่ห้อยูนิตีซีเรียว ขนาด ๑๕ กิโลกรัม ๑ ถัง มาวางภายในบ้านแล้ว เปิดให้แก๊สที่อยู่ภายในถังระบายออกมาจากตัวถัง จากนั้นได้จุดไฟแช็กเพื่อติดไฟ อันเป็นการที่จำเลยลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผลเพราะไฟแช็กไม่ติดไฟและเจ้าพนักงานได้เข้าควบคุมตัวจำเลยได้ทันไฟจึงไม่อาจลุกไหม้อาคารโรงเรือนของผู้เสียหายที่ ๑ สมเจตนาของจำเลย ภายหลังเกิดเหตุข้างต้น ร้อยตำรวจเอก ข ผู้เสียหายที่ ๒ เจ้าพนักงานตำรวจ ประจำสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย ได้รับแจ้งเหตุจึงเดินทางไปยังที่เกิดเหตุและเข้าไปควบคุมตัวจำเลย อันเป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่ จำเลยต่อสู้ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เสียหายที่ ๒ โดยใช้กำลังประทุษร้ายด้วยการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดเบนซิน ราดไปตามลำตัวของผู้เสียหายที่ ๒ จากนั้นจุดไฟแช็กขึ้นเพื่อให้ไฟลุกลามเผาตัวผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานกระทำการตามหน้าที่ โดยจำเลยมีเจตนาฆ่าให้ถึงแก่ความตาย จำเลยลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้ว แต่การกระทำไม่บรรลุผล

เนื่องจากไฟแช็กของจำเลยไม่ติดไฟและเจ้าพนักงานช่วยกันควบคุมตัวจำเลยไว้ได้ ผู้เสียหายที่ ๒ จึงไม่ถึงแก่ความตายสมดังเจตนาของจำเลย และตามวันเวลาดังกล่าวข้างต้นอาสาสมัครตำรวจบ้าน (อส.ตร.) ๒ ผู้เสียหายที่ ๓ ผู้ซึ่งช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการที่ผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานกระทำการตามหน้าที่ได้เข้าช่วยเหลือผู้เสียหายที่ ๒ ในการควบคุมตัวจำเลย จำเลยต่อสู้ขัดขวางผู้เสียหายที่ ๓ โดยใช้กำลังประทุษร้ายด้วยการใช้เท้าถีบ ทำร้ายร่างกายผู้เสียหายที่ ๓ ถูกบริเวณปากและคอรัศมีพาดเหยียดตัวผู้เสียหายที่ ๓ ทำให้ผู้เสียหายที่ ๓ ได้รับความเจ็บบริเวณตาตุ่ม นิ้วมือ หัวเข่า และริมฝีปาก เป็นเหตุให้ผู้เสียหายที่ ๓ รับอันตรายแก่กาย ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๘๐, ๙๑, ๑๓๘, ๒๑๘, ๒๔๘, ๒๔๙, ๒๙๕, ๒๙๖ ตรีของกลาง

จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหาต่อสู้ขัดขวางผู้ซึ่งต้องช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายและทำร้ายร่างกายผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำการตามหน้าที่ ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพตามฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๘ วรรคสอง, ๒๑๘ (๑), ๒๔๙ (๒) ประกอบมาตรา ๘๐, และมาตรา ๒๙๖ (ที่ถูก และมาตรา ๒๙๖ ประกอบมาตรา ๒๔๙ (๓)) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานพยายามวางเพลิงเผาโรงเรือนที่คนอยู่อาศัย จำคุก ๓ ปี ๔ เดือน ฐานต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่และฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่เป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกตลอดชีวิต ฐานต่อสู้ขัดขวางผู้ซึ่งต้องช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่ (ที่ถูก โดยใช้กำลังประทุษร้าย) และฐานทำร้ายร่างกาย ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำการตามหน้าที่เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานทำร้ายร่างกาย ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำการตามหน้าที่ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๓ เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ประกอบมาตรา ๕๓ คงจำคุก ๒๖ ปี ๙ เดือน ๑๕ วัน ตรีของกลาง

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๘ วรรคสอง, ๒๙๖ ประกอบมาตรา ๒๔๙ (๒) ฐานต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายและฐานทำร้ายร่างกายเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทลงโทษฐานทำร้ายร่างกายเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๒ ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ ปี เมื่อรวมกับโทษในความผิดฐานอื่นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุก ๒ ปี ๙ เดือน ๑๕ วัน ยกฟ้อง ความผิดฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยพยายามวางเพลิงเผาโรงเรือนที่คนอยู่อาศัยของผู้เสียหายที่ ๑ มารดาจำเลย ขณะผู้เสียหายที่ ๒ เจ้าพนักงานตำรวจเข้าควบคุมตัวจำเลยอันเป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่ จำเลยต่อสู้ขัดขวางโดยใช้กำลังประทุษร้าย ผู้เสียหายที่ ๒ ด้วยการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงใส่ใส่ลำตัวผู้เสียหายที่ ๒ และพยายามจุดไฟแช็ก และเมื่อผู้เสียหายที่ ๓ ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการที่ผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานกระทำการตามหน้าที่ ได้เข้าช่วยเหลือ ผู้เสียหายที่ ๒ ในการควบคุมตัวจำเลย จำเลยต่อสู้ขัดขวางโดยใช้กำลังประทุษร้ายผู้เสียหายที่ ๓ เป็นเหตุให้ผู้เสียหายที่ ๓ ได้รับอันตรายแก่กาย สำหรับความผิดฐานพยายามวางเพลิงเผาโรงเรือนที่คนอยู่อาศัย ฐานต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ฐานต่อสู้ขัดขวางผู้ต้องช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้าย และฐานทำร้ายร่างกายผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำการตามหน้าที่ ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่หรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า จำเลยใส่น้ำมันเบนซินซึ่งเป็นวัตถุไวไฟใส่ผู้เสียหายที่ ๒ แล้วพยายามจุดไฟแช็กเพื่อทำให้เกิดเพลิงเผาไหม้เสื้อผ้าและร่างกายผู้เสียหายที่ ๒ ถือได้ว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหายที่ ๒ จำเลยลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้ว แต่การกระทำไม่บรรลุผลเนื่องจากน้ำมันเบนซินที่สาดไปไม่ถูกเสื้อผ้าและร่างกายของผู้เสียหายที่ ๒ ทั้งหมด ไฟแช็กของจำเลยไม่ติดไฟและผู้เสียหายที่ ๒ กับพวกช่วยกันควบคุมตัวจำเลยไว้ได้ทันเวลาที่ จำเลยจึงมีความผิดฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่นั้น โจทก์มีผู้เสียหายที่ ๒ มาเบิกความเป็นพยานว่า หลังจากได้รับแจ้งเหตุพยานกับพวกเดินทางไปที่บ้านเกิดเหตุ เมื่อไปถึงเห็นจำเลยยืนอยู่มีถังแก๊สตั้งอยู่ด้านหน้าตามภาพถ่ายประกอบคดีเอกสารหมาย จ.๖ แผ่นที่ ๑ มือขวาของจำเลยถือไฟแช็ก ส่วนมือซ้ายถือขวดน้ำดื่มยี่ห้อสิงห์ภายในบรรจุน้ำมัน ขณะนั้นเปิดฝาขวดไว้ ตามภาพถ่ายประกอบคดีเอกสารหมาย จ.๖ แผ่นที่ ๒ เมื่อจำเลยเห็นพยานกับพวกจำเลยใช้มือขวาที่ถือไฟแช็กเปิดวาล์วถังแก๊สจนสุด จำเลยพยายามจุดไฟแช็กแต่ไม่ติดไฟ พยานจะเข้าควบคุมตัว จำเลยจึงวิ่งนำเข้าไป จำเลยใช้ขวดน้ำดื่มที่ถืออยู่สาดน้ำมันใส่พยาน ถูกบริเวณเสื้อด้านหน้าและเป้ากางเกง น้ำมันเหลืออยู่ในขวดประมาณ ๑ ใน ๓ ส่วน จำเลยพยายามจุดไฟแช็กอีก ๑ ครั้ง เมื่อพยานเข้าถึงตัวจำเลยได้ใช้มือล็อกคอจำเลยและใช้มืออีกข้างหนึ่งจับไฟแช็กของจำเลยไว้ไฟแช็กหล่นลงกับพื้น พวกของพยานจึงช่วยกันจับกุมจำเลยไว้ได้ น้ำมันบางส่วนตกลงที่พื้นกระจายไปทั่ว ช่วงที่มีการควบคุมตัวจำเลยมีการสั่นล้มหลายครั้ง พยานควบคุมตัวจำเลยพร้อมของกลางนำส่งพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนทำบัญชีของกลางไว้ตามบัญชีของกลางคดีอาญาเอกสารหมาย จ.๔ และพยานให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวนตามบันทึกคำให้การของพยานเอกสารหมาย จ.๙ เห็นว่า ผู้เสียหายที่ ๒ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่ ไม่เคยรู้จัก หรือมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน รวมทั้งผู้เสียหายที่ ๒ ให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวนในวันเดียวกันกับวันเกิดเหตุ ตามบันทึกคำให้การของพยานเอกสารหมาย จ.๙ ซึ่งมีเนื้อหาสาระตรงกับที่เบิกความต่อศาล ประกอบกับจำเลยไม่นำสืบโต้แย้งให้เห็นเป็นอย่างอื่น เชื่อว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่ผู้เสียหายที่ ๒ พยานโจทก์เบิกความการที่จำเลยใช้น้ำมันเบนซินที่บรรจุในขวดน้ำดื่มยี่ห้อสิงห์ขนาดบรรจุประมาณ ๖๐๐ มิลลิลิตร เติมน้ำมันใส่ผู้เสียหายที่ ๒ จนเหลือน้ำมันเบนซินในขวดประมาณ ๑ ใน ๓ หรือประมาณ ๒๐๐ มิลลิลิตร น้ำมันเบนซินที่จำเลยสาดใส่ผู้เสียหายที่ ๒ มีจำนวนมิใช่เล็กน้อย แม้น้ำมันเบนซินบางส่วนจะตกลงที่พื้น จึงถูกผู้เสียหายที่ ๒ บริเวณเสื้อ

ด้านหน้าและเป่ากางเกง แล้วจำเลยพยายามจุดไฟแช็ก แต่ไม่ติด จำเลยยอมเล็งเห็นผลได้ว่าหากน้ำมันเบนซิน ซึ่งเป็นวัตถุไวไฟถูกจุดไฟด้วยไฟแช็ก ไฟอาจไหม้เสื้อผ้าด้านหน้าและเป่ากางเกงของผู้เสียหายที่ ๒ รวมทั้งพื้นบ้านเกิดเหตุ แล้วลูกกลมเผาตัวผู้เสียหายที่ ๒ จนเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ เมื่อได้ความว่าจำเลยพยายามจุดไฟด้วยไฟแช็กแต่ไม่ติด ผู้เสียหายที่ ๒ ก็เข้าถึงตัวจำเลย แล้วช่วยกันกับพวกควบคุมตัวจำเลยไว้ได้ จำเลยลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล โดยผู้เสียหายที่ ๒ ไม่ถึงแก่ความตายสมดังเจตนาของจำเลย จำเลยจึงมีความผิดฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษา ยกฟ้อง โจทก์ในข้อหานี้ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น”

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

(บรรศักดิ์ ทวีพัฒน์ สุพิศ ปราณิตพลกรัง ศักดิ์ชัย รั้งธีวงศ์)

เรื่อง เจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ

คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๓/๔๙/๒๕๖๕

(พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๕ โจทก์ จำลืบท่ารวจ ส. หรือ นาย ช. จำเลย)

อาญา	เจ้าพนักงานใช้อำนาจโดยมิชอบ	(ม.๑๔๘)
	เจ้าพนักงานรับสินบน	(ม.๑๔๕)
	ปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่มิชอบ	(ม.๑๕๓)
วิธีพิจารณาความอาญา	พิพากษาไม่เกินฟ้อง	(ม.๑๕๒)

โจทก์นำสืบไม่ได้ว่าจำลืบท่ารวจ ส. จับกุม ท. ในขณะที่ ท. กำลังเล่นการพนัน การจับกุม ท. ของ จำลืบท่ารวจ ส. เป็นการจับกุมโดยมิชอบ แม้ภายหลังจะมีการเรียกเก็บเงินจาก ท. การกระทำของจำเลยกับพวก ไม่อาจเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๔๙ ได้

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ทางพิจารณาได้ความว่าการกระทำของจำเลยกับพวก เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ฐานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชื่นใจหรือจูงใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น แต่โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดตามมาตรา ๑๔๘ มาด้วย ศาลฎีกาไม่อาจลงโทษจำเลยได้ เพราะเป็นการต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๑๕ และ ๒๒๕ กับพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง คงลงโทษได้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๓ (เดิม) ซึ่งเป็นบทความผิดทั่วไป

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ เวลากลางวัน จำเลยกับพวกอีก ๒ คน ซึ่งยังไม่ได้ตัวมาฟ้อง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและเป็นเจ้าพนักงานรับราชการตำรวจสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ชุดปฏิบัติการศูนย์ปฏิบัติการด้านความมั่นคง ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ มีอำนาจหน้าที่สืบสวนสอบสวนและจับกุมผู้กระทำความผิดที่มีโทษทางอาญา ร่วมกันเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท จากนาย ท. สำหรับจำเลยกับพวกโดยมิชอบ เพื่อเป็นการตอบแทนในการละเว้น ไม่นำนาย ท. ผู้ซึ่งถูกจำเลยกับพวก ร่วมกันจับและควบคุมตัวไว้ เนื่องในการกระทำความผิดฐานร่วมกันเล่นการพนันไฮโล ไปแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งแจ้งสิทธิของผู้ถูกจับแล้วบันทึกการจับดังกล่าวไว้ และส่งตัวแก่พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย โดยเมื่อจำเลยกับพวกได้รับเงิน ๓,๐๐๐ บาท จากนาย ท. แล้ว จำเลยกับพวกร่วมกันปล่อยตัวนาย ท. ไป โดยไม่กระทำการให้เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย เป็นการกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่และเป็นการร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่นาย ท. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๓, ๑๔๙, ๑๕๓

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ (เดิม) ประกอบมาตรา ๘๓ จำคุก ๕ ปี คำให้การ ชั้นไต่สวนของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คง จำคุก ๓ ปี ๔ เดือน

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม) ประกอบมาตรา ๘๓ จำคุก ๑ ปี เมื่อลดโทษหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ แล้ว คงจำคุก ๘ เดือน ยกฟ้องข้อหาเป็นเจ้าของพนักงานร่วมกันเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุ จำเลยรับราชการตำรวจตำแหน่งผู้บังคับหมู่ งานป้องกันและปราบปราม สถานีตำรวจภูธรแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ปฏิบัติหน้าที่ชุดปฏิบัติการด้านความมั่นคง ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ มีหน้าที่สืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิด ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลย ดาบตำรวจ จ. และจำเลยดาบตำรวจ ส. เจ้าพนักงานตำรวจชุดปฏิบัติการด้านความมั่นคง ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับแจ้งว่ามีการลักลอบเล่นการพนันไฮโลบริเวณที่จัดงานศพนาย บ. หมู่บ้าน หมู่ที่ .. ตำบลทุ่งด้อม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จึงเดินทางไปที่บริเวณดังกล่าวแล้วควบคุมตัว นาย ท. พร้อมกับยึดแผงเล่นการพนันไฮโลได้ในที่เกิดเหตุ นาย ท. อ้างว่าไม่ได้ร่วมเล่นการพนันด้วย จากนั้นดาบตำรวจ จ. และจำเลยกับพวก ควบคุมตัวนาย ท. ขึ้นรถกระบะโดยมีชายไม่ทราบชื่อนั่งประกบนาย ท. ที่ห้องโดยสารด้านหลัง จำเลยนั่งด้านหน้าคู่กับ ดาบตำรวจ จ. ซึ่งเป็นคนขับ ดาบตำรวจ จ. ขับรถไปที่ตลาดนัดทุ่งฟ้าบด โดยมีจำเลยดาบตำรวจ ส. ขับรถเก๋งตามไป เมื่อไปถึงตลาดนัดดังกล่าว ดาบตำรวจ จ. กับนาย ท. ลงจากรถไปพูดคุยกันตามลำพัง ดาบตำรวจ จ. เรียกรับเงิน จากนาย ท. ๓,๐๐๐ บาท แล้วปล่อยตัวนาย ท. ไป

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๔๙ ตามฟ้องโจทก์หรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า แม้ขณะดาบตำรวจ จ. เรียกรับเงินจากนาย ท. บุคคลทั้งสองจะอยู่กันตามลำพังก็ตาม แต่ก็อยู่ในบริเวณเดียวกับจำเลยกับพวกไม่ห่างกัน จำเลยย่อมเห็นเหตุการณ์และรับรู้การกระทำของดาบตำรวจ จ. โดยตลอด หากจำเลยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องข้อรู้เห็นแล้ว ดาบตำรวจ จ. ก็ไม่น่าที่จะกล้าเรียกรับเงินจากนาย ท. การกระทำของดาบตำรวจ จ. จึงไม่ได้อยู่นอกเหนือความรู้เห็นของจำเลย คดีฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดร่วมกับดาบตำรวจ จ. ในข้อนี้เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความจากการไต่สวนว่า ก่อนเกิดเหตุ จำเลย ดาบตำรวจ จ. และจำเลยดาบตำรวจ ส. ร่วมกันเดินทางไปที่เกิดเหตุเพื่อจะจับกุมผู้ลักลอบเล่นการพนันตามที่ได้รับแจ้ง เมื่อไปถึงจำเลยดาบตำรวจ ส. เข้าจับกุม นาย ท. แล้วดาบตำรวจ จ. ขับรถพาจำเลยกับพวก และนาย ท. ไปที่ตลาดนัดทุ่งฟ้าบดโดยไม่ส่งตัวนาย ท. ให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี จำเลยซึ่งอยู่ในเหตุการณ์ตอนนั้นด้วยไม่ได้ทักท้วงการกระทำของดาบตำรวจ จ. แต่อย่างไร แต่กลับนั่งรถไปที่ตลาดนัดทุ่งฟ้าบดกับดาบตำรวจ จ. จนกระทั่งดาบตำรวจ จ. เรียกรับเงินจากนาย ท. แล้วปล่อยตัว นาย ท. ไป ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าว จำเลยก็ไม่ได้ทักท้วงห้ามปรามอีกเช่นกัน กรณีจึงเห็นได้ว่าเป็นเรื่องผิดปกติวิสัย อย่างยิ่งที่จำเลยซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจมีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายจะประพฤติดนเถียงนั้นหากไม่มี

ส่วนร่วมรู้เห็นกับการกระทำของดาบตำรวจ จ. ด้วย ประกอบกับพฤติการณ์ที่ดาบตำรวจ จ. เรียกเก็บเงินจาก นาย ท. ในขณะที่จำเลยกับพวกอยู่ในบริเวณใกล้เคียงก็เป็นเครื่องบ่งชี้ประการหนึ่งว่าจำเลยรู้เห็นในการกระทำของ ดาบตำรวจ จ. ในลักษณะร่วมมือกับดาบตำรวจ จ. เพราะมิฉะนั้นดาบตำรวจ จ. ก็คงไม่กล้ากระทำการเช่นนั้น ดังนี้ แม้จำเลยจะไม่อยู่ในเหตุการณ์ที่ดาบตำรวจ จ. เรียกเก็บเงินนาย ท. แต่พฤติการณ์ที่จำเลยแสดงออกมา ตามลำดับดังกล่าวเพียงพอที่จะรับฟังได้แล้วว่าจำเลยร่วมกับดาบตำรวจ จ. เรียกเก็บเงินจากนาย ท. ด้วย อย่างไรก็ตามที่จะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ นั้น จะต้องได้ความว่าจำเลยตำรวจ ส. จับกุม นาย ท. โดยชอบ กล่าวคือจับกุมในขณะที่นาย ท. กำลังเล่นการพนัน แล้วหลังจากนั้นจึงเรียกเก็บเงินจาก นาย ท. เพื่อที่จะไม่ดำเนินคดี แต่คดีนี้นาย ท. ให้การปฏิเสธมาโดยตลอดว่าขณะถูกจับกุมไม่ได้เล่นการพนัน หากแต่นั่ง รับประทานก๋วยเตี๋ยวอยู่ใกล้กับที่เกิดเหตุ ซึ่งข้อเท็จจริงว่านาย ท. เล่นการพนันอยู่หรือไม่นี้ อยู่ในความรู้เห็นของ จำเลยตำรวจ ส. ผู้จับกุม แต่ใจทักไม่นำจำเลยตำรวจ ส. มาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว นอกจากนี้ ยังปรากฏจากบันทึกการตรวจยึดทรัพย์สินและรายงานประจำวันตุลาการ เอกสารหมายเลข ๑.๑ แผ่นที่ ๖๓ และ ๓/๓ ว่าจำเลยกับพวกไม่พบการเล่นพนันไฮโลในที่เกิดเหตุ คงพบแต่แผงเล่นการพนันไฮโลวางทิ้งไว้ ยิ่งเป็นข้อสนับสนุนว่า ขณะถูกจับนาย ท. ไม่ได้เล่นการพนัน ดังนั้น พยานหลักฐานของโจทก์ที่นำสืบมาจึงยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยตำรวจ ส. จับกุมนาย ท. ในขณะที่นาย ท. กำลังเล่นการพนัน การจับกุมของจำเลยตำรวจ ส. จึงเป็นการจับกุมโดยมิชอบ เช่นนี้แม้ภายหลังจะมีการเรียกเก็บเงินจากนาย ท. การกระทำของจำเลยกับพวกก็ไม่อาจเป็นความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ได้ ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น การกระทำดังกล่าวของจำเลยกับพวกคงเป็นความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ฐานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชื่นใจหรือจูงใจเพื่อให้บุคคลใด มอบให้ หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น แต่เนื่องจากโจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้อง ขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานดังกล่าวมาด้วย ศาลฎีกาจึงไม่อาจลงโทษจำเลยได้ เพราะเป็นการต้องห้ามตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง ประกอบและมาตรา ๒๑๕ และ ๒๒๕ กับ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง คงลงโทษได้ตาม ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๓ (เดิม) ซึ่งเป็นบทความผิดทั่วไปเท่านั้น ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล”

พิพากษายืน

(กัมปนาท วรรษนรา อติศักดิ์ ต้นติววงศ์ นพรัตน์ ชลวิทย์)

“คำชี้ขาดความเห็นแย้ง”

รวบรวมโดย ฝ่ายตรวจสอบสำนวนคดีฎีกา ส่วนตรวจสอบสำนวนคดีอุทธรณ์และฎีกา สำนักงานกฎหมายและคดี

ความผิดฐาน เป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต และสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลาใดไม่ปรากฏชัดถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ เวลากลางคืนหลังเที่ยง ทั้งเวลากลางวันและเวลากลางคืนต่อเนื่องเกี่ยวพันกัน จำเลยซึ่งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้ากับพวกที่หลบหนี ยังไม่ได้ตัวมาฟ้อง สมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดชนิดเมทแอมเฟตามีน โดยตกลงวางแผนแบ่งหน้าที่กันทำรับมอบเมทแอมเฟตามีน ขนลำเลียง ซุกซ่อน หรือเก็บรักษาหรือรับฝากไว้เพื่อรอหรือนำไปส่งมอบให้แก่ผู้ที่ต้องการยาเสพติดอันเป็นการสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ เวลากลางคืนหลังเที่ยงหลังจากที่มีการสมคบกัน จำเลยกับพวก ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน ๒,๓๕๔,๐๐๐ เม็ด (หน่วยการใช้) น้ำหนักสุทธิ ๒๑๒,๖๙๒,๑๔๘ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๓๖,๑๐๕,๙๗๖ กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นการสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เจ้าพนักงานจับจำเลยพร้อมยึดเมทแอมเฟตามีนดังกล่าว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๑ เครื่อง ที่จำเลยกับพวกร่วมกันใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นของกลาง เหตุเกิดที่ ตำบลคลองห้า อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๑๕, ๖๖, ๑๐๐, ๑๐๐/๑, ๑๐๒ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓, ๔, ๘, ๑๐, ๑๔ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๓ ธิบของกลาง และลงโทษจำเลยสามเท่าตามกฎหมาย

ชั้นสอบสวนจำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลอาญานัดสืบพยานโจทก์วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. พนักงานอัยการโจทก์ จำเลย และทนายจำเลยมาศาล ศาลอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟังภายหลังมีทนายความแล้ว จำเลยแถลงขอถอนคำให้การเดิมจากปฏิเสธไว้เป็นให้การรับสารภาพตามฟ้องโจทก์ทุกประการ สอบอัยการโจทก์แล้วแถลงไม่ดำเนินศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ความผิดที่โจทก์ฟ้องนั้นมีอัตราโทษขั้นต่ำไม่ถึงจำคุกตลอดชีวิต หรืออัตราสูงกว่านั้น ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด เมื่อจำเลยรับสารภาพกรณีไม่มีเหตุที่ต้องสืบพยานโจทก์ประกอบคำรับสารภาพตามที่โจทก์ขอ จึงให้งดสืบพยานโจทก์ประกอบคำรับสารภาพ อัยการโจทก์และทนายจำเลยแถลงไม่ตั้งใจสืบพยานคดีเสร็จการพิจารณา ศาลอ่านคำพิพากษาต่อหน้าจำเลยในวันเดียวกัน

ศาลชั้นต้น พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม (พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒), ๖๖ วรรคสาม, ๑๐๐ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๘ วรรคสอง (เก่า)) ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒), ๑๒๗ วรรคสอง, ๔๐ จำเลยเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐ ตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า ระบุว่าโทษหนักขึ้นเป็นสามเท่า ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดมาตรา ๑๔๐ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑, ๘๓ ฐานสมคบโดยตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด และได้มีการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ซึ่งแต่ละบทมีโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปเพียงบทเดียว ให้ประหารชีวิตสำหรับจำเลยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า เมื่อศาลพิพากษาประหารชีวิตอันเป็นโทษหนักที่สุดแล้ว จึงไม่อาจวางโทษให้หนักขึ้นเป็นสามเท่าตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๐ ได้อีก จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ประกอบมาตรา ๕๒ (๒) ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป คงจำคุก ๕๐ ปี ริบของกลางทั้งหมด ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

โจทก์ไม่อุทธรณ์ จำเลยอุทธรณ์ว่า จำเลยเป็นเจ้าของพนักงานจ้างทั่วไปขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตำบลคลองห้าตามสัญญาจ้าง ตำแหน่งคนงานทั่วไปโดยต้องมีการประเมินและต่อสัญญาทุกปี มิได้เป็นพนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐและไม่อาจวางโทษจำเลยหนักเป็นสามเท่า และการกระทำของจำเลยไม่เป็นการทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป ขอให้ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ลงโทษจำเลยให้ถูกต้อง

ศาลอุทธรณ์ พิพากษาว่า โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยเป็นพนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเป็นเจ้าของพนักงานจ้างทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า ปรากฏตามสัญญาจ้าง พนักงานจ้างและคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้าแนบหนังสือเรื่องแจ้งการจับกุมและขอตรวจสุขภาพผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข จ.๒๓ สรุปได้ว่า จำเลยเป็นพนักงานจ้างทั่วไปตามสัญญาจ้าง ตำแหน่งคนงานทั่วไปได้รับค่าตอบแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๙,๐๐๐ บาท ค่าครองชีพชั่วคราว ๑,๐๐๐ บาท รวมค่าตอบแทนเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โดยจะมีการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้างทุกปี ทั้งปรากฏข้อเท็จจริงที่จำเลยให้การเรื่องอาชีพตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข จ.๒๑ ว่าจำเลยเป็นลูกจ้างดับเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า จำเลยจึงมิใช่พนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐที่จะต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐ หรือพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐ หรือประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๐ อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๓๒/๒๕๖๕ ที่ยกขึ้นอ้างได้วินิจฉัยไว้ด้วยว่า ปริมาณยาเสพติดที่มากขึ้น อาจบ่งชี้ถึงพฤติการณ์ในการกระทำความผิดและบทบาทหน้าที่อยู่ในตัว ดังนั้น ศาลย่อมนำปริมาณเมทแอมเฟตามีน ของกลางที่จำเลยกับพวกร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายมาพิจารณาประกอบการวินิจฉัยว่า เป็นความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ต้องด้วยบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคใด ข้อเท็จจริงปรากฏจากรายงานการสืบสวนเครือข่ายยาเสพติด บันทึกการจับกุม แผนที่ประกอบการจับกุม ภาพประกอบการจับกุม ภาพถ่ายหน้าจอโทรศัพท์เคลื่อนที่ บันทึกตรวจค้น/จับกุม บัญชีของกลางคดีอาญา ภาพถ่ายผู้ร่วมกระทำผิดตามข้อมูลทะเบียนราษฎร หนังสือแจ้งคำสั่งอนุมัติแจ้งข้อหา และหนังสือแจ้งคำสั่งอนุมัติจับกุม เอกสารหมาย จ.๑ ถึง จ.๑๗ ซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจจัดทำขึ้นตามอำนาจหน้าที่ และโจทก์แถลงข้ออ้างเป็นพยานในชั้นสอบสวนคำให้การ ตรวจพยานหลักฐานและกำหนดวันนัดสืบพยาน โดยจำเลยไม่ได้แย้งความถูกต้องและต่อมาจำเลยให้การรับสารภาพสรุปความได้ว่า ก่อนเกิดเหตุเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานตำรวจจับกุม นาย ว. กับพวกพร้อมยึดเมทแอมเฟตามีน ๔,๑๘๐,๐๐๐ เม็ด ต่อเนื่องหลายพื้นที่ในจังหวัดปทุมธานี จากนั้นมีการสืบสวนขยายผลติดตามพฤติการณ์ของผู้ร่วมกระทำความผิด จนกระทั่งจับกุมจำเลยเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีน ๑๓ กระสอบ รวม ๒,๓๕๔,๕๐๐ เม็ด (หน่วยการใช้) น้ำหนักสุทธิ ๒๑๒,๖๙๒,๑๘๘ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๓๖,๑๐๕,๙๗๖ กรัม เป็นของกลาง โดยจำเลยให้การรับสารภาพว่าร่วมกับพวกมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นคนช่วยนำเมทแอมเฟตามีนซึ่งบรรจุในถังไปนับและแบ่งใส่กระสอบก่อนที่จะนำไปซุกซ่อนบริเวณเล้าไก่ ก่อนเกิดเหตุจำเลยก็เดินทางไปช่วยขนเมทแอมเฟตามีนจากรถยนต์กระบะเพื่อนำไปซุกซ่อน เมื่อเห็นเจ้าพนักงานตำรวจจึงกระโดดหลบหนีไปในลำคลองก่อนที่จะถูกจับกุม บางครั้งจำเลยยังทำหน้าที่นำเมทแอมเฟตามีนไปส่งให้แก่ลูกค้า โดยจำเลยไม่นำสืบหักล้างพยานหลักฐานดังกล่าวว่าเป็นเอกสารที่ไม่ถูกต้องไม่ตรงตามความเป็นจริงหรือได้มาโดยมิชอบ พฤติการณ์ในการกระทำความผิดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าจำเลยร่วมรู้เห็นในการกระทำความผิดทุกขั้นตอน ทั้งการรับ ตรวจนับ จัดแบ่ง เก็บรักษา และนำเมทแอมเฟตามีนออกจำหน่าย เมื่อนำพฤติการณ์ในการกระทำความผิดดังกล่าวไปพิจารณาประกอบปริมาณเมทแอมเฟตามีนของกลางซึ่งมีจำนวนมากถึง ๒,๓๕๔,๕๐๐ เม็ด น้ำหนักสุทธิ ๒๑๒,๖๙๒,๑๘๘ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๓๖,๑๐๕,๙๗๖ กรัม ซึ่งเชื่อมโยงกับเมทแอมเฟตามีน ๔,๑๘๐,๐๐๐ เม็ด ซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจยึดเป็นของกลางในคดีที่ นาย ว. กับพวกถูกจับกุมในพื้นที่จังหวัดปทุมธานีในเวลาไล่เลี่ยกัน เพียงพอให้รับฟังได้แล้วว่า จำเลยกับพวกสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ซึ่งต้องด้วยบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) เช่นเดียวกับฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามที่ศาลชั้นต้นลงโทษจำเลยมา ดังนั้น การกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐเพราะเหตุที่มีการสมคบกัน ศาลย่อมมีอำนาจลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) มิใช่ลงโทษตาม มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง มีระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปีและปรับไม่เกินหนึ่งล้านห้าแสนบาท ซึ่งไม่สอดคล้องกับความผิดที่จำเลยก่อและพฤติการณ์แห่งคดี ทั้งไม่ถือว่าเป็นการพิพากษาเกินคำขอ หรือที่มีได้กล่าวในฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

อนึ่ง เมื่อปรับบทความผิดและบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณกับจำเลยแล้วก็ไม่ต้องปรับบทความผิดและบทลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ อีก และการกระทำของจำเลยตามฟ้องเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท มิใช่เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษา ปัญหาดังกล่าวล้วนเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดที่มีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓

พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ปรับบทความผิดและบทลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒), ๖๖ วรรคสาม, ๑๐๐ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๘ วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมิโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐเพียงบทเดียว ยกคำขอให้ระวางโทษสามเท่า ส่วนโทษและนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฎีกา และเสนอ ผบ.ตร. พิจารณา

ความเห็นของนิติกรผู้รับผิดชอบ

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลาใดไม่ปรากฏชัดถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ เวลากลางคืนหลังเที่ยง ทั้งเวลากลางวันและเวลากลางคืนต่อเนื่องเกี่ยวพันกัน จำเลยเป็นเจ้าของพนักงานตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไป ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า กับพวกที่ยังหลบหนียังไม่ได้ตัวมาฟ้อง สมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดชนิดเมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ โดยจำเลยกับพวกที่ยังหลบหนี ยังไม่ได้ตัวมาฟ้องร่วมกันตกลงวางแผนแบ่งหน้าที่กันทำในการขนลำเลียงยาเสพติด โดยรับมอบยาเสพติดจากผู้ค้ายาเสพติด ซุกซ่อนหรือเก็บรักษาไว้หรือรับฝากไว้เพื่อรอหรือนำไปส่งมอบให้แก่ผู้ต้องการยาเสพติดต่อไป อันเป็นการสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยกับพวกร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ชนิดเม็ด จำนวน ๒,๓๔๕,๕๐๐ หน่วยการใช้ (เม็ด) น้ำหนักสุทธิรวม ๒๑๒,๖๙๒.๑๘๘ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๓๖,๑๐๕.๙๗๖ กรัม ซึ่งมีสารเมทแอมเฟตามีนผสมอยู่จำนวนลิบห้าหน่วยการใช้ขึ้นไป มีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่หนึ่งจุดห้ากรัมขึ้นไป และมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่สามร้อยเจ็ดสิบห้ามิลลิกรัมขึ้นไปและเกินยี่สิบกรัมขึ้นไปไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมเมทแอมเฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่ จำนวน ๑ เครื่อง อันเป็นอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้หรือวัตถุอื่นใดที่จำเลยกับพวกร่วมกันใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นของกลาง เมทแอมเฟตามีนที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์และโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำนวน ๑ เครื่องของกลาง เจ้าพนักงานเก็บรักษาไว้

การที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยกับพวกสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ซึ่งต้องด้วยบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) เช่นเดียวกับฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป ตามที่ศาลชั้นต้น

ลงโทษจำเลยมา ดังนั้น การกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐเพราะเหตุที่มีการสมคบกัน ศาลย่อมมีอำนาจลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) และปรับบทความผิดและบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณกับจำเลยแล้ว ก็ไม่ต้องปรับบทความผิดและบทลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ อีก และการกระทำของจำเลยตามฟ้องเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท มิใช่เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษา ปัญหาดังกล่าวล้วนเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดที่มีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ นั้นชอบแล้ว จึงไม่แย้งคำสั่งไม่ฎีกาของพนักงานอัยการสำหรับคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ในส่วนนี้

ประการต่อมา ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยเป็นพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเป็นเจ้าของพนักงานจ้างทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า ปรากฏตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้าแบบหนังสือเรื่องแจ้งการจับกุมและขอตรวจสอบสถานภาพผู้ต้องหา เอกสารหมายเลข จ.๒๓ สรุปได้ว่า จำเลยเป็นพนักงานจ้างทั่วไปตามสัญญาจ้าง ตำแหน่งคนงานทั่วไป ได้รับค่าตอบแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๙,๐๐๐ บาท ค่าครองชีพชั่วคราว ๑,๐๐๐ บาท รวมค่าตอบแทนเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โดยจะมีการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้างทุกปี ทั้งปรากฏข้อเท็จจริงที่จำเลยให้การเรื่องอาชีพตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข จ.๒๑ ว่าจำเลยเป็นลูกจ้างดับเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า จำเลยจึงมิใช่พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐที่จะต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐ หรือพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐ หรือประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๐ และพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฎีกายังไม่อาจเห็นฟ้องด้วย เนื่องจากตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า “พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร พนักงานเมืองพัทยา และข้าราชการหรือพนักงานหรือพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาจัดเป็นเงินเดือนของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น” เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยเป็นเจ้าของพนักงานตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า ปรากฏตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างและคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้าแบบหนังสือเรื่องแจ้งการจับกุมและขอตรวจสอบสถานภาพผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข จ.๒๓ สรุปได้ว่า จำเลยเป็นพนักงานจ้างทั่วไปตามสัญญาจ้าง ตำแหน่งคนงานทั่วไปได้รับค่าตอบแทนเป็นรายเดือน เดือนละ ๙,๐๐๐ บาท ค่าครองชีพชั่วคราว ๑,๐๐๐ บาท รวมค่าตอบแทนเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โดยจะมีการประเมินต่อสัญญาจ้างทุกปี ทั้งปรากฏข้อเท็จจริงที่จำเลยให้การเรื่องอาชีพ ตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข จ.๒๑ ว่าจำเลยเป็นลูกจ้างดับเพลิงขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า

จำเลยจึงมีฐานะเป็นพนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อจำเลยมีฐานะเป็นพนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ได้กระทำความผิดฐานเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต และสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน จึงต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๘๐ เห็นควร**แย่งคำสั่งไม่ฎีกา**ของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕/๑

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วชี้ขาดให้ฎีกา

การวิจัยเรื่อง : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจ ในยุคสังคมพลิกผัน (Factors affecting the happy workplace of professional nurses' Police General Hospital in disruptive society)

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง ดลศิริ ไชยพรรณนา
ตำแหน่ง พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญ

ด้วยสภาพสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงจากอดีตอย่างมาก มีการกล่าวถึงสังคมโลกยุคทันสมัย โดย ชีรศักดิ์ สุขสันติกมล. (2559, หน้า 83 – 86) อธิบายว่าการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมในโลกยุคทันสมัยมีการเปลี่ยนแปลงในหลายประเด็น ประชากรมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างสูงและรวดเร็ว การขยายตัวของสังคมเมือง การเปลี่ยนแปลงในส่วนของความสัมพันธ์สังคมแบบครอบครัวขยายเปลี่ยนมาเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ทำให้ระบบความสัมพันธ์แบบเครือญาติลดน้อยลง การเกิดขึ้นของสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม คนในสังคมมีการประกอบอาชีพที่แตกต่างกันทำให้เกิดสถาบันที่มีความชำนาญเฉพาะด้านในสังคม เช่น การเกิดขึ้นของสถาบันการศึกษา โรงเรียน มหาวิทยาลัย เป็นต้น และการเปลี่ยนแปลงในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่ด้วยภาวะของความทันสมัยที่เข้ามาทำให้มีการเน้นพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกันอย่างกว้างขวาง แต่มิได้อนุรักษ์หรือรักษาวัตถุศิลปตามธรรมชาติ ให้มีความอุดมสมบูรณ์เหมือนเดิม จึงทำให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ

นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงสังคมไทยปัจจุบันรู้จักคำว่า พลิกผัน หรือ Disrupt โดยภาณุวัฒน์ ภัคดีวงศ์ และกฤษณา วรณกลาง (2563, หน้า 93-94) นิยามว่า เป็นการไม่หยุดนิ่งของการพัฒนานวัตกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ การพลิกผันมีลักษณะดังนี้ ๑) การพลิกผันทางเทคโนโลยี (Technology Disruption) เป็นการเกิดใหม่ของเทคโนโลยีทั้งด้านการสื่อสารจาก 1G 2G 3G 4G และกำลังสู่ยุค 5G บทบาทของปัญญาประดิษฐ์ เป็นต้น ๒) การพลิกผันทาง (Economy Disruption) รูปแบบของเศรษฐกิจแบบแบ่งปันจะมีบทบาทจะเกิดแนวคิดเศรษฐกิจ ๒ ชั่วโมง เช่น แนวคิดแบบจีนและแนวคิดแบบสหรัฐอเมริกา และในอนาคตจะเกิดภาวะว่างงานร้อยละ ๕๗ กับจะเกิดการเปลี่ยนแปลงซัพพลายเชนของโลกทั้งภาคการเกษตร ภาคพลังงาน ภาคบริการ ๓) การพลิกผันทางธุรกิจ (Business Disruption) การเป็นหุ้นส่วน (Partnership) จะมีบทบาทมากขึ้น และการทำธุรกิจ

จะเป็นธุรกิจตามความเป็นจริงมากขึ้น (Real time Business) ๔) การพลิกผันทางสังคม (Social Disruption) สังคม จะเกิดการช่วงชิงกลุ่มมีความสามารถ (Talent) โดยเฉพาะทางด้านความสามารถแบบปัญญาประดิษฐ์รุนแรง (AI Talent) ในขณะที่ปัญหาความเหลื่อมล้ำก็ยังคงขยายตัวกว้างขึ้น ๕) การพลิกผันทางภูมิรัฐศาสตร์ (Geo Politic Disruption) ยกตัวอย่างปัญหาความขัดแย้งระหว่างมหาอำนาจจีนและสหรัฐอเมริกาจะยังคงทวีความรุนแรง และ ๖) การพลิกผัน ทางศีลธรรม (Moral Disruption)

การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคทันสมัยและการพลิกผันที่ได้กล่าวข้างต้นส่งผลต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์ ทำอย่างไรที่จะดำรงตนอยู่ได้ให้มีทั้งสุขภาพกายและใจที่ดีเพื่อรองรับหรือการปรับตัวให้เกิดภาวะสมดุลกาย และใจ โดยเฉพาะสังคมเมือง ทุกคนมุ่งออกไปทำงานนอกบ้าน ที่ทำงานถือได้ว่าเป็นบ้านที่สองของตน การสร้าง สุขภาวะที่ดีในองค์กร หรือการเป็นองค์กรแห่งความสุขจะช่วยสร้างความพึงพอใจในการทำงาน ลดอัตราการขาดงาน และการลาออกของบุคลากรแล้ว ยังเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของการแข่งขันระหว่างองค์กรเพื่อช่วงชิงบุคลากร ที่มีความสามารถให้มาร่วมงานกับองค์กร ด้วยเหตุนี้เอง หลายองค์กรจึงมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับความเป็นอยู่ที่ดี ของพนักงาน การสร้างบรรยากาศในการทำงานให้เต็มไปด้วยความสุข เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จของผลการ ปฏิบัติงาน เพราะเมื่อพนักงานเกิดความรู้สึกสบายใจก็จะสามารถสร้างผลงานได้อย่างเต็มศักยภาพ ดังนั้นความสุข กับผลประกอบการขององค์กรจึงมีความสัมพันธ์กัน

โรงพยาบาลตำรวจเป็นองค์กรสุขภาพที่ให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป ด้านการรักษาสุขภาพ และการดูแล ความเจ็บป่วยของประชาชน หากได้มีการดำเนินงานวิจัย เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพยาบาล วิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจ ในยุคสังคมพลิกผัน ผู้บริหารขององค์กรจะได้ทราบข้อมูลนำไปส่งเสริมให้บุคลากร มีความสุข มีชีวิตชีวาในการทำงาน กระตือรือร้นที่จะพัฒนางานและเพิ่มผลผลิตหรือมีคุณภาพดีขึ้น บุคลากร ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพของตน มีขวัญและกำลังใจที่จะปฏิบัติงานอย่างทุ่มเท ส่งผลให้บุคลากรเกิด ความสุขและผูกพันต่อองค์กร รวมถึงผู้มารับบริการอย่างประชาชนอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการทำงาน และความสุขในการทำงานของพยาบาล วิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจ ในยุคสังคมพลิกผัน
๒. เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจ ในยุคสังคม พลิกผัน

ผลการวิจัย

๑. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการทำงานซึ่งเป็นปัจจัยระดับองค์กรทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อม ในงาน คุณลักษณะของงาน ผลลัพธ์ที่คาดหวัง และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด สามารถอธิบายได้ว่า จากผลการ วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา การได้รับการยอมรับและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับวิชัย ศรีษะเกษ ยุภาพร ยุภาศ และภักดี โพธิ์สิงห์ (2565) อธิบายความสัมพันธ์ ของมนุษย์ในยุคสมัยของความพลิกผันว่า มนุษย์นอกจากจะเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมแล้ว การกระทำของมนุษย์

ยังมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมของมนุษย์มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม ส่วนการมีมนุษย์สัมพันธ์ทำให้ผู้ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ที่เป็นอยู่ให้เกิดความพึงพอใจในงานและความสามารถทำงานให้ประสพผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรได้ อีกทั้ง พัททภัยพิบัติ อินมณเชียร และชวลิต เกิดทิพย์ (2566) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจการยื่นหยัดท่ามกลางความพลิกผันของครูในโรงเรียนยอดนิยมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่ามี ๔ องค์ประกอบ ได้แก่ ๑) สัมพันธภาพที่ดีกับคนรอบข้าง ๒) การรู้สึกสำนึกและซาบซึ้งต่อสิ่งที่ได้รับ ๓) การทุ่มเททำงานเพื่อความมั่นคง และ ๔) การเรียนรู้สิ่งที่ท้าทายด้วยจิตใจที่แน่วแน่

๒. ความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจ ในยุคสังคมพลิกผัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ความพึงพอใจในงานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาอารมณ์/ความรู้สึกต่องานและความพึงพอใจในชีวิต ตามลำดับ สามารถอภิปรายได้ว่าจากผลการวิจัยด้านความพึงพอใจในชีวิตในประเด็นการมองว่าชีวิตที่ยังไม่สมบูรณ์ เพลิดเพลินจากการได้ทำสิ่งต่าง ๆ และไม่ต้องการให้เกิดความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในชีวิตอยู่ในระดับที่น้อย ทำให้ความสุขในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง จากการศึกษาของ เรียม นามรักษ์ (2564) ระบุว่า การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในปัจจุบันทำให้รูปแบบการทำงานต้องเปลี่ยนไปตามยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผันในหลาย ๆ อาชีพ รวมถึงวิชาชีพพยาบาล ซึ่งมีผลอย่างมากต่อความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน ประกอบกับสถานการณ์ Covid -19 ที่แพร่ระบาดทำให้มีผลกระทบต่อองค์การชีวิต การทำงานของบุคคล ครอบครัวและการใช้ชีวิตในสังคม สำหรับพยาบาลเป็นวิชาชีพที่มีหน้าที่หลัก คือ การดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วย รวมไปถึงญาติและคนรอบข้างของผู้ป่วย นอกจากนี้ยังต้องมีภาระหน้าที่ในด้านอื่น ๆ เช่น รับผิดชอบในการบริหารจัดการ การควบคุมงานการพยาบาล การประสานงานกับบุคลากรในทีมสุขภาพ ตลอดจนงานการบริหารทรัพยากร และการเป็นนักวิชาการทางการพยาบาล ลักษณะงานที่พยาบาลทำเป็นงานที่ต้องใช้ทั้งความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความรับผิดชอบ ความอดทนกับงานและบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทุกสังคมต้องพบปะกับอารมณ์ของบุคคลหลายแบบ ซึ่งถือว่าเป็นภาระหนักหน่วง ประกอบกับสภาพการทำงานที่ทำงานกะมีการพลัดเวรกันทั้งกลางวันและกลางคืน ในเวลาและนอกเวลาราชการ เป็นสาเหตุความไม่สมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน วัฒนธรรมการทำงานที่เน้นปริมาณงาน เวลาการปฏิบัติงาน และหน้าที่ความรับผิดชอบในงาน การเปลี่ยนชั่วโมงเพิ่มเติมในการทำงานมีอิทธิพลต่อความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาลถึงแม้การศึกษาจะแตกต่างจากของ รัชนีกรรณ์ ปานวงษ์ อารี ชิวเกษมสุข และเรณูการ์ ทองคำรอด (2563) ศึกษาความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสุรินทร์ พบว่า ความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้การวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจ ในยุคสังคมพลิกผันพบว่า มี ๒ ปัจจัย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และคุณลักษณะของงาน ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจ ในยุคสังคมพลิกผัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังมีผลสอดคล้องกับการวิจัยของ ภาวินี พลายน้อย และจักรชัย สือประเสริฐสุทธิ (2561) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลนครนายก จังหวัดนครนายกพบว่า ปัจจัยระดับองค์กร ได้แก่ ลักษณะงาน และเงินเดือนหรือค่าตอบแทน มีอิทธิพลต่อความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลนครนายก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และ ๐.๐๑ ตามลำดับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้บริหาร หัวหน้าหน่วยงานสามารถนำข้อมูลที่ได้จากความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจ ในยุคสังคมพหุวัฒนธรรมที่อยู่ในระดับปานกลางนำไปใช้หาสาเหตุเชิงลึกเพื่อส่งเสริม ช่วยเหลือพยาบาลวิชาชีพ โดยเฉพาะความพึงพอใจในชีวิตในการได้รับความสุขในการทำงานให้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้บุคลากรมีความสุขในการทำงานส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ป่วยและองค์กรต่อไป

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเชิงลึกถึงสาเหตุของความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจ ในยุคสังคมพหุวัฒนธรรม จึงอยู่ในระดับปานกลาง

๒. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบเพิ่มแล้วนำมาวิเคราะห์หาองค์ประกอบของความสุขในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจในยุคสังคมพหุวัฒนธรรมต่อไปในภายภาคหน้า

* * *

การวิจัยเรื่อง : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักของผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในโรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง ปุณณภรณ์ สุขสงวน
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคติดต่อทางเดินหายใจที่มีสาเหตุมาจากการติดเชื้อไวรัส SARS-CoV-2 ซึ่งมีรายงานการพบผู้ป่วยครั้งแรกในโลกเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ (ค.ศ. 2019) ที่เมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน และเป็นสาเหตุให้เกิดการระบาดไปทั่วภูมิภาคของโลก (Pandemic) จำนวนผู้ติดเชื้อสะสมทั่วโลกตั้งแต่เริ่มมีการระบาด จนถึงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๖๐,๒๑๔,๒๗๒ ราย และเสียชีวิต ๖,๐๖๗,๗๑๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๒ ส่วนจำนวนผู้ติดเชื้อสะสมในประเทศไทยพบว่ามีจำนวนสูงถึง ๓,๒๒๖,๖๙๗ ราย และเสียชีวิตสะสม ๒๓,๔๕๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๔ (ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค, 2565) โดยจากสถิติของโรงพยาบาลตำรวจในการระบาดระลอกที่สาม ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๔ ถึง เดือนเมษายน ๒๕๖๕ พบว่ามีผู้ป่วยยืนยันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลทั้งสิ้น ๕,๑๖๖ ราย ซึ่งมีผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักตั้งแต่แรกนับเป็นจำนวนถึง ๑๓๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓ และมียอดผู้เสียชีวิตสะสมจำนวนทั้งสิ้น ๑๖๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๓ ของผู้ป่วยทั้งหมดที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

อาการทางคลินิกของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบได้ตั้งแต่ไม่มีอาการ หรือมีอาการทางเดินหายใจเล็กน้อย จนถึงมีอาการรุนแรง และอาจจะมีภาวะอวัยวะล้มเหลวในหลายระบบ บางรายอาจถึงขั้นเสียชีวิต (Chen et al., 2020; Huang et al., 2020) โดยที่ความรุนแรงของโรคนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นปริมาณของไวรัสที่ได้รับ ปัจจัยในด้านของผู้ติดเชื้อเอง เช่น ภาวะสุขภาพ โรคประจำตัว ปฏิกริยาภูมิคุ้มกัน การปฏิบัติตนเมื่อเริ่มป่วย รวมถึงการดูแลรักษาเมื่อติดเชื้อและมีอาการป่วย (World Health Organization, 2020) นอกจากนี้ในการศึกษาของต่างประเทศยังพบว่าในผู้ป่วยเพศชายและมีอายุมากกว่า ๖๐ ปีนั้น มีโอกาสเกิดอาการรุนแรงเมื่อมีการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Khan et al., 2020) รวมถึงในกลุ่มผู้ป่วยที่มีประวัติสูบบุหรี่ (Liu et al., 2020) และในกลุ่มผู้ป่วยโรคอ้วนพบว่ามีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของโรค ทำให้ต้องเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนัก (Kim et al., 2021; Monarrez-Espino., 2021) ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตได้ (Kompaniyets et al., 2021) และจากการศึกษาในหลายประเทศยังพบว่าการได้รับวัคซีนป้องกันโรคโควิดสามารถลดความรุนแรงของโรคได้เช่นกัน (Baden et al., 2021; Moline, et al., 2021)

อย่างไรก็ตาม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นั้นถือว่าเป็นโรคอุบัติใหม่ (Emerging disease) การศึกษาเกี่ยวกับโรคนี้ส่วนมากเป็นการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศ ที่มีบริบทแตกต่างจากประเทศไทย องค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในบริบทของประเทศไทยยังมีน้อย การศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับโรคนี้

จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการวินิจฉัย ป้องกัน ดูแล รักษา เพื่อลดความรุนแรงและอัตราการเสียชีวิตจากโรค ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับอาการของผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนัก เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเฝ้าระวัง การให้ความรู้และพัฒนาการดูแลผู้ป่วย โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาคุณลักษณะผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักตั้งแต่ แรกเริ่มของโรงพยาบาลตำรวจ

๒. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักตั้งแต่แรกเริ่มของผู้ป่วย โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในโรงพยาบาลตำรวจ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากคณะกรรมการพิจารณาวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลตำรวจ รหัสโครงการ N๖๖/๖๕ และได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๖๔ ถึง เมษายน ๒๕๖๕ จำนวน ๓๔๔ คน ได้มา โดยการเลือกผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักทุกราย จำนวน ๑๓๒ คน และสุ่มอย่างง่าย โดยจับสลาก แบบไม่ใส่คืนจากผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยสามัญอีก ๑๓๒ คน ทำการเก็บข้อมูลจากแบบรายงานผู้ป่วย โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ฉบับย่อ (Novel corona 3) และแฟ้มเวชระเบียนผู้ป่วยนอกวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ เชนพรรณมา สถิติไคสแควร์ (Chi-square test) และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักตั้งแต่แรกเริ่มของผู้ป่วยโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ในโรงพยาบาลตำรวจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value < ๐.๐๕) ได้แก่ อายุมากกว่า ๖๐ ปี (OR ๔.๑๗, ๙๕% CI ๒.๖๑-๖.๖๓) โรคไต (OR ๕.๓๑, ๙๕% CI ๒.๔๘-๑๑.๓๖) โรคเบาหวาน (OR ๕.๖๘, ๙๕% CI ๓.๑๕-๑๐.๒๒) โรคมะเร็ง (OR ๓.๓๒, ๙๕% CI ๑.๒๐-๑๑.๕๕) และโรคหัวใจ (OR ๔.๑๔, ๙๕% CI ๑.๙๑-๘.๙๗) เมื่อนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ พบว่า ปัจจัยอายุมากกว่า ๖๐ ปี โรคไต โรคเบาหวาน โรคมะเร็ง และโรคหัวใจ เป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักโรคติดเชื้อ ตั้งแต่แรกเริ่มอย่างมีนัยสำคัญทางคลินิก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เพื่อทราบปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับระดับอาการของผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักตั้งแต่แรกเริ่มของโรงพยาบาลตำรวจ

๒. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยทางการพยาบาล โดยนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการศึกษา เชนทดลองหรือปฏิบัติการกรรมการพยาบาล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริการทางการพยาบาล

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างในโรงพยาบาลตำรวจ และทำการศึกษาแบบผลไปหาเหตุ จึงบอกได้เฉพาะขนาดของปัญหาและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเบื้องต้น โดยในการคัดเลือกตัวแปรที่อาจเป็นสาเหตุของการเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักตั้งแต่แรกรับเข้ามาทำการศึกษานั้น ผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากการทบทวนวรรณกรรม ทั้งนี้ในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรพิจารณาทำการศึกษาเชิงวิเคราะห์เปรียบเทียบในแต่ละปัจจัย และเป็นการศึกษาไปข้างหน้า (Cohort study) เพื่อที่จะสามารถหาสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

* * *

**การวิจัยเรื่อง : ผลของโปรแกรมการสนับสนุนและให้ความรู้ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเอง
ในผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด (THE EFFECTS
OF AN EDUCATIVE SUPPORTIVE PROGRAM ON SELF-CARE BEHAVIOR
COLORECTAL CANCER PATIENTS RECEIVING CHEMOTHERAPY)
โรงพยาบาลตำรวจ**

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง ญัฐนิชา พิพิช
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคมะเร็งเป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญของหลายประเทศทั่วโลก จากข้อมูลผู้ป่วยโรคมะเร็งขององค์การอนามัยโลก ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั่วโลกพบผู้ป่วยรายใหม่จำนวนกว่า ๑๘.๑ ล้านคน สถิติของโรคมะเร็งที่พบ ๕ อันดับแรกในประเทศไทย ได้แก่ มะเร็งตับ มะเร็งปอด มะเร็งเต้านม มะเร็งปากมดลูก และมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก ซึ่งสาเหตุของโรคมะเร็งมาจากหลายปัจจัยร่วมกัน เช่น พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม รวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตของประชากร ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับประทานอาหารที่ปนเปื้อนสารก่อมะเร็ง รวมถึงการมีภาวะโรคอ้วน เป็นต้น (สถาบันมะเร็งแห่งชาติ, 2558) ซึ่งโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก (Colorectal cancer) คือ เนื้อที่งอกขึ้นผิดปกติภายในเยื่อบุลำไส้ใหญ่และทวารหนัก มักพบในเพศชายมากกว่าในเพศหญิง การรักษาโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักในปัจจุบันเป็นการรักษาแบบวิธผสมผสานระหว่างการผ่าตัด รังสีรักษา และเคมีบำบัด (สถาบันมะเร็งแห่งชาติ, 2558) โดยยาเคมีบำบัดเป็นหนึ่งในวิธีการรักษาโรคมะเร็งที่มีประสิทธิภาพโดยมีเป้าหมายการรักษา แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้ ๑) การรักษาเพื่อให้หายขาด (Cure) ๒) การรักษาเพื่อควบคุมโรค (Control) ๓) การรักษาเพื่อบรรเทาอาการที่เกิดจากโรค (Palliative chemotherapy) มะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก ภายหลังการผ่าตัดอาจจะให้ยาเคมีบำบัดเพื่อการรักษาเสริม โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มโอกาสหายขาดให้สูงขึ้นกว่าการรักษาเฉพาะที่อย่างเดียว สำหรับในระยะแพร่กระจายมักจะให้ยาเคมีบำบัดเป็นหลักเพื่อเพิ่มอัตราการรอดชีวิตของผู้ป่วย ในระยะนี้ให้เพิ่มมากขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (มะเร็งวิทยาสมาคมแห่งประเทศไทย, 2552) พฤติกรรมการดูแลตนเอง หมายถึง การปฏิบัติในกิจกรรมที่บุคคลริเริ่มและกระทำเพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่งชีวิตสวัสดีภาพสุขภาพของตนเอง การดูแลตนเองเป็นการกระทำที่ตั้งใจและมีเป้าหมายและเมื่อกระทำอย่างมีประสิทธิภาพจะมีส่วนช่วยให้โครงสร้างหน้าที่และพัฒนาการของแต่ละบุคคลดำเนินไปถึงขีดสูงสุด (สมจิต หนูเจริญกุล, 2553)

ผู้วิจัยในฐานะที่ผ่านการอบรมการดูแลให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยมะเร็งและเป็นผู้ปฏิบัติงานที่หน่วยเคมีบำบัด พบผู้ป่วยโรคมะเร็งลำไส้จึงมีความสนใจในการศึกษาผลของโปรแกรมการสนับสนุนและให้ความรู้ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองในผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด เพื่อช่วยเพิ่มความมั่นใจในการดูแลตนเองและเป็นการติดตาม กระตุ้นเตือน เป็นการให้กำลังใจแก่ผู้ป่วย และเพื่อให้การดูแลผู้ป่วยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการสนับสนุนและให้ความรู้ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองในผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเอง ก่อน ระหว่าง หลังการใช้โปรแกรมการสนับสนุนและให้ความรู้ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองในผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ชนิดศึกษา ๑ กลุ่มวัดก่อนและหลังการทดลอง (one-group pretest posttest design) เพื่อศึกษาผลของการสนับสนุนและให้ความรู้ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองในผู้ป่วย มะเร็งลำไส้ใหญ่ และทวารหนัก เพศชายและเพศหญิง อายุ ๑๘ – ๖๕ ปี ที่ได้รับยาเคมีบำบัดที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยเคมีบำบัด และหอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ชั้น ๘ โรงพยาบาลตำรวจ หลังจากผ่านคณะกรรมการวิชาการสายและคณะกรรมการจริยธรรมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purpose sampling) จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๖๐ ราย ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการสนับสนุนและให้ความรู้ โดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย
 - ๑.๑ โปรแกรมการสนับสนุนและให้ความรู้ในการดูแลตนเองของผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัดตามแนวคิดทฤษฎีของโอเร็ม เป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีวิธีการ ได้แก่ ๑) การชี้แนะ (Guiding) ๒) การสนับสนุน (Supporting) ๓) การสอน (Teaching) และ ๔) การสร้างสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการดูแลตนเอง (Providing an environment)
 - ๑.๒ แผนการสอนเรื่องพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัดโดยมีเนื้อหา ดังนี้ ความรู้เรื่องโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการดูแลตนเองในผู้ป่วยที่ได้รับยาเคมีบำบัด
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย
 - ส่วนที่ ๑ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน บ้านที่พักอาศัย จำนวนบุคคลในครอบครัว แบบบันทึกการเจ็บป่วยและการรักษาพยาบาล ได้แก่ ประวัติการเจ็บป่วยและการรักษาที่ได้รับ ระยะของโรค
 - ส่วนที่ ๒ แบบประเมินความสามารถในการดูแลตนเองในผู้ป่วยที่ได้รับยาเคมีบำบัด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษา ทบทวนงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการดูแลตนเองและคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่ที่ได้รับเคมีบำบัดก่อนและหลังเข้าโปรแกรมใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีของโอเร็ม

เกณฑ์การให้คะแนนเป็น Rating scale ๓ ระดับ ดังนี้

ทำเป็นประจำทุกวัน ให้คะแนนเป็น	๒	คะแนน
ทำบ้างไม่ทำบ้าง ให้คะแนนเป็น	๑	คะแนน
ไม่เคยทำ ให้คะแนนเป็น	๐	คะแนน

รวมคะแนนความสามารถในการดูแลตนเอง มีค่าอยู่ระหว่าง ๐ - ๒๔ คะแนน คะแนนยิ่งสูง หมายถึง พฤติกรรมการดูแลตนเองที่ดี

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะที่ป่วยเป็นมะเร็ง สิทธิการรักษา จำนวนครั้งที่มารับยาเคมีบำบัด และโรคประจำตัว ด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๒. พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด ด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๓. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด ก่อนและหลังการให้โปรแกรมการสนับสนุนและให้ความรู้ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองด้วยสถิติ Paired t-test

สรุปผลการวิจัย

๑. ผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด ส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุ ๕๑ - ๖๐ ปี มีสถานภาพสมรส นับถือศาสนาพุทธ มีหน้าที่รับผิดชอบภายในครอบครัวโดยเป็นหัวหน้าครอบครัว ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท ลักษณะของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวหมายถึงครอบครัวที่อยู่เฉพาะพ่อแม่ลูก มีระยะของโรคที่แพทย์เป็นผู้วินิจฉัย คือ ระยะที่ ๒ สิทธิในการรักษาพยาบาลต้นสังกัด มีผู้ดูแลหลักเป็นคู่สมรส มีโรคประจำตัวหลายโรครวมกัน

๒. ผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด มีความรู้ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ ๑๑.๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ ๐.๓๒๕

๓. ผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด มีพฤติกรรมการดูแลตนเองในผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัดในภาพรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ ๓.๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ ๐.๓๔๐

๔. ความรู้ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองระหว่างก่อนหลังการใช้โปรแกรมการสนับสนุนและให้ความรู้ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองในผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ข้อเสนอในการนำผลการวิจัยไปใช้

๑. สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้เป็นรูปแบบการปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด

๒. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนพัฒนาการให้บริการแก่ผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด

๓. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองในผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับยาเคมีบำบัด ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่จะช่วยในการนำไปใช้ในการวางแผนการดำเนินงานส่งเสริมสุขภาพแก่ผู้ป่วยโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก โดยเป็นต้นแบบที่เอื้อต่อการดูแลสุขภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วย ครอบครัวและบริบทชุมชน

* * *

เกร็ดความรู้

ภัยร้ายหลายรูปแบบใกล้ตัวกว่าที่คิด

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ท่ามกลางความเจริญทางเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ย่อมมีภัยร้ายจากเหล่าที่มิจฉายาซึ่งจะแฝงตัวอยู่ในทุก ๆ รูปแบบของการค้าขาย (แพลตฟอร์ม) เพื่อหลอกลวงผู้บริโภคให้หลงเชื่อในการซื้อขายสินค้าต่าง ๆ อีกทั้งภัยจากแก๊ง Call Center ใช้หมายเลขโทรศัพท์จริงของหน่วยงานที่แอบอ้าง แต่ใช้เทคโนโลยีแปลงสัญญาณโทรศัพท์เป็นหมายเลขของหน่วยงานที่แอบอ้าง หรืออาจจะใช้หมายเลขโทรศัพท์ที่ไม่สามารถติดต่อกลับได้โดยส่วนใหญ่เป็นหมายเลขจากต่างประเทศ เพื่อให้ยากต่อการติดตามจับกุม โดยแก๊ง Call Center มักมาพร้อมอุบายใหม่ ที่เน้นความซับซ้อนและสร้างความตกใจ หากได้รับสายที่น่าสงสัยให้ใช้สติเข้าสู่ เมื่อมีการบอกให้โอนเงิน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนเลยว่า เป็นมิจฉายาห้ามโอนเด็ดขาด ปัจจุบันแก๊ง Call Center ได้พัฒนารูปแบบการหลอกลวงจากเดิมคือโอนเงินให้กับคนร้ายโดยตรง เป็นการหลอกลวงให้ผู้เสียหายกดลิงค์เพื่อทำการติดตั้งโปรแกรมในโทรศัพท์เพื่อเข้าถึงข้อมูลและควบคุมโทรศัพท์มือถือของผู้เสียหาย ซึ่งหากคนร้ายสามารถรู้รหัสผ่านในการใช้งานแอปพลิเคชันธนาคาร คนร้ายก็จะสามารถทำการถอนเงินออกจากบัญชีธนาคารของเหยื่อจนหมด โดยการหลอกลวงของคนร้ายนั้นมักจะเริ่มต้นด้วยการแอบอ้างเป็นหน่วยงานรัฐหรือเอกชน หลอกให้ผู้เสียหายติดตั้งแอปพลิเคชันจากลิงค์ที่คนร้ายส่งให้ โดยอ้างว่าเพื่ออำนวยความสะดวกหรือเพื่อรับโปรโมชั่นพิเศษ อาจมีการทำหน้าที่เว็บไซต์ปลอมให้ดูน่าเชื่อถือ ซึ่งถ้าหากเหยื่อหลงเชื่อติดตั้งโปรแกรมเหล่านั้นและกดอนุญาตให้คนร้ายควบคุมโทรศัพท์ ก็จะทำให้คนร้ายสามารถมองเห็นหน้าจอหรือควบคุมเครื่องของผู้เสียหายได้เสมือนกับคนร้ายถือโทรศัพท์ของผู้เสียหายอยู่ จากนั้นจะใช้อุบายต่าง ๆ ในการหลอกเอาข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้เสียหาย โดยเฉพาะรหัส PIN ในการเข้าใช้งานแอปพลิเคชันต่าง ๆ หลังจากนั้นคนร้ายก็จะนำรหัส PIN ที่ได้ไปใช้งานกับแอปพลิเคชันธนาคารเพื่อถอนเงินออกจากบัญชีผู้เสียหายจนหมดบัญชี

ข้อแนะนำเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ คือ ไม่ควรเปิดอ่านหรือกดลิงค์ใน SMS แอปพลิเคชัน หรือการติดตั้งแอปพลิเคชันที่คนร้ายให้ติดตั้ง หากต้องการติดตั้งแอปพลิเคชันใด ๆ ควรโหลดและติดตั้งจาก Google Play store หรือ Apple Store เท่านั้น อย่าเชื่อคำแนะนำของคนร้ายให้กดเข้าบราวเซอร์อื่น เพราะมิจฉายาอาจใช้วิธีการหลอกลวงในรูปแบบให้สแกน QR Code หรือเพิ่มเพื่อนไลน์ทาง ID Line จึงไม่ควรสแกนหรือเพิ่มเพื่อนไลน์ทาง ID Line จากคนที่ไม่น่าเชื่อถือ และในกรณีมีการส่ง SMS ที่ผิดปกติควรโทรศัพท์ตรวจสอบกับสายด่วนของธนาคารหรือหน่วยงานนั้น ๆ และควรแยกบัญชีเก็บสะสมเงินไว้ต่างหากโดยไม่พ่วงกับแอปพลิเคชันใด ๆ โดยบัญชีที่ใช้ทำธุรกรรมออนไลน์นั้นควรจำกัดวงเงินไว้เพียงพอต่อการใช้จ่ายประจำวันเท่านั้น เพราะหากเกิดผิดพลาดจะได้ไม่เสียหายมาก

สแกน QR Code
ดูประกาศฉบับเต็มได้ที่

www.ocpb.go.th

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ฝ่ายเผยแพร่วิชาการและพัฒนาเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค

เรียนรู้ เข้าใจ (ผู้สูงอายุ)...และใส่ใจในสัญญา

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ในระยะยี่สิบปีที่ผ่านมาประชากรสูงอายุในประเทศไทย มีจำนวนและสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ (Aged society) และคาดการณ์ว่าจะเข้าสู่สังคมสูงวัยแบบเต็มที (Super Aged society) ในเวลาอีกไม่ถึง ๒๐ ปีข้างหน้า เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีข้อจำกัดในการทำหน้าที่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในทางเสื่อมถอย การเรียนรู้เข้าใจวัยสูงอายุจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจในการเข้าสู่วัยสูงอายุ เกิดการเรียนรู้ เข้าใจ และยอมรับในข้อจำกัดของการสูงวัย อีกทั้งทำให้เกิดความเข้าใจในการดูแลผู้สูงอายุในครอบครัวและสังคมได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

การจ้างบริษัทหรือเจ้าหน้าที่มาดูแลผู้ปวยมีความสำคัญมากน้อยแค่ไหน คงต้องมองถึงปัจจัยและกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน หากเกิดการเจ็บป่วยขึ้นกับคนที่เรารักเราจะสามารถทุ่มเวลาดูแลได้จริงหรือ ซึ่งแน่นอนว่าสภาพสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนไปทำให้เราไม่สามารถหยุดงานในระยะยาวด้วยเหตุผลส่วนตัวเช่นนี้ได้ แม้เจ้านายจะเห็นใจแต่องค์กรก็ต้องเดินต่อไปและจำเป็นต้องมีคนทำงาน ดังนั้นการใช้บริการดูแลผู้ปวยไม่ใช่ว่าการทอดทิ้งคนที่เรารัก แต่เป็นการจัดสรรเวลาให้ลงตัว พร้อมกับฝากคนที่เรารักไว้กับผู้เชี่ยวชาญที่ไว้วางใจได้ ซึ่งก่อนที่จะตัดสินใจด้วยเหตุผลประการใดก็ตามอยากให้ศึกษาเงื่อนไขข้อดีข้อเสียต่าง ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกจ้างพนักงานดูแลผู้ปวยที่เหมาะสมและสมเหตุสมผลกับเรามากที่สุด

และการทำสัญญาก่อนการจ้างยิ่งมีความสำคัญ โดยสัญญาจะต้องระบุสาระสำคัญให้ครบถ้วนไม่ว่าจะเป็น ชื่อ ที่อยู่ สัญชาติ อายุ การศึกษา เลขประจำตัวประชาชนและที่อยู่ รายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและขอบเขตของงานที่ให้บริการ เช่น วันเริ่มต้นและสิ้นสุด การทำงาน วันหยุดของพนักงาน การทำงานล่วงเวลา รายละเอียดในการหาคนทดแทนกรณีขาดงานหรือลา รายละเอียดเกี่ยวกับอัตราค่าบริการและเงินอื่น ๆ ที่เรียกเก็บจากผู้บริโภค เช่น ค่าบริการล่วงหน้า พร้อมวิธีการชำระเงิน ข้อสัญญาที่กำหนดความรับผิดชอบ ค่าเสียหายหรือเงินอื่น ๆ เพิ่มเติม และการระบุกรณีที่มีการเลิกสัญญาที่กำหนดไว้แล้วตามกฎหมาย โดยจะต้องเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการดูแลเด็กผู้สูงอายุ คนทุพพลภาพและผู้ปวยตามสถานที่อยู่อาศัยเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๕๙

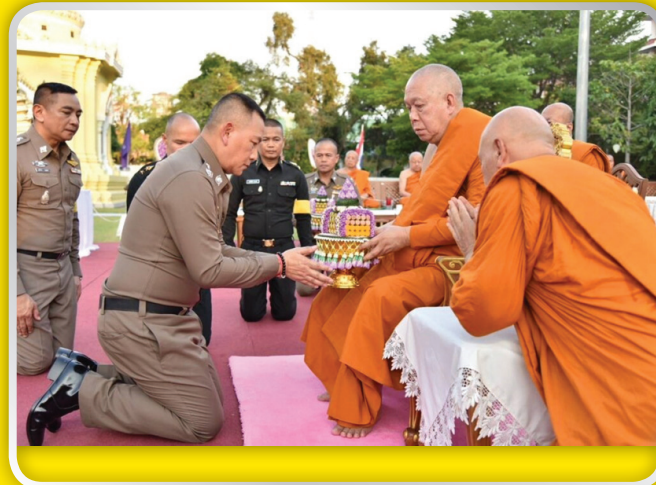

ดังนั้นก่อนที่จะเราจะเลือกให้ใครมาดูแลคนที่เรารัก ควรศึกษาข้อมูลรายละเอียดเงื่อนไขต่าง ๆ ให้ดีเพื่อจะได้ที่เราสามารถวางใจได้ว่าคนที่เรารักจะได้รับการดูแลเป็นอย่างดีดีแทบจะเรียกได้ว่าฝากชีวิตให้ดูแล

www.ocpb.go.th

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ฝ่ายเผยแพร่วิชาการและพัฒนาเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค

วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๗ ห้องประชุมสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ส.ก.ตร.) ชั้น ๑๙ อาคาร ๑ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. ร่วมหารือข้อราชการกับคณะกรรมการพิทักษ์คุณธรรมข้าราชการตำรวจในเรื่องการพิทักษ์ระบบคุณธรรมของข้าราชการตำรวจ โดยมี นายสมรรถชัย วิชาลาภรณ์ ประธาน ก.พ.ค.ตร., นายรัชชัย ไทยเขียว, พล.ต.อ.วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี, นายวันชาติ สันติบุญชู, พล.ต.ท.อาจิณ โชติวงค์, พล.ต.อ.อำนาจ อ้นอาดมงาม, พล.ต.ท.ปัญญา เอ่งฉ้วน กรรมการ ก.พ.ค.ตร. และเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าร่วมประชุม

วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๗ พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. พร้อมด้วย พล.ต.ท.รัชชัย ปิตะนีละบุตร ผู้ช่วย ผบ.ตร. พล.ต.ท.สมประสงค์ เย็นท้วม ผบ.ช.๒, พล.ต.ต.บรรพต มุ่งขอบกลาง รอง ผบ.ช.ตชด., พล.ต.ต.ผดุงศักดิ์ รักษาสุข ผบก.ภ.จว.จันทบุรี, พล.ต.ต.จักรเพชร เพชรพลอยนิล ผบก.ตชด.ภ.๑, พล.ต.ต.ศิริวัฒน์ ดีพอ รองโฆษก ตร., นายมนต์สิทธิ์ ไพศาลธนวัฒน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี และคณะ เดินทางไปตรวจเยี่ยมโครงการจัดตั้งสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดระยะยาว “มินิธัญญารักษ์” จังหวัดจันทบุรี ณ ศูนย์จันทารักษ์ กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๑๕๕ ต.โป่งน้ำร้อน อ.โป่งน้ำร้อน จ.จันทบุรี

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ณ ห้องสารสิน ชั้น ๒ อาคาร ๑ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มอบหมายให้ พล.ต.อ.ธนา ชูวงศ์ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงนามบันทึกความเข้าใจความร่วมมือด้านการดูแลและส่งเสริมการค้าขายสินค้าออนไลน์อย่างปลอดภัยผ่านแพลตฟอร์มช้อปปี้